

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Sosyalizm İçin

ISSN 1300-3585

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2010/08 • 19 Şubat 2010 • 1 TL

www.kizilbayrak.net

Düzenin ablukasına karşı

işçi – emekçi barikadı!

İÇİNDEKİLER

TEKEL direnişinde kritik günler, kritik sorumluluklar....	3
Putlar yıkılabiliyorsa,	
düzeni de yıkılabilir!.....	4-5
Sendikal bürokrasi iki cami arasında....	6
15 Şubat'tan yansıyanlar.....	7
“Alevi Çalıştayı Ön Raporu”	
Erdoğan'a sunuldu....	8
Grevli-toplu sözleşmeli	
sendika için mücadeleye!.....	9
İlerici-devrimci kurumlar Tekgıda-İş'i	
mücadeleyi büyötmeye çağırdı	10
TEKEL işçilerinden mücadele çağırısı....	11
TEKEL direnişiyile	
dayanışma büyüyor....	12
TEKEL'de direniş günlüğü	13
Entes'te direniş bitti,	
mücadele sürecek!	14
İşçi ve emekçi hareketinden.....	15
Tekel Direniş ve sol hareket	16-17
TEKEL işçileri haramilerin saltanatına	
karşı direnmeye devam ediyor!	18
Sendika kanun tasarıları:	
Eski tas eski hamam!	19-20
“Akkardan ikinci TEKEL olacak”	21
Direnışçi kadın işçilerden	
8 Mart çağırısı....	22
8 Mart hazırlıklarından....	23
Gençlik hareketinden....	24
Avrupa'da TEKEL'le	
dayanışma büyüyor!.....	25
Dünyadan işçi ve emekçi eylemleri....	26
Emperyalist/siyonist güçlerin	
İran hesapları.....	27
Halkların celladı NATO Afganistan'da	
savaşı tırmandırıyor!	28
Türkiye'de demokratikleşme sorunu	
hakkında kısa notlar -2- M. Can Yüce..	29
Hasta tutsaklara özgürlük!	30
Mücadele Postası	31

Sosyalizm İçin

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2010/08 * 19 Şubat 2010
Fiyatı: 1 YTLSahibi ve Y. İşl. Md.: Ayten ÖZDOĞAN
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.
Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Molla Şeref Mahallesi,
Simsar Sokak, No: 5, D: 3 Fatih / İstanbul
Tlf. No: (0212) 621 74 52
e-mail: info@kizilbayrak.net
Web: http://www.kizilbayrak.org
http://www.kizilbayrak.netBaskı: SM Matbaacılık
Çobançeşme Mh. Sanayi Cd. Aytay Sk. No 10 A Blok
Yenibosna / Bahçelievler / İSTANBUL /
Tel: 0 (212) 654 94 18

Kızıl Bayrak'tan...

Türk-İş ile birlikte hareket eden sendikal konfederasyonlar 20 Şubat günü temsili düzeyde bir katılımı Ankara'ya gidecekler ve direnişçi işçilerle geceledikten sonra geri dönecekler. Bu eylem, bu haliyle zayıf bir eylemdir. Temsili bir gidişe dayalı ve bir günle sınırlı bir eylemdir. Açık ki direnişin kaderinin belirleneceği kritik bir aşamada böylesine etkisiz eylemlerle direniş kazanımıyla taçlandırmak mümkün olmayacaktır.

TEKEL direniş kritik bir dönemden geçiyor. Bu tespit kaçınılmaz olarak kritik görev ve sorumluluklara da işaret ediyor. Bu sorumluluk öncelikli olarak ilerici ve öncü güçlere düşüyor.

İlk olarak öncü TEKEL işçilerinin hazırlayıp Tekgıda-İş Sendikası'na sundukları taleplere dayalı eylem programı ardından devrimci güçlerin Tekgıda-İş Genel Başkanı Mustafa Türkel'le 17 Şubat günü gerçekleştirdikleri görüşmede sundukları talepler ve eylem programı mücadeleyi büyötmeye çağırısını içeriyor. Ancak böyle bütünlüklü bir eylem programıyla direniş büyütülebilir, sadece Ankara'da değil Türkiye'nin dört bir yanına direniş ateşi yayılabilirse kazanmanın yolu açılabilir.

Bu nedenle 20 Şubat eylemine kitlesel bir katılımın örgütlenmesi dahası Ankara'ya giden kitlenin direnişle dayanışmasının bir günle sınırlı kalmaması direnişin kazanımı bakımından hayati bir önem taşımaktadır. Bunun dışında direnişle eylemli sınıf dayanışmasının her yere taşınması “Her yer TEKEL, her yer direniş!” şiarının yön verdiği eylemli bir tutumun yaygınlaştırılması, parçalı ve etkisiz eylemlerden daha bütünlüklü ve tek bir merkezden yönetilen bir eylem sürecine yürünmesi gerekmektedir. Direnişin sesini-soluğunu sanayi havzalarına, fabrikalara, işçi ve emekçi semtlerine taşımak, direnme ruhunu ve kararlılığını tüm sınıf ve emekçi kitlelere mal etmek, hem TEKEL direnişinin kazanımıyla sonuçlanması bakımından hem de sermayenin saldırılarına karşı işçi-emekçi barikatının örölmesi bakımından önemli bir işlev yüklenecektir.

TEKEL direniş artık kendi sınırlarının çok ötesinde bir anlama sahiptir. İşçi ve emekçiler direnişin kendi çıkarlarının korunması ve geleceklerinin

savunulmasının bir zeminine dönüştüğünün bilincindedirler. Direniş bu bilinçle yaklaşıyorlar, desteklerini bunun gereklerine uygun bir biçimde vermeye çalışıyorlar.

Ancak ne yazık ki daha geniş bir kitle desteğine sahip olmasına rağmen direniş henüz hak ettiği eylemli dayanışmayı sağlayabilmiş değil. Buna, direnişin kendi iç süreçleri ve direniş müdahale eden siyasal güçlerin farklı yaklaşımları ve duruşları yol açmaktadır. Bu nedenle devrimci sol güçler kendi güçlerini, imkanlarını, araçlarını biraraya getirerek direnişle eylemli sınıf dayanışmasını örgütlemek için inisiyatifli ve enerjik bir çaba ortaya koyabilmelidirler.

Kritik bir sürecin zorunlu kıldığı tutum bu olmalıdır. Bunun gereklerine uygun bir yüklenme ve seferberlik içine bir an önce girilmelidir.

Derleyen: H. Fırat

Derleyen: H. Fırat

Parti değerlendirmeleri-3

Parti değerlendirmeleri-4

Kitapçılarda...

TEKEL direnişinde kritik günler, kritik sorumluluklar...

Düzenin ablukasına karşı işçi-emekçi barikadı!

TEKEL direnişinin oldukça kritik bir döneme girdiğini döne döne vurguluyoruz. Sermaye cephesi, direnişçi işçilerin direncini kırmak üzere yaptığı plan doğrultusunda direniş üzerinde sistematik bir abluka uygulamaya çalışıyor. Özellikle 4 Şubat genel eyleminin ardından direniş saflarında ortaya çıkan moral duruma dayanarak, artık bundan ötesinin yapılamayacağı, dolayısıyla hükümetin verdiği kırıntıları kabul etmekten başka bir seçeneğin olmadığı düşüncesi yayılıyor. İşsizlik sopasından bu amaçla yararlanılmakla kalınmıyor, üstüne bir de polis sopası gösteriliyor. Kurulan bu ablukayla işçilerin direnme iradesi kırılmaya çalışılıyor.

Durum bu denli açıkken, direniş cephesinden alınması gereken önlemler neler olmalıdır? Bugüne kadar neler yapılmıştır ve mevcut hazırlık ne düzeydedir?

Alınması gereken önlemler, en genel ifadeyle, direnişin saflarını sıkılaştırmak, düşmanın sızacağı boşlukları doldurmak biçiminde özetlenebilir. Bu somutta, direnen TEKEL işçilerinin, yaratılan çatlakları kapatarak ablukayı boşa çıkaracak bir bilinç ve örgütlenme düzeyine ulaştırılması demektir.

Bugünkü mücadelenin ihtiyaç duyduğu bilinç düzeyi elbette politik bir sınıf bilincidir. Çünkü sermaye cephesi büyük bedeller ödetme tehdidi savurmaktadır. Bu tehdidi göğüslemek, örneğin işsizlik tehdidine işsiz kalma pahasına göğüs germek ancak ileri bir politik bilinç düzeyine sahip olmak ölçüsünde mümkündür. Bu bilinç düzeyi bugün oldukça sınırlı bir TEKEL işçisi bölümünde bulunmaktadır. Fakat onlar da belirlenmiş bir politika-eylem çizgisi doğrultusunda hareket etme imkanlarından halihazırda yoksundurlar. Zira örgütsüzdürler. Bir kısmı işçi komitesi oluşturma çabalarına yanıt vermekle birlikte, sendika yönetimlerinin manevralarıyla birlikte kendilerinde inisiyatif alma gücü ve rahatlığını bulamamaktadırlar.

Bu zayıflığı aşmak, bu alanda mesafe kaydetmek büyük bir önem taşımaktadır. Zira, direnişin saflarının tahkim edilmesi, bilinç planında ilerletilmeleri gereken bu işçilerin eylem ve örgütlenme alanında inisiyatif almalarına bağlıdır. Bu nedenle direniş alanındaki müdahalelerin bu çerçevede yoğunlaştırılması gerekmektedir. Sendika bürokratları buradan gelecek tehlikeyi gördükleri içindir ki, yasaklamalarla devrimci politik çalışmayı engellemeye çalışmaktadırlar.

Politik bilince dayalı örgütlü bir inisiyatif, direniş cephesinden alınacak önlemler açısından en hayati olandır. Ancak bu inisiyatif pratik mücadele ufkuyla da tamamlanmalıdır. Bu ise, 4 Şubat'ın dersleri üzerinden onu aşan bir mücadele ufkı olmalıdır ki, TEKEL işçilerinin mücadeleye ve sınıf dayanışmasının gücüne olan umutları yeniden ayağa kaldırılabilir. Mevcut koşullarda, yüzbinlerin aktif biçimde direnişin yanında saf tutmaları bu bakımdan en etkili mücadele biçimi olarak görünmektedir. TEKEL işçileri de bir taban iradesinin ifadesi olarak bu ihtiyacı net bir biçimde tanımlamışlardır. Eğer sermaye cephesinin düşürmek istediği direniş mevzisini korumak ve bu mevziyi bir işçi-emekçi barikadıyla savunmak için yüzbinlerce işçi ve emekçi direniş alanında yerini alırsa, direniş mevzisi

yıkılmaz bir kale haline gelecektir. Böylece sadece direniş savunulmakla kalmayacak, aynı zamanda sermayenin direncini kırarak büyük bir saldırı silahına dönüştürülmüş olacaktır.

Öncü TEKEL işçileri bu bakış açısıyla çıkartılmış bir mücadele ve eylem planını sendika yönetimlerine sunmuştur. Ancak sendika yönetiminin aldığı karar bu planın içinin boşaltılması biçiminde olmuştur. Alınan 20 Şubat eylem kararıyla, yüzbinlerle Ankara'ya yürüyüş ve kazanıncaya kadar direnişin yanında saf tutmak biçimindeki eylem isteğine güdük bir yanıt verilmiştir. 20 Şubat'ta konfederasyonlar sendika temsilcileriyle gelecekler ve TEKEL işçileriyle birlikte gelececekler!

Bu, direnişçi işçilerin kazanma umudunu büyütecek bir ileri eylem isteğinin nasıl kırıldığına ve sendika bürokratlarının baştan beri izledikleri politik-pratik eylem çizgisine yeni bir örnektir. Zira sendika bürokratları başından beri direnişin hararetini düşürmeye ve bağımsız bir politik-pratik eylem çizgisinde ilerlemesine engel olmaya çalışmışlardır. Bir yerden sonra direniş sınıfın geniş bölüklerine mal olduğu ölçüde ise bu, konfederasyonlar düzeyinde üstlenilmiş bir iş olmuştur. Genel direniş isteği 20 Şubat eylem kararıyla savuşturulmaya çalışılmaktadır. Eğer bunu başarırlarsa, direnişin yeniden toparlanması pek mümkün olmayacaktır. Çünkü TEKEL direnişinin nasıl bir tehlike yarattığını gören sermaye cephesi, direnişi kırmak ve yarattığı politik-moral kazanımları ortadan kaldırmak için son derece bilinçli, planlı ve hesaplı davranmaktadır.

Sendika bürokratları bulunulan aşamanın gerektirdiği düzeyde bir mücadeleyi örgütlemekten kaçarken, umutlarını hukuksal alandaki girişimlere bağlamışlardır. Danıştay'a açacakları dava yoluyla en azından 4/C'ye başvurmak için Şubat sonunda bitecek olan süre sınırlamasını aşabileceklerini ummaktadırlar. Bu girişimde bulunurken, düzen içi çatışmadan yarar ummaktadırlar. Ancak açıktır ki, Danıştay'dan sonuç almak bile mücadelenin gücüyle olacaktır. Ama burada asıl üzerinde durulması gereken tehlike, direniş ateşinin düzen içi çatışmanın dolambaçlı yollarında ve hukuksal labirentlerinde tüketileceği gerçeğidir. Bunun ise ne TEKEL işçilerine ve ne de işçi sınıfına bir yararı olabilir.

Tüm bunlara karşın yine de, direnişin ve eylemli mücadelenin sendika bürokratlarının belirlediği sınırlarının dışına çıkarılması olanaklıdır. Pekala, 17

Ocak'ta olduğu gibi, güçlü bir taban iradesiyle 20 Şubat ihtiyaç duyulan düzeyde bir genel direnişin örgütlenmesine basamak yapılabilir. Gelen temsilciler direniş alanında alıkonulup, yüzbinlerce işçi ve emekçinin yolu açılabilir. Direnişin kendi dar sınırlarını aşması ve genel bir direnişe -ve giderek genel greve- dönüştürülmesi buradan mümkün olabilir. Bunu başarabilmek için, sınıf devrimcileriyle birlikte ileri ve öncü işçilerin bu doğrultuda bir müdahale planı oluşturarak hareket etmeleri zorunludur.

Bununla birlikte, süreci bir genel direniş yönünde ilerletmek için yapılacaklar sadece direniş alanıyla sınırlı tutulamaz. Bu alanı da esastan belirleyecek müdahaleler diğer sınıf bölükleri cephesinden gerçekleştirilmek durumundadır. Zira gelinen aşamada dışarıdan yapılacaklar belirleyici hale gelmiştir. 20 Şubat eylemi üzerinden ele alındığında bu, bir yandan alanlardan bu eyleme katılımı temsili olmaktan çıkaracak ve oturma eylemini kazanıncaya kadar iddiasıyla süresize dönüştürecek bir fiili pratik inisiyatif demektir. Diğer yandan ise, bu doğrultuda karar alması için merkezi sendika yönetimlerini basınc altına almak ve gerektiğinde onlarla hesaplaşmak demektir. Her şeye rağmen başarılı olunmadığında ise, her yeri direniş alanına çevirmek üzere atılan adımlar hızlandırılmalıdır.

Bu güncel görev sınıf devrimcileriyle birlikte tüm ilerici ve devrimci güçlere, ama özellikle sınıfın ileri ve öncü güçlerine düşmektedir. Bunun için öncelikle alanlarda bir kitle seferberliği içinde olunmalı, yanısıra direniş alanında fiili eylem inisiyatifi ele almaktan kaçınılmamalıdır.

Yanı sıra, bu çerçevede yapılacaklar konusunda bir süre öncesine kadar belli bir iddia ortaya koyan orta kademe sendikal güçler ve bu güçlerden oluşan platformlar (Türk-İş İstanbul Şubeler Platformu, Gebze Sendikalar Birliği, Ankara emek ve Meslek Örgütleri Platformu) üzerinde belli bir basıncın örgütlenmesi ihmal edilmemelidir.

Yakın zamana kadar Türk-İş yönetimiyle yer yer karşı karşıya gelen bu güçler bugün belirgin bir zayıflık sergilemektedirler. Geçmişte çeşitli dönemlerde işçi ve emekçilerin biraraya gelerek sorunları ve görevleri tartıştığı zeminleri oluşturabilen bu platformların böyle bir dönemde bundan kaçınması dikkat çekicidir. 17 Ocak mitinginde TEKEL işçilerinin militan inisiyatifi karşısında sessizleşen ve bir yerde de yangını söndürmeye soyunan bu güçler, daha sonrasında ise büyük ölçüde köşelerine çekilmişlerdir. 4 Şubat genel eyleminde de sınavı geçemeyen bu güçlerin dışarıdan ve tabandan harekete geçmeye zorlanması, iddialarıyla yüzleştirilmesi ve harekete geçmemekte ısrar gösterenleri açacak inisiyatiflerin örgütlenmesi şarttır.

Bir kez daha vurgulayalım ki, sınıf mücadelesinde yeni bir dönemi başlatacak düzeyde olanaklar barındıran TEKEL direnişinin geleceğinin belirleneceği son derece kritik bir aşamaya gelmiş bulunuyoruz. Böylesine kritik günlerde, her günün değil her saatin, her an yapılacakların, gösterilecek inisiyatifin hayati bir önemi var. Bu bilinç, ciddiyet ve hassasiyetle hareket etmeliyiz.

Putlar yıkılabiliyorsa, düzeni de yıkılabilir!

TEKEL işçilerinin direnişi, işçi sınıfı ve burjuvazi arasındaki sınıf savaşımı gerçeğini kendi diliyle bir kez daha anlattı. Elbette kendi ideolojik ve programatik duruşunu, örgütsel yapısını bu temel gerçek üzerine inşa etmiş olan ve proleter devrimin kaçınılmaz olduğunu bilince çıkaranlar için izlenmekte olan yolun bir kez daha TEKEL işçileri tarafından tescil edilmesi ayrı bir coşku yaratmıştır. Ama şimdi meselenin asıl önemli tarafını bu oluşturmuyor. Solun hatta düzene iyice yedeklenmiş iflah olmaz liberallerin bile sınıfa yeniden hayran kesilmeleri de değil mesele. Sınıf, bir kez daha mevcut kurulu düzeni yıkabilecek yetenekte tek sınıf olduğunu esasında kendinde de öğrenmeyi nasıl becerebildiğini göstermiştir. Sınıfın bilincine sermaye sınıfı tarafından yerleştirilen putlar bizzat işçiler tarafından birer birer yıkılmakta, sınıf mücadelesinin önünde bir tabu haline gelmiş engeller sırayla aşılmaktadır. On yıllarca bu tabularla yaşamak zorunda bırakılan TEKEL işçileri, kendi iradeleriyle direnişi seçtikleri bir evrede, 2 ay gibi kısa bir zaman içerisinde sınıfın eylemli birliğinin sağlanabilmesinin mümkün olduğunu göstermişlerdir.

Birinci tabu: Rejimin güvencesi kolluk güçleri!

Dün, polis teşkilatı başta olmak üzere sömürü düzeninin güvenliğini sağlamak için yetkilendirilen kolluk güçleri TEKEL işçileri için de bir tabuydu. Keza düzenin yasalarını uygulamakla yetkili hukuk kurumları da öyle. TEKEL işçileri direnme yolunu seçtikleri ilk günden itibaren önce bu putları yıkmaya başladı. Coplar kendi bedenlerine doğru sallandıkça, gaz bombaları kendilerine doğru fırlatılmaya ve bu kış kıyamette soğuk havuza atıldıklarında sınıfın ilk sezgileri harekete geçmişti. TEKEL işçileri anladılar ki üzerlerine bir düşmanla harbe gidilir gibi gelindiğine göre hakikaten ortada bir düşmanlık vardı. O düşmanlık ki sınıflı toplumlar tarihinden beri ezen ve ezilen arasında sürmekteydi. Kapitalizmin bir sistem olarak yerleşmesinin ardından bu düşmanlık emek ve sermaye ikilemi olarak yaşanmaya başlamıştı. Şimdi TEKEL işçileri için çok masum olan güvenceli iş talebinin neden böyle şiddetle karşılandığı daha anlaşılır olmaktadır. “Anayasal düzenin”, “rejimin biricik güvencesi kolluk güçlerinin” ne demek olduğu sınıfın bilincinde açığa çıkmaktadır. TEKEL işçileri bu putu yıkmayı başarmıştır.

Sınıfın birliğinin önünde önemli bir engel: Halklar arasındaki düşmanlık!

Yaşadığımız coğrafyada sınıfın birliğini engellemek için sermaye sınıfı tarafından bilinçli bir politika yürütüldü. Sömürü düzenini koruyabilmek için giriştikleri bu sinsi yöntem, halklar arasına düşmanlık tohumları ekme çabasıydı. Burjuva cumhuriyetin ilanından itibaren girilen bu uygulama daha başından sonucunu verdi ve halklar arasına düşmanlık tohumları ekildi. Ermeniler’e, Rumlar’a, Kürtler’e karşı Türk emekçilerinin bilinci şovenizm

zehriliyle dolduruldu. Aynı yöntem Aleviler’e karşı da uygulandı. TEKEL işçilerinin en büyük başarısından biri de bu şovenizm zehrinden kurtulmaya, bilinçlerini bu düşmanlıktan arındırmaya başlamış olmalarıdır. Sınıfın çıkarı için biraraya gelmeye denk düşen TEKEL işçilerinin bu birlikteliği oldukça anlamlıdır. TEKEL işçileri kendilerini sömüren, köleleştirmek isteyenlere karşı haklı bir dava etrafında biraraya gelmiş bulunmaktadırlar. Milliyet ayrımlarını ortadan kaldırmışlar, işçilerin çıkar birliğini önplanda tutmuşlardır. İşçilerin birliği ve halkların kardeşliğine uzanan bu yol oldukça anlamlıdır. Bu putların yıkılmasında ise milliyetleri Kürt olan TEKEL işçilerinin ayrı bir katkısı bulunmaktadır. Bu işçiler kendi milliyetlerinden sınıf kardeşlerine de önemli bir mesaj vermişlerdir böylece. Kardeş halklar ortak bir dava etrafında biraraya gelebilirse ancak kardeşleşme başarılabilir. Bu açıdan Kürt işçiler de kendi ilklerini gerçekleştirmiş denilebilir.

Öte yandan Türk işçilerinin, Kürt halkını tanımak için ortak bir mücadelede aynı safta bulunmaya ihtiyaçları vardır. Türk kökenli işçiler, Kürt halkını kendilerini sömüren düzenin diliyle değil, kendi gözleriyle görmüş ve tanımışlardır. Kürt halkı da kendileri gibi yoksul ve ezilen bir ulustur. Sermayeye karşı aynı safta olduklarını, gerçek açılımın da bu olduğunu gururla ifade edebilmişlerdir. Böylesine sınıf mücadelesinin yaygınlaşması ile birlikte bu kardeşleşme daha da gelişecektir. Sermaye sınıfının işçi ve emekçilerin gücünü bölmek için kullandıkları farklı ulusların yan yana yaşıyor olma gerçeği, bu kez sömürü düzenini yıkmak için tersi bir silaha dönüşecektir.

Bir put daha yıkılıyor: İşçiler sendika ağalarından hesap soruyor!

Burjuvazinin, işçi sınıfının kendi mezar kazıcıları olduğunu bildiği için sınıfı içerden tâslim almak hep uyguladığı bir yöntem olmuştur. Sadece ülkemize has olmayan bu gerçeklik karşımıza cumhuriyetin ilanından sonra ilk sendika olan Türk İş’in

kurulmasıyla çıkmıştır. Geleceği okuyan işbirlikçi burjuvazi ve CİA tarafından Türk-İş kurulmuş, işçi sınıfının göğsüne daha o günden ilk hançer saplanmıştı. Yine sınıfın belleği, sendika ağalarının işçi sınıfını ne kadar çok sattığının anılarıyla doludur. Bugün de bu gerçeklik katlanarak devam etmekte, işçilerin sırtından zenginleşen hainler sendikaların başında saltanatların sürdürmektedirler. Hak alma mücadelelerinde ise yerleri işçi sınıfının yanı değil, sermaye sınıfının yanındır. İşçilerin denetleyemediği sendikalar kolayından sermayenin denetimi ve yönlendirmesi altına girebilmiştir. Sendikaların tepe noktaları bunlarla doludur. Bu açıdan TEKEL işçilerinin yapmış olduğu kürsü işgali eylemi, Türk-İş Genel Merkezi’nin basılması ve hala devam eden sendika bürokrasisiyle karşı karşıya gelişler de en önemli bir putun daha yıkılmış olmasını göstermektedir. İşçi sınıfının önündeki en önemli bir engel daha aşılabilmektedir. Bir benzerini yakın tarihte metal işçilerinin ‘98’de Türk Metal’e MESS karşısındaki tutumu vesileyle ve ondan biraz daha önce de sendika patronu ve bugünün vekili Bayram Meral’in ağaca tırmanmak zorunda kalışından bilmekteyiz. Fakat TEKEL işçilerinin sendikal bürokrasiye karşı bu öfkesi hepsini aşmış bulunmaktadır. Sınıfın önünde ki bu önemli engel açısından da “buz kırılmış, yol açılmıştır.”

Aşılan bir başka engel: Devrimcilerle sınıf arasındaki mesafe!

Bu eylemin gösterdiği bir başka gerçek, işçi sınıfının devrimci müdahaleye ne kadar açık olduğu gerçeğidir. Eyleme geçmiş bir sınıf bölümü olarak TEKEL işçileri, devrimcileri direnişlerinin doğal bir parçası haline getirmişlerdir. Esasında bu açıklık, TEKEL işçilerinin sınıf sezgisinin içine çok uzun zaman önce yerleşmiştir. İlk direniş biçimleri olarak TEKEL işçilerinin akıllarına açlık grevi, ölüm orucu gelmesi tesadüfi değildir. Bu direniş yöntemleri bu topraklarda devrimci bir gelenektir ve devrimciler bu direnişler sonucu çok ağır fiziki bedeller ödemişlerdir.

Şimdi yaşanmakta olan ise TEKEL işçilerinin sezgisinin bir politika etrafında yerli yerine oturmasıdır. Zaman ilerledikçe TEKEL işçileri devrimci müdahaleye daha da açık hale gelmektedir. Temel mesele bu olanağı doğru politikalar etrafında değerlendirebilmektir. Sermaye ve sendika bürokrasisi de kendileri için tehlikeli olan bu durumun farkındadırlar. Son olarak sendika bürokrasisi tarafından hayata geçirilmek istenen uygulamaları bundan ayrı düşünmek mümkün değildir. Sendika bürokrasisinin bir niyeti olduğu kesindir ama bunun iyi bir niyet olduğu şaibelidir. Bilinçli TEKEL işçileri elbette bu art niyetin farkındadırlar. Bugün harekete geçmiş bir sınıf bölüğü olarak TEKEL işçilerinin direnişine, etkili ve doğru devrimci müdahaleler karşılıksız kalmayacaktır. Özcesi ne sınıf buna kapalıdır ne de bu müdahalenin imkânsız sınırları mevcuttur.

Kadın işçiler yol gösteriyor, erkek sınıf kardeşleriyle birlikte direniyor!

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün yaklaştığı şu günlerde kadın TEKEL işçileri bir başka tabuyu daha yıkmaktadırlar. 2 ayı aşan direnişleri süresince aynı çadırlarda erkek sınıf kardeşleriyle omuz omuza direnmektedirler. Sınıfın birliğinin yaratılmasında milliyet gibi önemli bir başka "sorun" daha böylece aşılmıştır. Sınıfın aynı haklı davası cinsiyet ayrımını da ortadan kaldırmıştır. Kadın TEKEL işçilerinin takdir edilmesi gereken bu çabası ve başarısı, hem 2010 hem de gelecek 8 Martlar'a bir armağandır. Bu önemli gerçeklik aynı zamanda burjuva feminist anlayışa kadın-erkek işçilerin birlikte verdiği anlamlı bir cevaptır. TEKEL işçisi kadınlar düzenin yarattığı bir putu daha elbirliğiyle yıkmışlardır.

Asıl mühim mesele; siyasallaşan ve militanlaşan bir sınıf hareketi!

Buraya kadar görülmesi gereken gerçek TEKEL işçilerinin tabularıyla hesaplaştığı, sınıfın önündeki putları bir bir yıkmaya başladığıdır. Ancak sırada nihai zaferi, işçi sınıfını sömürü boyunduruğundan kurtaracak olan gerçek kazanımı elde etmek durmaktadır. Bu zincirleri parçalamanın yolu, işçi sınıfının burjuvazinin kendisinde bıraktığı siyasal etkiden kurtulmasından geçmektedir. Bu yolun kendisi sınıfa karşı sınıf konumlanmasıdır. Sermaye sınıfı ve onun bugünkü sözcüsü konumundaki AKP hükümetinin sıklıkla bahsettiği "TEKEL işçileri ideolojik davranıyorlar" sözü tesadüfî söylenmiş bir söz değildir. Bu, sermaye sınıfının en büyük korkusudur. Bilinmektedir ki sermayenin işçi sınıfına yönelik tüm saldırıları ideolojiktir. Yani sadece hükümetlerin dönemsel tercihleri değildir. Gerisinde bir sınıfın, asalakça yaşam sürerek işçi ve emekçileri sömüren burjuva sınıfının çok bilinçli bir tercihi bulunmaktadır. İşte şimdi, TEKEL işçilerinin hem 4/C saldırısını püskürtmek, hem de bundan sonra sömürüye karşı mücadelelerini devam ettirebilmek için kendi sınıf siyasetlerini kuşanması gerekmektedir. Aksi takdirde hiçbir kalıcı zafer kazanılamayacağı gibi, elde edilen hiçbir başarı da bu olmaksızın korunamayacaktır. TEKEL işçilerinin elindeki en büyük olanak kendi direnişlerinden çıkardığı derstir. Artık putlar yıkılmaya başlanmış, tabular aşılmıştır. Yıkılan putların üzerine yeni bir dünya inşa etmek hiç de zor değildir. İnsanca bir yaşam, güvenceli bir gelecek için tek çıkar yol bu yeni dünyanın kurulmasıdır. Bunun adı sömürünün olmadığı, halkların gerçek manada kardeşçe yaşadığı sosyalizmdir.

HSGGP'den TEKEL işçileriyle dayanışma eylemleri

15 Şubat 2010 / Taksim

Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu 13 Şubat günü Şişli AKP'ye yürüyüş gerçekleştirerek, TEKEL direnişinin emeğin direnişi olduğunu belirtti. TEKEL direnişine yönelecek her saldırının kendileri tarafından etkili bir biçimde yanıtlanacağı ifade edildi.

Cevahir Alışveriş Merkezi önünde bir araya gelen kurumlar, kendi döviz ve flamalarıyla eyleme katıldılar. En önde, "Güvencesiz, sigortasız, taşeronda, 4/C ile çalışmamak için yeterli ücret, sendika hakkı ve insanca yaşam için haydi birleşik mücadeleye, dayanışmaya" ve "Birleşikte mücadele ile kazanacağız / HSGGP" pankartları taşındı.

Cevahir Alışveriş Merkezi önünde kortej oluşturan yaklaşık 500 kişilik kitle, sloganlarla yolu trafiği kapatarak AKP Şişli İlçe Binası önüne yürüyüşe geçti.

AKP Şişli İlçe Binası önüne gelindiğinde, basın açıklamasını İTO Genel Sekreteri Hüseyin Demirdizen yaptı.

Dev Sağlık-İş üyeleri eyleme önlükleriyle katılırken Entes direnişçisi Gülistan Kobatan ve Marmaray işçileri de eyleme katıldı.

Galatasaray'da oturma eylemi

Taksim Galatasaray Lisesi önünde **15 Şubat** günü saat 18.00'de bir araya gelen platform bileşenleri oturma eylemi gerçekleştirdi.

Ajitasyon konuşmaları yapılarak çevredekiler TEKEL işçileriyle dayanışmaya çağrıldı. İlk olarak TTB Merkez Konseyi üyesi Ali Çerkezoğlu bir konuşma yaptı. Çerkezoğlu'nun yaptığı konuşmanın ardından Grup Yorum marşlar ve şarkılar söyledi. Grup Yorum'un ezgileriyle halaylar çekildi. Ardından Entes direnişçisi Gülistan Kobatan bir konuşma gerçekleştirdi.

Kobatan yaptığı konuşmada Türkiye'de uzun yıllardır ilk defa böyle bir direnişin gerçekleştiğini söyledi. TEKEL işçilerinin tüm işçi ve emekçiler için direndiğini söyleyen Kobatan, TEKEL işçilerinin inisiyatifli ele alması ve sendika üzerinde baskı kurması gerektiğini ifade etti.

Ardından ev eksenli çalışanlar adına Gülhan Benli bir konuşma yaptı.

16 Şubat akşamı gerçekleştirilen eylemde de Galatasaray Lisesi önü, işçilerin kürsüsü oldu. Eylemde direnişteki Marmaray işçileri adına bir konuşma yapıldı. Marmaray işçisinin konuşmasının ardından oturma eylemi saat 19.30'da sona erdi.

Eylemde, "Genel grev genel direniş!", "TEKEL işçisi yalnız değildir!", "TEKEL işçisi direnişin simgesi!", "Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiç birimiz!", "Yaşasın sınıf dayanışması!", "Her yer TEKEL her yer direniş!", "Yaşasın işçilerin birliği halkların kardeşliği!" sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Sendikal bürokrasi iki cami arasında...

İhaneti sınıfın kararlı mücadelesi engelleyecek!

TEKEL direnişinin sendikal bürokrasiye rağmen ve bürokrasi ile birlikte bugüne gelmiş olması, üzerine düşünülmesi gereken bir olgu. Bir yandan geçmişin kaşarlanmış sendika ağaları işçi lideri pozlarında hükümete kafa tutarken diğer yandan direnişi sönmölendirmek için ellerinden geleni yapıyorlar. Bürokratlar birgün hükümeti sarsmaktan bahsederken ertesi gün özür diliyor, direnişin eylemli bir hattan çıkması için “kırmadan dökmekten” gibi söylemler öne sürüyorlar. Ama direnişçi işçilerin basıncı sendikacıların çoğu söylemini boşa düşürüyor ve onları ürkek zigzaklarla da olsa ileriye çıkmaya zorluyor.

Direnışin ilk mağduru sendika ağaları!

Tayyip Erdoğan’ın direnişi kırmak için yaptığı son açıklamaları sendika ağalarının ne kadar da perişan bir halde olduklarını bir kez daha göstermiş oldu. Direnişi karalamak ve işçilerin iradesini kırmak için her tür çabayı ortaya koyan Erdoğan, tehditler ve yalanlarla istediği etkiyi bir türlü yaratamadı. Bunun üzerine Erdoğan, son çare olarak işçilerin şu an için tek örgütlülüğü olan sendikaya saldırarak direnişi zayıflatma ve işçilerin iradesini kırma çabasına girdi. Düzenin bekası için üstlendikleri misyonda şu an için başarısız olan ve bu nedenle gözden çıkarılan bürokratların ipikleri Tayyip Erdoğan tarafından pazara çıkarıldı. Trajik olan ise Erdoğan’ın anlattıklarının Türk-İş bürokrasisinin gerçek yüzünden başka bir şey olmaması...

Erdoğan kendisine sorulan soru üzerine 4/C uygulamasının Türk-İş bürokratları ile birlikte tasarlandığını ve kapalı kapılar ardında, özelleştirmeyi sorunsuzca atlatmak için planlandığını itiraf etmiş oldu. “4/C’yi biz icat etmedik. Bu bize sendikaların bir önerisidir. Biz bu sistemi onlarla konuşarak uygulamaya karar verdik” diyen Erdoğan, belli ki sendikalarla “iş bağladıklarını”, bundan sonra da tıpkı diğer özelleştirmelerde olduğu gibi işçileri sorunsuzca kapının önüne koyacağını umuyordu. “Bir işadamı bir iş yerini kapattığında çalışanlara ihbar ve kıdem tazminatlarını öder ve işi bitirir. Biz de şu an bunu yapıyoruz” diyen Erdoğan, devletin şirket, kendisinin de patron olduğunu söylemekten de çekinmiyordu.

Erdoğan ayrıca, sonradan Ergün Atalay olduğu ortaya çıkan bir sendikacının direnişi kırmak için kendisine ne gibi önerilerde bulunduğunu da anlattı. Atalay’ın önerisini “İzmir’de çalışan işçiyi Muş’a gönderirsin, zaten gidemez” sözleriyle aktaran Erdoğan böylece bir ihaneti daha farklı niyetlerle de olsa belgelemiş oldu. Atalay’ın “özü kabahatinden büyük” savunması ise “İzmir’deki işçinin Muş’a, hatta varsa kadro Münih’e bile gönderilebileceğini, gitmek istemezse de o, o işçinin kişisel tercihi olacağını” söylediği şekildeydi. Bu kadarı bile ihanetin tablosunu açıklamak için yeterli...

Erdoğan’ın açıklamalarında dikkat çeken ise yıllardır güvendiği bürokrasinin bu kez hizmette kusur etmesi oldu. Erdoğan önce “he” dedikleri hatta kendi önerdikleri 4/C’ye karşı çıkan sendika ağalarına sitem ederek “bunlar sabah kalktıklarında akşam yaptıklarını unutuyorlar. Ayıp değil mi?” dedi. Bu sözler Erdoğan’ın direnişi anlayamadığının ya da

kabullenmek istemediğinin bir göstergesiydi.

Sendika bürokratlarının ikilemi

Oysa direniş sürecinde sendika ağaları yine bildik rollerini oynamaya çalışmış, direnişi bitirmek için ellerinden geleni yapmışlardır. Ancak bu kez hesaba katılmayan, yıllardır görmezden gelinen işçi sınıfının kararlı mücadelesi olmuştur. İşçiler bu kez ipleri sendikacıların eline bırakmamış, taleplerini ortaya koyarak “Ölmek var, dönmek yok!” demişlerdir.

Bu kararlılık sendika ağalarını ister-istemez bir ikilem içerisinde bırakır. Direnişi bitirmek ve sınıfın öfkesini söndürmek isteyen bürokratlar bunu yapabilmek için sınıfın önünde (ite kaka da olsa) yürümek zorundadır. Bunu yapması demek de hükümete, devlete ve özelleştirme politikalarına karşı çıkmak, işçilerin taleplerini savunmak demektir. En kaba ifadesiyle işçi sınıfının basıncı sendikacılara zorunlu olarak ileri çıkışlar yaptırmıştır.

Ama sendikacıların attığı tüm adımlar ürkek ve hesaplıdır da. Her adımda direnişi kırmanın, morali ve motivasyonu çökertmenin hesapları yapılmakta, direnişin kontrolünü yitirme endişesi hissedilmektedir. Her fırsatta “provokatör” edebiyatına sarılınması ve direnişe destek veren ilerici ve devrimci kurumlara karşı tepki gösterilmesi bunun bir ifadesidir. Tabii işçiler de grev okulunda öğrenmekte ve bürokrasinin oyunlarına karşı gittikçe daha da uyanık olmaktadır. Tekgıda-İş Genel Başkanı Mustafa Türkel’in son açıklamalarının ardından işçiler tarafından tartaklanması bunun bir örneğidir.

Ama direnişin halen daha sendikaya tabandan yön verecek bir düzeye ulaşmış olmadığını da görmek gerekir. Sendika ağaları tüm açmazlarına ve işçiler tarafından kendilerine biçilen rolü oynamak durumunda kalmanın huzursuzluğuna rağmen direnişin yönlendiriciliklerini de sürdürmektedirler. Tabanın iradesi halen daha bürokrasiyi tam anlamıyla aşabilmiş değildir. Şu an içinde bulunulan denge her an taraflardan biri lehine bozulabilir ve bu direnişin seyrini doğrudan etkileyebilir.

“Lütfen devam ediniz!”

Sendikal bürokrasinin direnişi kırma ve güdük birkaç kırıntı ile sonlandırma amacını boşa düşürmek

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://fantey.org>

bugün sınıf hareketi önündeki temel hedeflerden biri olmalıdır. İşçilerin iradesini hakim kılmanın öncelikli yöntemi somutta direniş komiteleri kurmaktan geçmektedir. Direnişin iradesini eline alacak komiteler sendikalar üzerinde oluşacak basıncı da arttıracak ve onların planladığı oyunları daha uygulamaya konmadan boşa düşürecektir.

Direnışçi işçilerin dışındaki sınıf bölüklerine de önemli bir görev düşmektedir. Direnişin basıncı ile bir dayanışma grevi ilan edilebilmiş ve belli sınırlılıklar içinde dahi iş durdurularak alanlara çıkılmıştır. Buradan yol olarak sendikalar üzerindeki basınç artırılmalı, TEKEL ile dayanışmanın yükseltilmesi hedefi ile sendikal bürokrasi cendereye alınmalıdır.

Sendikalar üzerinde yaratılacak basıncın bir ayağını da kamuoyu desteği oluşturmaktadır. Özellikle sol siyasal güçlerin bir yandan direnişe müdahalesi, diğer yandan da sınıf içerisinde yürüteceği propaganda, sendika ağalarını adeta dışında kalamayacağı bir sürece sürüklemek zorundadır. En ilerici görünen sendikaların bile atalet ile yaklaşabildiği süreç sol siyasal güçlerin etkin müdahalesi ile zorlanmalı ve sendikacılar üzerinde taban basıncı oluşturulmalıdır.

Bu amaçla sendika konfederasyonlarının ilan ettiği geri eylem biçimleri dahi yaratıcı araçlarla geliştirilerek yaygınlaştırılmalı, onların koyduğu geri sınırları aşarak işçi ve emekçileri harekete geçirmenin araçlarına dönüştürülmelidir. Oldu bittiye getirilmeye çalışılan basın açıklamalarına devrimci müdahaleler gerçekleştirilmeli, yaygın çağrılar yapılmalı ve sendikalar eylemli bir hatta direnişe destek vermek zorunda bırakılmalıdır. Ortaya atılan kokart takma, imza toplama gibi çalışmalar, açılacak standlarla ya da kapı kapı gezilerek kitlelere ulaştırılmalı, farklı araçlar ile birleştirilerek hayata geçirilmelidir.

Tüm bu etkin müdahaleler sendikal bürokrasiyi daha da zora sokacak ve direnişi kırmak ya da geçiştirmek için oynamaya çalıştıkları uğursuz oyunu sahnelemelerini engelleyecektir. Sadece bugün için değil, yarın için de sendika bürokrasisinin sınıf üzerinde oynayacağı oyunların bozucusu olacaktır.

Unutulmasın ki sendikaların zorunluluktan da olsa attığı her ileri adım sınıfın eylem alanını genişletecek ve ileri taşıyacaktır. Sınıfın her ileri adımı ise sendikal bürokrasiyi daha da daraltacak ve kötürümleştirecektir.

15 Şubat'tan yansıyanlar...

Devlet zorba yüzünü, Kürt halkı mücadele kararlılığını sergiledi!

PKK lideri Abdullah Öcalan'ın emperyalist bir komployla Türkiye'ye teslim edilişinin yıldönümünde sömürgeci sermaye devleti Kürt halkı üzerinde terör estirdi. "Emperyalist komplo", Türkiye, Kürdistan ve Avrupa'nın birçok kentinde kitlesel gösterilerle protesto edildi. Gösterilerde Kürt halkı üzerindeki inkâr ve imha politikalarının son bulması istendi, Öcalan üzerindeki baskılara dikkat çekildi.

15 Şubat vesilesiyle artan saldırılar Newroz öncesinde saldırıların yoğunlaştırılarak Kürt hareketinin çok yönlü olarak sindirilmek istendiğini gösteriyor. Saldırıları karşı alınan militan tutum ise, Kürt halkının tüm bu baskılara karşı direniş kararlılığını ortaya koyuyor.

Protesto gösterileri bir kez daha devlet terörüyle karşılandı. Birçok il ve ilçede düzenlenen eşzamanlı "KCK operasyonları"nda 200'ü aşkın kişi gözaltına alındı. Onlarca kişi tutuklandı.

15 Şubat günü gerçekleştirilen protestolarda da devlet terörü sürdü. Sabah saatlerinden itibaren Kürdistan'ın hemen bütün illerinde esnaf, eczane ve fırınlar dışında büyük oranda kepekler açılmadı. Öğrenciler de okullara gitmeyerek protestolara katıldılar.

İstanbul, Diyarbakır, Şırnak, Batman, Tunceli, Mardin, Mersin, Hakkâri, Adana, Erzincan, Adıyaman, Muş, Kars, Hatay, Ergani, Silvan, Lice, Bismil, Çınar, Viranşehir, Karakoçan, Karlıova, Cizre, Gevaş, Saray, Çukurca, Varto, Doğubayazıt'ta protesto gösterileri düzenlendi. Birçok kentte gösterilere gaz bombaları ve tazyikli suyla müdahale edildi, çok sayıda kişi gözaltına alındı.

İstanbul'un birçok semtinde gösteriler gerçekleştirildi. Gösterilerin en yoğunlaştığı yer Başakşehir ilçesine bağlı Bayramtepe semti oldu. "Kahrolsun faşizm!", "Kahrolsun AKP ve Gülen tarikatı!" ve "Gençler dağa çıkacak!" sloganlarıyla yürüyüş yapan Kürt gençlerine polis panzer, tazyikli su ve biber gazı ile saldırdı. Eylemcilerin polise taş, havai fişek ve molotof kokteylleri ile karşılık vermesiyle çatışmalar yaşandı.

Diyarbakır'da esnafın büyük bir bölümü kepenk açmadı. Siyahlar giyinerek komployu protesto eden halk bir günlük oruç tuttu. Öğrenciler dersanelere ve okullara gitmediler.

Diyarbakır'da Bağlar İlçesi 5 Nisan Özgür Yurttaş Meclisi önünde toplanan binlerce kişinin Koşuyolu Parkı'na yürümesine polis izin vermedi. Kitleye panzerler, gaz bombaları ve tazyikli su ile saldırdı. Saldırıya taşlarla karşılık verilmesinin ardından yaşanan çatışmalar ara sokaklarda da devam etti.

Urfa'da Öcalan'ın Türkiye'ye getirilişinin yıldönümü yürüyüşle protesto edildi. Abide Parkı önünde bir araya gelen binlerce kişi, Karakoyun İş Merkezi'ne doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüşten sonra 33 kişi gözaltına alındı.

Şırnak'ta da esnafın büyük bir kesimi kepenk açmadı. Halkın siyah giydiği ve bir gün oruç tuttuğu Şırnak'ta öğle saatlerinde binlerce kişi, BDP Şırnak il binası önünde toplanarak Cumhuriyet Meydanı'na yürüdü. Eylemde "15 Şubat Komplosu"nu kınıyoruz. Botan Halk İnsiyatifi" pankartı açıldı.

Batman'da da kepenkler açılmadı. Eczane, fırın ve resmi kurumlar dışında her yerin kapalı olduğu kent,

sessizliğe büründü. Halkın siyah giyindiği kentte, çok sayıda evin balkonuna da siyah bezler asıldı. Batman Bahar Kültür ve Sanat Merkezi önünde toplanan binlerce kişi, BDP il binasına yürümek isteyince kolluk güçlerinin müdahalesiyle karşılaştı. Polis panzerler, göz yaşartıcı gaz, tazyikli su ve cop kullanarak kitleye saldırdı. Gençler saldırıya, ara sokaklarda barikat kurarak taşlarla karşılık verdi. Çok sayıda kişi gözaltına alındı.

BDP'li **Dersim** Milletvekili Şerafettin Halis, Dersim Belediye Başkanı Edibe Şahin'in de aralarında bulunduğu yaklaşık 200 kişi, BDP Dersim İl Örgütü önünden Dersim Belediyesi önüne yürüdü. Eylemde "15 Şubat Komplosu"nu kınıyoruz" pankartı taşındı.

Mardin'de yüzlerce kişi, BDP Mardin il binası önünde AKP Mardin il binasına doğru yürüyüşe geçti. Burada yapılan açıklamanın ardından oturma eylemi yapıldı.

Mardin'in Kızıltepe, Nusaybin, Derik, Mazıdağı ve Dargeçit ilçelerinde de kepenkler açılmadı. Lise ve ortaöğretim okullarında öğrenciler dersleri boykot etti.

Hakkâri'de yürüyüş yapmak isteyen kitleye polis saldırdı. Gaz bombası, biber gazı ve tazyikli suyla yapılan saldırıya kitle taşlarla karşılık verdi. Barikatların kurulduğu yollarda kitleye saldıran iki panzer devrildi.

Hakkâri merkezin yanı sıra Yüksekova, Şemdinli ve Çukurca ilçelerinde de esnafın kepenk açmadı. Araç sahipleri kontak kapattığı için araç trafiği de tamamen durdu. Öğrencilerin okula gitmediği kent merkez ve ilçelerde halk, 15 Şubat'ı protesto etmek amacıyla evlerinin balkonlarına siyah bezler astı.

Gece kentin değişik noktalarında eylemlerin yapıldığı **Van**'da da esnafın büyük bölümü kepenk açmadı. Polisler kapalı işyerlerini kameraya alarak kimlik kontrolü yaptılar. BDP 15 Şubat'ı kınamak amacıyla parti binasına dev siyah bez astı.

Van'ın Başkale ilçesinde esnafın tamamı kepenk açmazken, öğrenciler okula gitmedi. Erciş ilçesinde de esnafın büyük bölümü kepenk açmadı.

Ağrı'nın Doğubayazıt ilçesinde halk iki gündür devam eden açlık grevinin sona ereceği basın açıklaması yaptı. Açlık grevinin 15 Şubat'ı protesto etmek için

toplandı. Kentte kepenklerin açılmaması ve araçların kontak kapatmasından dolayı hayat durma noktasına geldi. Diyadin ve Patnos ilçelerinde de esnafın büyük bölümü kepenk açmadı.

Adana'da yüzlerce kişi 15 Şubat'ı protesto etti. Protesto yürüyüşlerine polisin müdahalesi üzerine bazı mahallelerde çatışmalar yaşandı. Birçok gösterici ve polis taşlardan dolayı yaralandı.

Günlerdir emperyalist komployu protesto eden Mersin'deki Kürtler, 15 Şubat günü de kepenk kapatarak ve okula gitmeyerek eylemlerini sürdürdüler.

Kısacası, her yıl olduğu gibi bu 15 Şubat'ta da günler öncesinden başlayan ev baskınları, sokak kontrolleri, gözaltı furysı ve yoğun asker-polis yığınağına rağmen Kürt halkı yine ayaktaydı. "Ulusal oruç" tuttu, açlık grevi düzenledi, kepenk kapattı, işyerlerini ve okulları boykot etti, oturma eylemleri ve yürüyüşler gerçekleştirdi, evlere ve BDP binalarına siyah bezler astı... Böylece devletin günler öncesinden baskı ve terör kampanyasıyla oluşturduğu kuşatma Kürt halkı tarafından boşa çıkarıldı.

15 Şubat protestoları vesilesiyle Kürt emekçileri ve gençliği bir kez daha, sermaye devletinin saldırganlığına boyun eğmeyeceklerini ortaya koydu. Bu yılki 15 Şubat protesto eylemleri de önceki yıllar gibi militanlığından bir şey kaybetmedi. 15 Şubat eylemlerine damgasını vuran politik ve moral atmosfer, Kürt halkının mücadele enerjisini ve kararlılığını bastırmanın kolay olmadığını, sermaye devletinin imha politikalarının sonuçsuzluğunu bir kez daha gösterdi.

15 Şubat eylemleri yaklaşan 2010 Newroz'unun nasıl geçeceğine ilişkin de veriler sunmaktadır. Newroz, Kürt halkının mücadele enerjisinin açığa çıkması için önemli bir imkân olacaktır. Kuşkusuz düzen cephesi de bu bilinçle şimdiden, isyan ateşlerinin yakılacağı güçlü bir Newroz'a engel olmak için hazırlıklarına başlayacaktır. Devletin bu hazırlıklarının boşa çıkarılması ve Newroz'un kazanılması için 2010 Newroz'u'nun "İşçilerin birliği, halkların kardeşliği" bilinciyle karşılanması büyük bir önem taşımaktadır.

“Alevi Çalıştayı Ön Raporu” Erdoğan’a sunuldu...

Asimilasyon saldırısına karşı mücadeleye!

Hükümetin AKP yandaşı Alevilerle beraber örgütlediği Alevi Çalıştayları’nın ardından “Alevi Çalıştayı Ön Raporu” Tayyip Erdoğan’a sunuldu. Raporun içeriği kamuoyuna da yansdı. Alevi Bektaşî Federasyonu Başkanı Ali Balkız rapora ilişkin görüşlerini yaptığı açıklama ile ortaya koydu.

Alevi Çalıştayı Raporu’na sert tepki

“Aleviliği sadece Aleviler tanımlayabilir” demelerine rağmen, raporun Aleviliğe bir tanım getirdiğini söyleyen Balkız, “Böylece asimilasyon işleminin kolaylaştırılması hedefleniyor” dedi. Ön raporun “Tamamen Sünni bakış açısının ürünü olduğunu” dile getiren Balkız, “*raporun içeriğinden de anlaşıldığı gibi, Aleviler, Alevi Çalıştayı’nda bütün inanç ve mezheplere eşit mesafede durması gereken bir devletin hükümeti ile değil, iktidar erkini elinde tutan Sünni ulema ile oturmuş gibidirler*” sözleriyle tepkisini dile getirdi.

Raporun bir aldatmaca olduğunu belirten Balkız şunları söyledi: “*Laikliğe aykırı Diyanet İşleri Başkanlığı’na dokunulmamış, tam tersine sahte laiklik uygulamasına Aleviler de ortak edilmek istenmiştir. Hiç de olmayan bir uzlaşma varmış gibi gösterilmiş, hükümet, Sünni kesimi kamu olanaklarıyla finanse etme uygulamasını güya Alevileri de sisteme dahil ederek güvenceye almak istemiştir.*”

Zorunlu din dersleri konusunda ön raporda yer alan önerilerin mevcut uygulamanın sonuçlarını daha da ağırlaştıracak nitelikte olduğunu belirten, cemevleriyle ilgili bölümün “Sünni ulemanın bakış açısıyla yazıldığını” vurgulayan Balkız, “*Cemevleriyle ilgili tanımlamada, fıkri dikkate alınan taraf Aleviler değil, Alevi olmayanlardır. Yani iktidar, yani devlet, yani Sünni ulema haddini aşarak Alevilerin ibadet yeri cemevlerinin niteliğine karar verme hakkını kendilerinde bulmaktadırlar. Ön rapor, bir asimilasyon belgesidir. Bu belgeyi olumlu bulanlar bizden değildir*” dedi.

AKP, Aleviler’in inanç özgürlüğüne dair taleplerini “açılım”ın içine almış, çalıştayları da “açılımın bir adımı” olarak sunmuştu. Ancak AKP başından itibaren “Alevisiz çalıştaylar” çizgisini sürdürdü. Çalıştayda ilerici Alevi örgütleri temsilcileri değil, AKP yandaşları boy gösterdiler.

Hazırlanan rapor, devletin baskı ve zoruyla yola getirilmek istenen Alevi emekçilerine yönelik politikaların AKP eliyle daha da zenginleştirilmesinin ifadesidir. AKP, Cem Vakfı türünden işbirlikçilere çalıştayın kapılarını sonuna kadar açarken, ilerici Alevi örgütlerinin önerilerine kulaklarını tıkamıştır. Ön rapora da aynı anlayış damgasını vurmuştur. Sermaye devletine uygun bir Aleviliği yaratma ve bu yolla Alevi emekçilerini denetim altına alma hedefi doğrultusunda hazırlanan rapor bunun en açık göstergesidir.

Hazırlanan rapor ve ortalığa saçılan gerçekler!

AKP’nin “Alevi açılımı” kapsamında yedi Alevi Çalıştayı yapıldı. Çalıştaylarda Aleviler’in beyan ve

kimlik sorunları, zorunlu din dersleri, Diyanet İşleri Başkanlığı’nın yapısı, cemevleri, Madımak Oteli’nin durumu, vb. konular görüşüldü. Son çalıştayın ardından hazırlanan rapor ise Tayyip Erdoğan’a sunuldu.

Raporda, Madımak Oteli’nin müzeye dönüştürülmesine ilişkin talep “tehlikeli” olarak niteleniyor. Sivas katliamının unutturulmasını hedefleyen devlet politikası çerçevesinde Madımak otelinin yıkılarak parka dönüştürülmesi öneriliyor. Zorunlu din dersi uygulamasının devam etmesi gerektiği belirtiliyor. Sünni inancının hükümlerinin sürmesine onay veriliyor. Cemevlerinin inanç merkezi olması talebinin kabul edilmez olduğu söyleniyor, vb...

Hazırlanan rapor, sermaye devletinin ve onun yürütme organı AKP hükümetinin Alevi emekçilerinin demokratik istemlerine yanıt vermek gibi bir sorunu olmadığını bir kez daha göstermiştir. Asıl amacın Alevi emekçileri kontrol altına almak olduğu bu ön rapor üzerinden de açık bir biçimde görülmektedir.

Rapora temel oluşturan çalıştaylar

Çalıştaylar Aleviliğin ve Aleviler’in denetim altına alınması çerçevesinde gündeme getirildi. Daha önce de başta CHP olmak üzere düzen solundaki partiler, Aleviler’i devlete bağlama konusunda çaba göstermişler fakat bu çabalar kalıcı sonuçlar üretememişti. Son yıllarda ise sol düzen partileri ile Aleviler arasındaki bağlar giderek kopmaya yüz tutmuştur. Böylece, düzen açısından Alevileri denetim altına alma sorunu aciliyet kazanmıştır.

AKP, dini duyguların istismarına dayalı siyaset üzerinden sermayeye hizmet konusundaki “yeteneklerini” hükümet olduğu yıllarda ispatladı. Şimdi aynı şeyi Alevi emekçileri istismar ederek düzene bağlama konusunda gösterme çabasında. Alevi çalıştayları bu amaçla gündemleştirildi.

Bugüne kadar “inanç özgürlüğü”, “türbana özgürlük” vb. adı altında Sünni emekçiler nasıl sermayenin saldırı politikalarına yem edilmişse, şimdi aynı şey “Aleviler’in devletle barışması”, “Cemevlerinin yasal statüye kavuşturulması”, “Alevi dedelerine özgürlük” gibi başlıklarla yapılmaya çalışılıyor.

adımlarla Aleviler üzerinden de yapılmak isteniyor. AKP bu yolla siyasal kazanç elde etme peşinde koşuyor. Birtakım sözde adımlar atarak, bugüne kadar sol düzen partilerinin oy deposu durumundaki Alevi yığınları ile yakınlaşmayı umuyor.

Alevi Çalıştayları Ön Raporu, özelde AKP’nin, genelde sermaye devletinin “Alevi açılımı” konusundaki samimiyetsizliğini ve ikiyüzlülüğünü tüm açıklığı ile ortaya sermiştir. Hazırlanan rapor, ne sermaye devletinin ne de onun yürütme organı AKP hükümetinin Alevi emekçilerinin demokratik istemlerine yanıt vermek gibi bir hedefi bulunmadığının açık kanıtıdır. Amaçlananın Alevi emekçileri daha rahat kontrol etmek olduğu daha iyi görülmektedir.

Raporda, genel müdürlük statüsünde Başbakanlığa bağlı bir “Alevi kurumu” oluşturulması, dede ve zakirlerin devlet memuru olmaları öneriliyor. Bu plan başarılı olursa, Alevilik de tıpkı diğer dinsel inançlar gibi sermayenin çıkarları doğrultusunda kullanılacaktır. Erdoğan’a sunulan rapor bu hedef çerçevesinde kaleme alınmıştır.

Sermaye düzeni, Sünni inancına mensup işçi ve emekçileri baskı ve denetim altında tutmak için dinsel gericiilikten nasıl yararlanıyorsa, şimdi de Aleviliği dinsel gericiiliğin bir kolu haline getirerek Alevi işçi ve emekçilerini düzene yedeklemeyi hedefliyor. Bu çerçevede Aleviliği Diyanet İşleri Başkanlığı bünyesine almak istiyor. Bu politikasına güç kazandırmak için kullandığı araçlardan biri de Alevi Çalıştayı oldu. Ancak Alevi emekçileri bu tuzağa düşmediler. Çalıştaylara damgasını vuran Hızır Paşalar’ın davetine katılmadılar.

“Makul Alevi” veya aynı anlama gelmek üzere “devlet Alevisi” yaratma politikaları sermayenin egemenliği devam ettiği sürece bitmeyecektir. Alevi emekçileri kendi burjuvalarının peşinde sürüklenmemeli, sermaye düzeninin politikalarını meşrulaştırıp pazarlayan Hızır Paşalar’ın oyunlarına gelmemelidir. Tutulacak yol, adı mücadele ve direnişle özdeşleşmiş Pir Sultanlar’ın isyancı yoludur. Tüm ezilenlerin olduğu gibi Alevi emekçilerinin talepleri de ancak sosyalist bir toplumsal düzende karşılanabilir. Alevi emekçiler sorunun gerçek ve kalıcı çözümü için devrimci mücadele yolunu tutmalıdırlar.

“Kamu Görevlilerinin Sendikal ve Demokratik Hakları Çalıştayı” tamamlandı...

Grevli-toplu sözleşmeli sendika için mücadeleye!

Sermaye hükümeti, 9-11 Şubat tarihleri arasında Bolu Abant'ta “Kamu Görevlilerinin Sendikal ve Demokratik Hakları Çalıştayı”yla kamu emekçilerinin tüm itirazlarına rağmen sürdürülen toplu görüşme oyununa yeni bir makyaj çekmek için harekete geçti. 220'ye yakın katılımcının yer aldığı çalıştayda Memur-Sen 22 temsilciyle katıldı. Ayrıca çalıştayta MİT ve emniyet yetkilileri de yer aldılar. “Grev ve toplu sözleşme”nin tartışıldığı çalıştayda davet edilen Türkiye Kamu-Sen ve KESK ise “Varolan bir hakkı tartışmayız” diyerek çalıştaya katılmayacaklarını açıkladılar.

Çalıştay başlıkları

Çalıştayın ilk gününde, “Kamu görevlilerinin Grev ve Toplu Sözleşme Haklarının Uluslararası Hukuki Boyutu ve Uygulamaları ile Diğer Ülke Uygulamalarının Türkiye ile Karşılaştırılması” ve “Ülkemizde Kamu Görevlilerinin Grev ve Toplu Sözleşme Haklarının Hukuki Boyutu ve Uygulamaları” başlıklı paneller gerçekleştirildi.

Çalıştayın ikinci gününde, “Kamu Personel Sistemimiz ve Kamu Görevlilerinin Toplu Sözleşme Grev Konusu”, “AB Ülkelerindeki Uygulamalar ve Uluslararası Sözleşmeler Çerçevesinde Kamu Görevlilerinin Grev Hakkı” ve “Grevli Toplu Sözleşmeli Kamu Personel Sistemi; Değişimler, Düzenlemeler” başlıklarında oluşturulan çalışma gruplarının konular hakkında hazırladıkları raporlar üzerinde tartışmalar yürütüldü.

Çalıştayın son gün ise, çalışma grupları raporlarını çalıştaya sundular.

Çalıştay katılımcılarının ve AKP'nin çalıştay hesapları

Çalıştayda kamu emekçileri örgütlerinin katılım oldukça zayıftı. Çalıştaya, sadece AKP'nin arka bahçesi olan Memur-Sen katıldı. Çalıştaya katılanların geri kalanını emniyet müdür yardımcıları, MİT müsteşarlığı gibi devlet bürokrasisi oluşturdu. AKP, bu katılımcıları toplu sözleşme hakkını tartışmak için yeterli gördü. Örneğin, Avrupa'daki sendikal deneyimler emniyet müdür yardımcısına anlatırıldı.

Çalıştay sonucunda hazırlanan sonuç bildirisinde şunlar söylendi: “Kamu çalışanlarının örgütlü yaşamlarının grev ve toplu sözleşme düzeniyle geliştirilmesi ve ileri haklarla donatılması için katılımcılık ve şeffaflık ilkeleri çerçevesinde gerekli yasal düzenleme hazırlık çalışmalarına zaman geçirilmeden başlanması, Avrupa Sosyal Şartı'nın 5 ve 6. maddelerindeki çekincelerin kaldırılmasına yönelik düzenlemelerin hayata geçirilmesi gerekmektedir.” Böylelikle sermayenin yürütme organı AKP'nin asıl niyeti perdelenmeye çalışıldı.

AKP'nin asıl niyeti, ‘toplular sözleşme olabilir ancak iş güvencesi ortadan kaldırılmalı anlayışını çalıştayda egemen kılmaktır. AKP tamamıyla kendi eliyle istediği yönde sonuçlar almayı hedefleyen anlayışını gizlemeye bile çalışmadı. AKP, ‘kamu çalışanları TİS hakkını istiyorlar, biz bunu verebiliriz ama bunun karşılığında kamu çalışanları da iş güvencesinden

vazgeçecekler’ dayatmasında bulundu.

AKP çalıştayın hazırlık sürecinden itibaren hedeflerine kilitlendi. Çalıştayın organizasyonu ve planlama aşamaları da göstermiştir ki, yapılmak istenen emek örgütlerinin demokratik katılımı ile bir tartışma yürütmek değil, emekçiler ve kamuoyu nezdinde inandırıcılığını arttırmaktır. AKP, Anayasa’nın 90. maddesinin gereği olarak iç hukukta da güvence altına alınan TİS ve grev haklarını kamu emekçilerine kullandırmadı. Avrupa Gözden Geçirilmiş Sosyal Şartı’nın 5. ve 6. maddesine çekinceyi kaldırmadı. 25 Kasım’da gerçekleşen uyarı grevine ve TEKEK işçileriyle dayanışma eylemine katılmayan Memur-Sen’i öne çıkarmaya çalıştı. Bu eylemlerin içinde olmayan Memur-Sen’in grev ve toplu sözleşme hakkını savunmayacağı aşıkardı. Nitekim Memur-Sen’in tek yaptığı hükümetin politikalarına meşruiyet kazandırmak oldu.

Türkiye Kamu-Sen’in tutumu

Kamu-Sen Genel Başkanı Bircan Akyıldız çalıştaya tek katılacak Memur-Sen’i de “taşeron” olarak adlandırdı. Kamu-Sen başkanı; “toplular sözleşme ve grev hakkını memurlarla işçilerin çalışan olarak tek çatı altında toplanması” koşuluna bağlanmasını kabul etmeyeceklerini söyledi. Çalıştayda, üç gün boyunca memurluk güvencesinin nasıl kaldırılacağına tartışılacağını belirten Akyıldız, “Grev hakkı ile iş güvencesinin bir arada olamayacağı düşüncesi, grev yapan işçilerin işten çıkarılmasına yönelik bir tehdidi içermektedir” dedi. Sendika hakkının ancak toplular sözleşme ve grev hakkını içerdiğinde gerçek anlamını bulacağını ifade eden Akyıldız, TEKEK işçilerinin iş güvencesi için ölümü bile göze aldıklarına dikkat çekti. Başbakan’a seslenen Akyıldız, “Memurların işçilerle ‘çalışan’ adı altında birleşmesi, işçilere iş güvencesi vererek mi gerçekleşecektir, yoksa memurların iş güvencesi mi ortadan kaldırılacak? Eğer işçilerin iş güvencesi ortadan

dedi. Devlet güdümlü sendikacılık geleneğinin önemli örneklerinden biri olan Kamu-Sen’in bu çıkışının hiçbir inandırıcılığı yoktur.

Türkiye Kamu-Sen, 25 Kasım’da KESK ile birlikte eylem yaparak ve çalıştaya katılmayarak elini güçlendirmeye çalıştı. Zira Türkiye Kamu-Sen’in varlığını sürdürebilmesi için bu türden eylemlere ihtiyacı var. Bürokratik imkanları azalan Türkiye Kamu-Sen, Memur-Sen’in gün geçtikçe güçlendiğini görüyor. Üyelerine karşı sendika olmayı hatırlayarak, en azından bugünkü gücünü korumayı hedefliyor. Böylece üstündeki devlet güdümlü sendikacılık gölgesini, söylem düzeyinde de olsa bir kenara atmak için çabalıyor.

KESK’in tutumu

25 Kasım ve son çalıştay da ortaya çıkan KESK ve Türkiye Kamu-Sen birlikteliği 1990’lı yıllarda kamu emekçileri tarafından ihanetle eş anlamlı olarak kavranırdı. KÇSP’ye bağlı kongrelerde düzen partilerini çağırmak ihanetle eş tutuluyordu. İşyerlerinde Türkiye Kamu-Sen’lilere selam bile verilmezdi. Tüm bu yaşanan gelişmeler KESK’in değiştiğinin açık göstergesidir.

Sendikal mücadele yerine devletle uzlaşarak birtakım ekonomik iyileştirmeler peşinde koşan KESK’e egemen reformist anlayışlar devletin açtığı bu kanallardan biri olan çalıştay tuzağına şimdilik düşmediler. Son çalıştayın temelleri yıllarca önce atıldı. Sermaye kamu emekçilerinin devrimci hareketliliğini düzen içi kanallarda boğmak için harekete geçti. Grevsiz-toplu sözleşmesiz sahte bir sendika yasası ile kamu emekçileri hareketini cendereye almayı planladı. Şimdi ise iş güvencesinden kamu emekçilerini yoksun bırakma karşılığında grevli toplu sözleşmeli sendika hakkını tartışmaya açıyor.

KESK yönetiminin devlet güdümüne girmesi, pratikte yaptırımı olmayan eylemlerle günü geçiştirmesi, Kamu-Sen’in de sahte bir mücadelecilik eylem pratiği sergilemesi, demagojik söylemlere başvurusu, emekçi kitleler nezdinde ikisi arasındaki farkı giderek belirsizleştiriyor. Üye kazanmak için Kamu-Sen’i karalamaktan öte politika üretmeyen KESK’li yöneticiler, 25 Kasım iş bırakma eyleminde ve çalıştay sürecinde Kamu-Sen’le yanyana gelerek, “kolkola mücadele ediyoruz” mesajı verdi. Tüm süreç KESK reformistlerinin sadece görüntüde değil özünde de bu gerici faşist güruha karşı etkin bir mücadele yürütme niyeti olmadığının açık göstergesidir.

Grevli toplu sözleşmeli sendikayı kazanmanın yolu tabandaki dinamik ve mücadelede kararlı unsurları biraraya getirecek birliktelikler oluşturmaktan geçiyor. KESK’in bürokratik yapısının bugün tabanın mücadele isteğine yanıt veremeyeceği, aksine bu eğilimi körelteceği ve düzene yedekleyeceği açıktır. Kamu emekçileri, sendikalarını grevli-toplu sözleşmeli sendika talebini savunan gerçek emekçi örgütleri haline getirmek için çabalarını yoğunlaştırmalıdır. Ancak böylesi bir çaba ve mücadele ile kamu emekçilerinin iş güvencesi devam eder. Grevli toplu sözleşmeli sendika hedefi gerçeğe dönüşür.

İlerici-devrimci kurumlar Tekgıda-İş’i mücadeleyi büyötmeye çağırdı

Ankara’da Türk-İş, DİSK, KESK ve Kamu-Sen genel sekreterlerinin 15 Şubat günü gerçekleştirdiği toplantının ardından açıklamalarda bulunan Türk-İş Genel Sekreteri ve Tekgıda-İş Genel Başkanı Mustafa Türkel, başta devrimci özneler olmak üzere öncü işçilerin tepkisiyle karşılaşmıştı. Türkel’in direniş sürecinden ilerici ve devrimci güçleri yalıtmaya yönelik sözleri son iki gündür birçok kez gerilimlere neden oldu.

Açlık grevindeki TEKEL işçileri ve dışarıda bekleyişlerini sürdüren öncü TEKEL işçileri Türkel’in yaptığı açıklamalara karşı tepkilerini dile getirdiler. Sendika yöneticileriyle birçok kez karşı karşıya geldiler. Ankara Direnişteki İşçi ve Emekçilerle Dayanışma Platformu bileşeni devrimci kurumlar ve platform dışındaki diğer kurumlar 17 Şubat Çarşamba günü Tekgıda-İş Sendikası Genel Başkanı Mustafa Türkel’le bir görüşme gerçekleştirdiler.

Türkel’in son yaptığı açıklamalar ve direniş sürecinin nasıl örgütlenmesi gerektiğine dair tartışmaların yapıldığı görüşmede ayrıca, direnişin 62. gününde Tekgıda-İş yönetimine iletilen “TEKEL İşçileri” imzalı deklarasyonun güncellenmiş hali tekrar sunuldu.

Türkel’le görüşüldü

Sabah saat 10.00’da Türk-İş Genel Merkezi’nde yapılan görüşmeye Ankara Direnişteki İşçi ve Emekçilerle Dayanışma Platformu bileşenleri (Alinteri, Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, Devrimci Demokratik Sendikal Birlik, Demokratik Haklar Federasyonu, Kaldıraç, Proleterce Devrimci Duruş) ile Halk Cephesi, Devrimci Hareket ve Devrimci Proletarya temsilcileri katıldı. Türkel’le yapılan görüşmede ilk olarak Ankara Direnişteki İşçi ve Emekçilerle Dayanışma Platformu’nun kuruluş gerekçesi anlatıldı. Daha sonra söz alan diğer bileşenler, öncelikli olarak sürmekte olan açlık grevi direnişinin sahiplenilmesi gerektiği üzerine vurgu yaptılar.

Türkel: “Devrimcilerden rahatsız değiliz!”

Ardından Mustafa Türkel’e 15 Şubat günü yaptığı açıklama hatırlatıldı. Bu açıklamada gerek komiteye dönük gerekse de devrimci güçlerin faaliyetini önlemeye dönük tutumları eleştirildi. Yöneltilen eleştirilerin ardından söz alan Türkel, açlık grevine dönük, bir sendikal disiplinin olması gerektiğini, bu disipline uyulması gerektiğini vurguladı. Bu nedenle açlık grevini sahiplenmeyeceklerini belirtti. Onun dışında sadece devrimci güçlerin değil, TEKEL işçilerinin direnişine omuz vermeye gelen herkesin kardeş olduğunu vurguladı ve devrimcilerin desteğinden, alanda bulunuşlarından asla rahatsızlık duymadıklarını belirtti. Dahası sürecin ancak böyle bir dayanışma ruhuyla kazanılabileceğini vurguladı.

Kararı konfederasyonlar aldı

Ardından devrimci yapılar adına yapılan konuşmada tartışmanın sadece açlık grevi ya da bayrak, flama vb üzerinden yürütülmemesi gerektiği, bu sürecin toplam bir süreç olduğu dile getirildi.

Devrimci güçleri, baştan beri işçilerden yalıtma için özel bir çaba sarfedildiği belirtildi. Daha önce de devrimci güçler için kürsülerden birçok kez “provokatör, marjinal”, “kimsenin önerisini dikkate almayın” gibi sözler yükseldiği bunu da Tekgıda-İş Sendikası’nın yaptığı vurgulandı. Mustafa Türkel buna karşılık “ben hiç kimseye böyle bir davranışta bulunmadım, başkası yapmışsa bilemem” dedi. Hatta “bu tip yanlışlar yaparsam çıkar herkesin huzurunda özür dilerim” dedi. Ardından Tekgıda-İş Sendikası da dahil olmak üzere konfederasyonların işçileri pasifize etmeye dönük yöntemler kullandığı, bugüne kadar alınan kararların mevcut direnme potansiyelini zayıflattığı, fiili meşru mücadele hattından vazgeçilerek yasal darlığa girildiği vurgulandı. Buna istinaden Türkel bir sendika olmanın zor olduğunu, atılan her adımda yasal birtakım yolların tercih edilmesi gerektiğini vurguladı. “Bu noktayı devrimciler, kendi bulundukları yerden değerlendirmemelidir. Biraz bizden doğru bakarak değerlendirmelidir” dedi. Onun dışında Tekgıda-İş Sendikası olarak tek başlarına bir şey yapamayacaklarını başka sendikaların ve konfederasyonların bu konuda çaba sarfetmediklerini, onları yalnız bıraktıklarını vurguladı.

Devrimci güçlerin; “20 Şubat günü sadece temsilcilerin, şube başkanlarının değil yüzbinlerin Ankara’ya akması, talepler kabul edilinceye kadar Kızılay’dan çekililmemesi gerektiği” ifadelerine ise Türkel “Bu konudaki muhatap ben değilim” şeklinde karşılık verdi.

Bayrakların, flamaların olmaması gerektiğine ilişkin söylemi ise “Konfederasyonların almış olduğu karardır, onlar dahi pankartları, flamaları ve bayraklarıyla gelmeyecekler, bu genel bir karardır” sözleriyle savundu.

Fiili-meşru mücadele büyütülmeli

Ayrıca TEKEL işçilerinden 12 aydır aidat almadıklarını buradan doğru da yasal sıkıntılar olduğunu, bundan dolayı birçok şeyi yapamadıklarını belirten Türkel’e fiili meşru mücadele hattının devreye sokulması gerektiği söylendi. Sınıf mücadelesi konusunda bu yönlü çok fazla deneyim olduğu belirtilerek, tek başına yasal değil, fiili hattın izlenmesi gerektiği ifade edildi.

Türkel ise devrimci güçlere değer verdiğini, onların önerilerini fazlasıyla dikkate alacağını, bu nedenle dağıtılan her bildiriye mutlaka aldığını ve buradan dersler çıkarttığını belirtti. 28 Şubat’a ilişkin ise kararlı olduklarını çadırlar yıkılırsa “izleyeceklerini” fakat ertesi gün yeniden kuracaklarını belirtti. Aynı zamanda hukuksal süreç için sendikanın avukatlarının yoğun bir şekilde çalıştığını belirtti.

Tariş işçisi TEKEL’in yolunda!

İzmir’de Tariş Pamuk İplik Fabrikası geçtiğimiz yıldan itibaren üretimini durdurmuş ve işçileri üretimden uzaklaştırmıştı.

İlk 6 ay için kısa çalışma ödeneğinden karşılanan işçi ücretleri, ikinci 6 ay için ise, işçilerin işsizlik ödeneğinden karşılanmıştı. 1 Mart 2010’da bu sürenin de dolmasıyla Tariş işçileri kıdem tazminatlarını alamadan işsiz kalacaklar.

Türk-İş’e bağlı Teksif Sendikası’nda örgütlü bulunan Tariş Pamuk İplik fabrikası işçileri de fabrikanın tamamen satılması ve ödeneklerinin kesilmesini protesto etmek için İzmir’de eylemdeydi.

11 Şubat günü Alsancak Garı önünde toplanan 300’e yakın işçi, sloganlar ve alkışlar eşliğinde Tariş Bölge Müdürlüğü önüne yürüdü.

“Teksif Sendikası İzmir Şubesi”, “Bugün fabrikalar yarın tarlalar! Tariş (Pamuk)’e sahip çık!” “Tariş (Pamuk) halkındır, satılamaz! / Türk İş-Teksif” ve “Diren TEKEL, Tariş Pamuk işçileri seninle!” yazılı pankartlarla yürüyüşe geçen işçiler “Tariş halkındır, satılamaz!”, “Tariş işçisi çiftçisiyle elele!”, “Tariş halkındır halkın kalacak!”, “Birleşe birleşe kazanacağız!” sloganlarını atarak bölge müdürlüğünün önüne geldiler.

Tariş bölge Müdürlüğü önünde Teksif Sendikası İzmir Şube Başkanı Faruk Aksoy’un okuduğu açıklamada Tariş işçisinin neden mücadele ettiği anlatıldı ve işçilerin Tariş direnişinin izinde olduğu ifade edildi.

Açıklamanın sonunda TEKEL işçilerinin mücadelesi selamlanarak, Tariş işçilerinin de TEKEL işçilerinin yolundan yürüyeceği ve mücadelelerini sürdürecekleri ifade edildi.

Aksoy’un ardından Türk-İş Ege Bölge Temsilcisi Mustafa Kundakçı söz alarak krizin faturasının hiçbir şekilde sorumlusu olmayan emekçilere ödetilmeye hakkının olmadığını söyledi.

Eylem, “Yaşasın sınıf dayanışması!”, “Diren TEKEL Tariş seninle!” sloganları ile bitirildi.

Kızıl Bayrak / İzmir

TEKEL işçileri olarak Tekgıda-İş'e çağrımızdır!

Biz TEKEL işçileri olarak 62 gündür 4/C denilen kölelik koşullarında çalıştırılmaya karşı burada yürüttüğümüz mücadelenin geldiği nokta itibariyle konfederasyonların yeterli bir mücadele hattında ilerlemediğini düşünmekteyiz. Hükümetin bizleri yıldırma politikalarına, taktiklerine karşı konfederasyonlar yaptıkları toplantılarda bu taktikleri boşa çıkaracak kararlar almamakta, aldıkları kararlar ise hükümetin oyalama taktikleriyle uyumlu kararlar olup, bu direnişin zaferle sonuçlanmasına hizmet edemeyecek kararlar olduğunu düşünüyoruz.

Bu direnişin kazanımla, sonuçlandırılması için yapılacak ve yapılması gereken daha etkin eylemler olduğunu düşünüyoruz. Geline bugünkü noktada konfederasyonların yaptıkları toplantılar bu etkin eylem ve etkinlikleri hayata geçirecek işlevden yoksundur.

Tekgıda-İş Başkanı Mustafa Türkel ise 2 Şubat'tan bu yana 4/C saldırısına karşı daha etkin bir mücadele yürütülmesinin gerektiğini ifade etmekte ancak arada geçen 12 günlük zaman zarfında tam anlamıyla bu yönde bir program açıklanamamıştır. Biz TEKEL işçilerinin kaderinin belli olacağı önemli bir viraja girdiğimiz bugünlerde Tekgıda-İş yönetiminin pazartesi günü açıklayacağı eylem takvimi oldukça önemli ve gidişatın kaderini belirleyecek bir eylem takvimi olacaktır.

TEKEL işçileri olarak Tekgıda-İş yönetiminden bu direnişimizin zaferle sonuçlandırılması için yapılmasını gerekli gördüğümüz ve uygulanmasını talep ettiğimiz öneriler aşağıda gibidir.

1) 14 Aralık'ta evlerimizden çıkarak başlattığımız direniş 26 Aralık, 17 Ocak, 4 Şubat, 12 Şubat tarihlerine bağlanan etkisiz bekleyiş artık 20 Şubat tarihinde son bulmalıdır. 20 Şubat tarihi sonuç alıcı bir şekilde değerlendirilmelidir.

2) 12 Şubat konfederasyonlar toplantısında 20 Şubat'a ilişkin alınan kararın yeterli olmadığını düşünmekteyiz. 20 Şubat tarihinde yalnızca sendika başkan ve yöneticileri değil sendikalara üye tüm işçi ve memurlar Ankara'ya getirilmeli ve o gün bu kitleselliği kaldıracak Kızılay Meydanı'nda talepler kitlesel bir şekilde haykırılmalı, talepler kabul edilene kadar Kızılay Meydanı terk edilmemelidir.

3) Çadırlardaki pasif bekleyiş sona erdirilmeli, bunun için 15 Aralık'tan 20 Ocak tarihine kadar yapıldığı gibi sabah 08.00 ile 20.00 saatleri arasında çadırların içinde değil sokakta bekleyiş sürdürülmelidir.

4) Biz TEKEL işçilerinin 4/C konusunda fikrinin tekrar alınması için referandum yapılacağına dair ifadeler kullanılmakta. Bilinmelidir ki bir kez sandıkta olmak üzere 62 gündür direniş irademiz sınıandı. Bu yüzden de ilk günden bu yana direnerek verdiğimiz kararın referandumla ölçülmesine ihtiyaç yoktur.

5) Biz işçilere ülke genelinde ve yurt dışından gelen yardımların bizlere açıklanması ve hesapların şeffaf olması sağlanmalıdır.

6) TBMM, Başbakanlık, Çalışma Bakanlığı, Maliye Bakanlığı gibi merkezlerde sürekli bir eylem sürecinin önü açılmalıdır. Böylesi eylemler hem buradaki bekleyişi anlamlı kılacak hem de 4/C'yi dayatanları rahatsız edecektir.

7) Kızılay Meydanı yasaklanmış bir alandır. Bu yasağı ortadan kaldırabilmek için etkin bir insiyatifin

geliştirilmesi, gerçekleştirilecek her eylemde hedefin mutlaka Kızılay Meydanı olması gerekmektedir.

8) Sakarya Meydanı'nda akşam saatlerinde yapılan eylemler yetersizdir. Giderek rutinleşen eylemlerin alanı büyütülerek farklı alanlara, Sakarya Meydanı dışına Yüksel Caddesi'ne taşınmalıdır.

9) Konfederasyonların TEKEL işçilerinin kaderiyle ilgili toplantıları, TEKEL işçileri özne olduğundan Türk-İş Genel Merkezi'nde gerçekleştirilmelidir. Eğer başka sendikaların genel merkezinde gerçekleşiyorsa, başta TEKEL işçileri olmak üzere konfederasyonlara bağlı tüm işçi ve emekçiler toplantının yapıldığı alanda olmalıdır. 22 Şubat'ta İstanbul'da DİSK genel merkezinde yapılacak toplantıda işçi ve emekçiler DİSK önünde buluşmalı ve taleplerini haykırmalıdır.

10) Açlık grevinde bulunan arkadaşlarımızla dayanışmak için etkin eylemler gerçekleştirilmeli, her hastaneye giden arkadaşımız olduğunda hemen harekete geçip eyleme geçilmelidir.

11) Başbakan, Cumhurbaşkanı ile yapılacak görüşmelerde ortak hareket kararı alan tüm konfederasyonlar hazır bulunmalıdır. Sadece Türk-İş Genel Başkanı Mustafa Kumlu ile yapılacak görüşmeler yetersizdir. Sadece Türk-İş Genel Başkanı Mustafa Kumlu ile görüşme yapılırsa diğer

sendikalarda örgütlü işçilerle birlikte etkin eylemler gerçekleştirilmelidir.

12) TEKEL direnişiyle dayanışmak için ülke genelinde kokart ya da rozetlerin takılarak yaygınlaştırılması

13) TEKEL işçileri ve sınıfın diğer unsurlarının taleplerini içeren ve TBMM'ye sunulmak üzere hazırlanan imza metninin tüm ülkede yaygın olarak kullanılması, tüm illerde imza stantlarının kurulması

14) Tüm illerde dayanışma çadırları kurularak mücadelenin tüm ülkeye yayılmasının sağlanması.

15) Tüm ülkede AKP il ve ilçe teşkilatları önünde her gün akşam 1 saatlik nöbet tutulması.

16) Susurluk skandalının ardından gündeme gelen "1 dakikalık ışık söndürme eylemlerinin yeniden başlatılması çerçevesinde "1 dakika ışığı söndür, sokağa çık" ana sloganıyla eylemlerin örgütlenmesi.

16) Yapılacak tüm eylemlerin "Genel grev genel direniş" hedefiyle yapılması. Diğer sektörlerde çalışan işçi arkadaşların bu konuda sendikalarına basınç uygulamaları, sendikaların da kitlelerin talebine karşılık vermesi için "Genel grev genel direniş" konusunda gerekli tüm hazırlıkların acil bir şekilde yerine getirilmesi

TEKEL İşçileri

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ'NE

Ankara

- 1) TEKEL işçilerinin talepleri kabul edilsin! 4/C - 4/ B iptal edilsin!
- 2) Tüm kölelik ve sosyal yıkım yasaları iptal edilsin! (4857 sayılı iş yasası, SSGSS, Tam gün yasası vb.)
- 3) Herkese iş, tüm çalışanlara iş güvencesi!
- 4) Özelleştirmeler durdurulsun, taşeronlaştırma, Esnek üretim uygulamaları yasaklansın!
- 5) Sendikal örgütlenmenin önündeki engeller kaldırılmalı!
- 6) Herkese grevli toplu sözleşmeli sendika hakkı!
- 7) Sınırsız söz, basın, gösteri ve örgütlenme! özgürlüğü!
- 8) Herkese insanca yaşamaya yeten vergiden muaf asgari ücret!
- 9) Tüm çalışanlar için genel sigorta (İşsizlik, sağlık, kaza, yaşlılık vb.)
- 10) Parasız eğitim, parasız sağlık!
- 11) Eşit işe eşit ücret!
- 12) Özel istihdam bürosu yasası iptal edilsin!

Bugün milyonlar, açlık ve sefalet içerisinde boğuşmaktadır. Servetle sefalet arasındaki kutuplaşma gittikçe derinleşirken, ezilen milyonların köleliğini daha da derinleştiren yasalar bizzat Türkiye Büyük Millet Meclisi tarafından çıkarılmıştır. Bu yasalar toplam bir sosyal yıkımın önünü açmaktadır. Dolayısıyla insanca yaşam ve çalışma şartları yaratılmalıdır. Yukarıdaki taleplerimiz insanca bir yaşam, güvenli geleceğin asgari zemindir. Bu nedenle bizler aşağıda imzası bulunan kişiler olarak, 28 Şubat günü onbinler halinde Ankara'da buluşarak başta TEKEL işçilerinin talepleri olmak üzere yukarıdaki taleplerin yaşama geçirilmesi için Türkiye Büyük Millet Meclisi'ni göreve çağıracağız.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

TEKEl direnişiiyle dayanışma büyüyor...

Kartal'dan TEKEl'e destek

Kartal Emek ve Demokrasi Platformu 12 Şubat Cuma günü Kartal Meydanı'nda çadır kurmak isteyince polislin müdahalesiiyle karşılaştı.

Sivil ve resmi polisler; gerçekleşen eylemlere 2 aydır ses çıkarmadıklarını ve yapılacak bir basın açıklamasına izin verileceğı fakat burada yapılacak etkinliğin "yasadışı" olduğunu ifade etti.

Kartal Meydanı'nda saat 18.30'da başlayan eylemde "TEKEl işçisi yalnız değildir! 4/C'ye Hayır!" pankartı açıldı. Eylemde ilk olarak Ethem Demir'in gözüaltına alınmasının, TEKEl işçilerine sunulan desteğe olan tahammülsüzlüğün bir ürünü olduğu söylendi.

Ankara'dan gelen bir TEKEl işçisinin, direniş kararlılıkla sürdüreceklerini ifade ettiğı konuşmasının ardından basın metni okundu.

Kızıl Bayrak / Kartal

Çiğli'de TEKEl direnişiiyle dayanışma eylemleri

Çiğli TEKEl İşçileriyle Dayanışma Platformu, TEKEl direnişine destek vermek amacıyla faaliyetlerini sürdürüyor.

Hafta boyunca çadıra ve eyleme çağrı için faaliyet yürütüldü. Çıkarılan el ilanları Çiğli'nin emekçi mahallelerinde ve sanayi havzalarında dağıtıldı. 4 bin kadar el ilanı toplu biçimde ve ajitasyonlar eşliğinde işçi ve emekçilere ulaştırıldı.

15 Şubat günü saat 17.30'da, Çiğli Belediyesi önünden AKP Çiğli ilçe binası önüne bir yürüyüş gerçekleştirildi. Yürüyüş belediye önünde toplanılmasının ardından çarşı içerisinden başlatıldı ve bir süre sonra ise yol kesilerek devam etti.

AKP ilçe binası önüne gelindikten sonra konuşmalara ve basın açıklamasına geçildi. İlk olarak direnişte bulunan ve açlık grevinde de yer almış bir kadın TEKEl işçisi kitleye seslendi.

Ardından **Çiğli TEKEl İşçileriyle Dayanışma Platformu** adına basın açıklamasını Genel İş 5 No'lu Şube Temsilcisi Ayhan Turan okudu. TEKEl işçilerinin ağzından yazılan metinde, TEKEl direnişinin bugüne gelmesinin ardında işçilerin örgütlülüğünün yattığı vurgulanarak işçi ve emekçilere TEKEl işçilerinin yolunda mücadele etme ve hükümetin tehditlerine karşı direnişe destek olma çağrısı yapıldı.

16 Şubat sabahı Çiğli Belediyesi binası önünde, işçi ve emekçilerinin geçiş güzergahı olan bir noktada stant kurularak, emekçiler direnen TEKEl işçilerine destek olmaya çağrıldı. Stantta TEKEl işçileriyle dayanışma bildirileri ajitasyon konuşmaları eşliğinde dağıtıldı. TEKEl işçilerinin mücadele taleplerini içeren sendikalara sundukları metin imzaya açıldı. Bunlarla beraber direnişteki işçilerle dayanışma amacıyla giyecek, battaniye vb. ihtiyaçları karşılamak için çağrı yapıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir

Tokat'ta TEKEl'e destek

Tokat Krize İşsizliğe Yoksulluğa Karşı Mücadele İnisiyatifi tarafından TEKEl işçileriyle dayanışmak amacıyla bir basın açıklaması gerçekleştirildi. 14 Şubat günü Tokat Cumhuriyet Meydanı'nda gerçekleştirilen açıklamada TEKEl işçilerinin onurlu direniş selamlandı, Tokatlı işçi ve emekçilere direnişe destek olma çağrısı yapıldı. Eyleme 40 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Tokat

Bursa'da TEKEl direnişiiyle dayanışma eylemi

Bursa TEKEl İşçileriyle Dayanışma Platformu, 16 Şubat Salı akşamı Teleferik'te gerçekleştirdiğı eylemle, mahalle emekçilerini TEKEl işçilerinin haklı ve meşru direnişini sahiplenmeye çağırdı. Saat 18.00'de Teleferik Trafo Meydanı'nda toplanan platform bileşenleri (**BDSP**, **ESP**, **DHF**, **Partizan**, **SDP**, **Sosyalist Parti**, **SODAP**, **BAMİS**, **BATİS**, **TÖP**) platform imzalı "TEKEl işçileri yalnız değildir - Yaşasın sınıf dayanışması" pankartı ile alkış ve sloganlarla Teleferik Meydanı'na yürüdü.

Sloganların coşkuyla atıldığı yürüyüş boyunca, emekçiler evlerinin balkon ve pencerelerinden alkışlarla eyleme destek verdiler.

Teleferik Meydanı'nda yapılan basın açıklamasında TEKEl işçilerinin Ankara'nın soğuşuna, ayazına inat direndiğı ifade edildi.

Basın açıklamasının ardından yapılan ajitasyon konuşmalarında TEKEl işçilerinin milyonlarca işçinin haklı talepleri için direndiğı söylenerek 4/C'nin sendikasılaştırma, düşük ücretle, iş güvencesiz çalışma olduğu vurgulandı.

Kızıl Bayrak / Bursa

Mersin'de dayanışma çadırı

Mersin Emek ve Demokrasi Platformu direnen TEKEl işçileriyle dayanışmak için 16 Şubat Salı günü Mersin Taş Bina yanında dayanışma çadırı kurdu.

Saat 12.00'de KESK binası önünde toplanan kitle buradan sloganlarla Taş Bina'ya yürüdü. Çadırın önünde gelindiğinde, Mersin Emek ve Demokrasi Platformu adına açıklama yapıldı. Direnişe destek olmak için açılan çadırın 27 Şubat gününe kadar açık tutulacağı söylendi.

Açıklamanın ardından polisler çadırın kurulmasının yasadışı olduğunu ve kaldırılması gerektiğini söyledi. Çadırın açık kalacağı söylenerek tartışma bitirildi.

Kızıl Bayrak / Mersin

Tuzla'dan TEKEl direnişine destek

Tuzla Demokrasi Platformu bileşenleri 17 Şubat Çarşamba günü TEKEl işçileri ile dayanışma amacıyla Tuzla-Aydınlı bölgesinde kitlesel bir eylem gerçekleştirdi.

Kitlenin Aydınlı Meydanı'na ulaşması ile birlikte basın açıklamasına geçildi. Açıklamadan önce Deri-İş Tuzla Şube Sekreteri Şahin Canpolat kısa bir konuşma gerçekleştirdi.

Platform adına Deri-iş Tuzla Şube Başkanı Binali Tay basın açıklamasını okudu. Açıklamada TEKEl işçilerinin kararlı duruşuna vurgu yapıldı ve direnişe halk tarafından duyulan sevgi ve desteğin hükümeti paniklettiğı söylendi.

Eyleme direnişte olan Aka Deri işçileri de katıldı. Eylem, 24 Şubat günü Tuzla-İçmeler'de yapılacak eyleme çağrıyla sona erdi.

Kızıl Bayrak / Tuzla

Devrimci güçlerden protesto

TEKEl direnişinin 65. gününde, Ankara'da Türk-İş Genel Merkezi Konferans Salonu'nda **süresiz açlık grevini** sürdüren TEKEl işçileri açlık grevini sona erdirdiklerini açıkladılar.

Bununla beraber ilerici ve devrimci güçlerin sendika bürokrasisi tarafından direniş sürecinden yalıtmaya çalışılması, gerçekleştirilen eylemle protesto edildi.

Yüksel Caddesi'nde bir araya gelen **Ankara Direnen İşçi ve Emekçilerle Dayanışma Platformu** bileşenleri (Alınteri, **BDSP**, **DDSB**, **DHF**, **Kaldıraç**, **PDD**) ile **Devrimci Hareket**, Devrimci Proletarya, **Halk Cephesi** "Bugün TEKEl yarın hepimiz - Yaşasın birleşik örgütlü mücadelemiz" pankartı arkasında Türk-İş binasına yürüdü.

Ziya Gökalp Caddesi'nden yürüyen kitle sık sık "TEKEl işçisi yalnız değildir!", "İşçilerin talepleri kabul edilsin!", "Bugün TEKEl yarın hepimiz yaşasın birleşik örgütlü mücadelemiz!" "Yaşasın sınıf dayanışması!", "Yaşasın devrimci dayanışma!" sloganları attı.

Kitle, Türk-İş binasının önüne geldiğinde direniş alanında bulunan işçilerin büyük ilgisi ve alkışlarıyla karşılandı. Basın açıklamasında şunlar söylendi: "Her eylemde birlikte haykardık; 'Birleşe birleşe kazanacağız!' diye. Biz bugün sizlere destek ziyaretinde bulunan dostlarınız olarak ne olursa olsun ilk günden 65. güne kadar yanınızda olduk. Bizi kimse ama kimse sizin yanınızda olmaktan alıkoyamayacaktır. Dosta düşmana tekrar söylüyoruz. Devrimcilerin, sosyalistlerin, demokratların, üniversite öğrencilerinin yeri TEKEl işçisinin yanındır ve burada olmaya devam edeceğiz"

Açıklamaya yaklaşık 120 kişi katılırken yürüyüşe Direnistanbul grubu da destek verdi.

Kızıl Bayrak / Ankara

TEKEL’de direniş günlüğü

TEKEL işçilerinin hakları ve gelecekleri için başlattıkları onurlu direnişleri ikinci ayını geri bıraktı. Geçtiğimiz bir haftalık süreçte hükümetle sürdürdüğü pazarlıklar hüsrarla sonuçlanan Türk-İş bürokrasisinin ihanetçi tutumu ve konfederasyonların “etkisiz eylem planı” öne çıktı.

Diğer yandan sendika bürokratlarının ilerici ve devrimcileri direniş sürecinden yalıtmaya dönük müdahaleleri de son bir haftalık sürecin başka bir önemli tarafıydı.

Ankara’da Türk-İş Genel Merkezi önündeki bekleyişlerini sürdüren TEKEL işçilerine destek ziyaretleri hafta boyunca durmadan devam etti. Gazetemiz yayına hazırlandığı sırada Türk-İş Genel Merkezi’nde devam eden süresiz açlık grevi sona ermişti.

Direnişin 59. günü

Direnişin 59. günü olan 11 Şubat günü Türk-İş, DİSK, KESK ve Kamu Sen yöneticileri ilk önce TBMM Başkanı Mehmet Ali Şahin’le bir araya geldi. Ardından akşam saatlerinde Türk-İş Genel Başkanı Mustafa Kumlu ve Başbakan Tayyip Erdoğan bir görüşme gerçekleştirdi. Erdoğan, 4/C konusunda son sözünü söyleyerek geri adım atmayacaklarını ifade etti. Kumlu-Erdoğan görüşmesi Türk-İş Genel Merkezi önündeki direniş çadırlarında işçiler tarafından öfkeyle karşılandı. Çadırlarından çıkan işçiler Kumlu’nun istifasını istediler.

Aynı gün TEKEL işçileri Ankara’da Maliye Bakanlığı’na yürüyüş gerçekleştirdi. Tek Gıda-İş Genel Sekreteri Mecit Amaç, Maliye Bakanlığı önünde yaptığı açıklamada, bakanlığın yaşanan süreçte etkili olduğu için böyle bir eylem gerçekleştirdiklerini söyledi. Destek ziyaretleri de günboyunca devam etti. Avrupa’da TEKEL işçileriyle dayanışma amacıyla maddi destek kampanyası başlatan kurumların gönderdikleri yardımlar da TEKEL işçilerine dağıtıldı. İçerisinde BİR-KAR’ın da bulunduğu kurumların sunduğu desteğe sendika tarafından yapılan duyuruyla teşekkür edildi. Tek Gıda-İş Sendikası süresiz açlık grevini sona erdirmeye kararı aldı. Sendikanın kararına rağmen 16 işçi kendi iradeleriyle süresiz açlık grevini devam ettirme kararı aldı.

Direnişin 60. günü

Türk-İş, DİSK, KESK ve Kamu Sen Ankara’da Kamu Sen Genel Merkezi’nde toplandı. Toplantıdan bir kez daha, süreci yayan etkisiz bir “eylem planı” çıktı. Konfederasyonların tek dişe dokunur kararı konfederasyonlara bağlı şubelerin yönetici ve temsilcilerinin katılımıyla 20 Şubat’ta Ankara’da buluşma ve geceyi TEKEL işçileriyle beraber geçirme kararıydı.

Çağdaş Avukatlar Grubu (ÇAG) üyesi avukatlar TEKEL işçilerini ziyaret etti. Yaklaşık 100 avukat öğle saatlerinde otobüslerle Ankara’ya geldi. İbn-i Sina Hastanesi önünde polislerce önü kesilen avukatlar otobüslerden inerek bir müddet yolu trafiğe kapattılar.

Başbakanlık önüne yürüyen avukatlar burada gerçekleştirdikleri açıklamanın ardından Türk-İş Genel Merkezi önünde TEKEL işçileriyle buluştular.

Saat 17.00’de direniş alanında toplanan TEKEL işçileri Sakarya Meydanı’na doğru yürüyüşe geçti.

Sakarya Meydanı’na gelindiğinde basın açıklaması gerçekleştirildi. Saat 19.00’da ise yine meşaleli yürüyüş gerçekleştirildi.

BDSP’liler ise direnişe dönük müdahalelerini direnişin 60. gününde de sürdürdüler. Sabah erken

saatlerden itibaren hazırlanan bildirilerle işçiler konfederasyon başkanlarının toplantısı esnasında Kamu Sen önünde toplanmaya çağırıldı.

Öğleden sonra ise **Kızıl Bayrak**’ın yeni sayısı TEKEL işçilerine ulaştırıldı. Ajitasyon konuşmaları eşliğinde gerçekleştirilen dağıtımda 50’nin üzerinde gazete kullanıldı.

Direnişin 61. günü

TEKEL işçileri saat 17.00’de yapılacak basın açıklaması için Bayındır Sokak’tan başlayarak Sakarya Meydanı’na yürüdü. Saat 19.00’da ise Türk-İş önünde toplanan TEKEL işçileri ve direnişe destek veren kurumlar buradan Sakarya Meydanı’na meşalelerle yürüdüler.

Direnişin 61. günü vesilesiyle Trabzon Şube burada sürpriz bir gösteri düzenledi. Bordo-mavi renkli fişek gösterileriyle başlayan gösteri horon ve kolbastıyla devam etti. Eyleme, KESK Danışma Kurulu üyeleri de destek verdi.

Sınıf devrimcileri gün içerisinde **Kızıl Bayrak** gazetesini işçilere ulaştırdılar. Akşam saatlerinde ise BDSP’nin “*Direnişin zaferi için... Soluğumuzu tutmalı, saflarımızı sıklaştırmalı, genel direnişi örgütlemeliyiz!*” başlıklı bildirisinin dağıtımı yapıldı.

Sosyalist Parti Ankara İl Örgütü bir günlük açlık grevi başlattı. Saat 23.00 civarında açlık grevindeki bir işçinin rahatsızlanması üzerine öfkelenen TEKEL işçileri ise direniş çadırlarından çıkarak eyleme geçtiler.

Ambulans harekete geçtiğinde direnişçi işçiler de ambulansın arkasından Mithatpaşa Caddesi’ne doğru harekete geçtiler. İlk olarak sendika bürokratlarının engelleme girişimiyle karşılaşan işçiler bürokratları aşarak yola çıktılar. Bürokratları aşan işçiler bu sefer de çevik kuvvet ekipleri ile karşı karşıya geldiler.

Direnişin 62. günü

Günün ilk ziyaretini Ankara Ekin Sanat Tiyatrosu, Aynur Haşhaş ve Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Semah Ekibi gerçekleştirdi.

Ataol Behramoğlu TEKEL işçileriyle dayanışmak için bir günlük açlık grevi gerçekleştirdi.

DİSK Genel-İş Sendikası İstanbul Anadolu Yakası 1 No’lu Şube de TEKEL işçilerine destek ziyareti gerçekleştirdi. Cumartesi gece 2 otobüsle İstanbul’dan yola çıkan sendika yönetici, temsilci ve üyeleri topladıkları gıda, battaniye, ilaç, çay gibi yardım malzemelerini de direnişçilere iletiler.

Toplumsal Dayanışma İçin Psikologlar Girişimi de TEKEL işçilerine ziyaret gerçekleştirdiler.

Direnişin 63. günü

4 konfederasyonun genel sekreterlerinin katıldığı toplantının ardından basın açıklaması yapıldı.

20 Şubat gününü TEKEL işçileri ile dayanışma günü ilan ettiklerini belirten Mustafa Türkel, Türkiye genelinden Ankara’ya gelecek olan konfederasyon şubelerinin temsilcilerinin TEKEL işçileriyle buluşacağını sözlerine ekledi. 21 Şubat Pazar günü de kitlesel basın açıklaması ile temsilcilerin illerine uğurlanacağını dile getirdi.

Sendika yöneticilerinin ilerici, devrimci ve sol güçlerin direnişe yönelik müdahalesinden duyduğu rahatsızlık bir kez daha günyüzüne çıktı. Mustafa Türkel direnişe destek veren tüm ilerici-devrimci unsurlara sözlü saldırıda bulundu. Türkel konuşmasında; “Bundan sonra sendikal disipline uymayacak, spontane düzenlemeler, spontane eylemler, spontane faaliyetler yapanlar, kendi başlarına iş

yapanlar, sendikanın aldığı kararların dışına çıkanlar bizimle yol arkadaşlığımızı sona erdirmiş olacak.” ifadelerine yer verdi.

Türkel, basın açıklamasının ardından Türk-İş binası içerisinde açlık grevi yapan direnişçilerin yanına gitti. Açlık grevindeki işçilerin, devrimcilere yönelik sözlü saldırılarla ilgili sendika bürokratlarını eleştirmelerine bürokratlar sert tepki verdi. Bunun üzerine iki direnişçi Mustafa Türkel ve diğer konfederasyonların genel sekreterlerinin de bulunduğu sendika bürokratlarına fiziki müdahalede bulundu. TÜMTİS üyeleri Türk-İş binası önüne gelerek pankart açtı.

Direnişin 64. günü

Açlık grevine devam eden İstanbul / Cevizli TEKEL işçisi Metin Arslan sendika bürokratlarına yakın olduğu bilinen Diyarbakır Şube’den biri tarafından saldırıya uğradı. Arslan, dışarıya çıkarak maruz kaldığı saldırıyı TEKEL işçilerine teşhir etti. Kısa süren gerginlik sonrasında açlık grevindeki işçiler tekrar Türk-İş binası içine girdiler. İçeride yaşanan bu olayı dışarıya duyurmamak için sendika bürokratları büyük çaba harcadılar. Bu saldırı direniş çadırlarından çıkan öncü işçiler tarafından da öfkeyle karşılandı.

Sakarya Caddesi’nde saat 18.00’de yürüyüş gerçekleştirildi. Basın açıklamasını İstanbul 8 No’lu Şube Başkanı okudu. Açıklamadan sonra Bayındır Sokak’tan direniş alanına yüründü. TEKEL işçileri Başbakanlık Özelleştirme İdaresi Başkanlığı’na teslim edilmek üzere Tekgıda-İş Sendikası tarafından dağıtılan dilekçeleri imzaladılar. 4/C yerine, yine 657 sayılı kanun kapsamındaki 4/D statüsünde istihdam edilme talebinin yer aldığı dilekçeleri dolduran TEKEL işçileri “işçi olarak özlük haklarıyla birlikte istihdam edilme” taleplerini yinelediler.

Direnişin 65. günü

Türk-İş binası içinde açlık grevini sürdüren 16 işçi, süresiz açlık grevlerinin 13. gününde eylemlerine son verdiler. Aralarında yaptıkları toplantıda süresiz açlık grevini sona erdirmeye kararı alan işçiler, saat 17.00’de Türk-İş Genel Merkezi önünden Sakarya Caddesi’ne yapılan yürüyüşte kortejin en önünde yer aldılar.

Sakarya Meydanı’nda yapılan ilk açıklamayı açlık grevini bitiren direnişçi TEKEL işçileri okudu. Açlık grevinin bitirildiğini deklare eden açıklamanın ardından Manisa Şube ikinci açıklamayı gerçekleştirdi. Akşam saatlerinde Genç-Sen, Artı İvme çalışanları ve okurları, Tez Koop-İş Sendikası üyesi işçiler destek ziyaretinde bulundu.

Entes'te direniş bitti, mücadele sürecek!

Entes Elektronik'te kriz bahanesiyle işten atılan ve 14 Mayıs 2009 tarihinde direnişe başlayan **Gülüstan Kobatan** 9 aydır sürdürdüğü direnişini 17 Şubat günü Taksim Tramvay Durağı ve fabrika önünde gerçekleştirdiği eylemlerle noktaladı.

Taksim'de basın açıklaması

OSM-İMES İşçileri Derneği ve Metal İşçileri Birliği'nin destek verdiği eylemde basın açıklamasını Gülüstan Kobatan okudu.

Kobatan, 14 Mayıs 2009'da fabrika önünde başlattığı direnişini 17 Şubat 2009 itibarıyla sonlandırdığını ilan etti. Entes Elektronik'in patronu Ahmet Uzunkaya'ya açmış olduğu işe iade davasının lehine sonuçlandığını söyleyen Kobatan, bu sonucun direnişin hukuksal anlamda başarıya ulaştığının bir göstergesi olduğunu belirtti.

Sınıf bilinçli bir işçi olarak, yasaların kendisine lütfettiği üç kuruluşluk bir kazanımdan daha fazlasını isteyen Kobatan, “*Ben, Türkiye işçi sınıfının sermaye düzenine karşı vereceği topyekûn bir mücadeleyle, bu sömürü yasalarının geri çekilmesini ve bu kokmuş sömürü düzeninin yıkılmasını istiyorum*” dedi.

Kobatan, basın açıklamasını TEKEL işçilerini selamlayan şu sözlerle sonlandırdı:

“İki ayı aşkın bir süredir her türlü zorluğa ve zorbalığa yiğitçe göğüs geren, sendikal bürokrasinin türlü ayak oyunlarını bozan TEKEL işçisi sınıf kardeşlerimi buradan bir kez daha tüm coşkuyla selamlıyorum. Direnişiniz, direnişimizdir! Şimdi benim görevim yaktığınız TEKEL ateşini bütün sınıf kardeşlerime taşımak, mücadele bayrağına daha büyük bir hırsla sarılmaktır. Kölelik zincirlerimizden başka kaybedecek hiçbir şeyimiz yok, ama kazanacağımız sınıfsız, sömürsüz bir dünya var!”

Eylem boyunca, “Yaşasın sınıf dayanışması!”, “Entes, TEKEL işçisi yalnız değildir!”, “Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz!”, “Zafer direnen emekçinin olacak!”, “İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!”, “Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!”, “Yaşasın Entes direnişimiz!” sloganları atıldı.

Entes işçilerine çağrı

Açıklamanın ardından Gülüstan Kobatan ve OSİM-DER Entes işçilerine seslendi. Akşam iş çıkışında kitlesel bir şekilde işçilere seslenen dernek üyeleri Entes direnişinin kazanımlarını duyuran ve örgütlü işçinin yenilmez olduğu vurgusunu içeren bildirileri dağıttı. Entes işçileri, örgütlenmeye, mücadeleyi büyütme çağrıldı.

Dağıtım sırasında fabrika özel güvenlik görevlisinin dağıtımını engelleme girişimi ajitasyon konuşmalarıyla boşa düşürüldü.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

TEKEL direnişiyle dayanışma faaliyetleri...

Ümraniye'de dayanışma çağrısı

TEKEL işçilerinin haklı mücadelesine saldırıların yoğunlaştığı bir süreçte Ümraniye İMES'te sınıf dayanışmasının örülmesi için çalışmalar sürüyor.

Bu çerçevede, bölgedeki öncü işçilerin oluşturduğu **İMES İşçileri Birliği** 12 Şubat sabahı İMES A kapısında stand açarak bildiri dağıtımını gerçekleştirdi. Sabahki dağıtımla birlikte ayrıca “TEKEL işçileriyle 1 TL'ni paylaş” kampanyasının başlatıldığı duyuruldu.

TEKEL işçileriyle dayanışmayı yükseltme çağrısının ulaştırıldığı dağıtım sırasında TEKEL işçileriyle dayanışma amacıyla işçi ve emekçilere “TEKEL işçileriyle 1 TL'ni paylaş” çağrısı yapıldı.

Metal İşçileri Birliği Ümraniye Komitesi,

TEKEL direnişiniyle sınıf dayanışmasını örnek amacıyla Metal İşçileri Birliği İstanbul Komitesi tarafından başlatılan “TEKEL işçileri ile 1 Lira'nı Paylaş!” kampanyasının çalışmalarına başladı.

“TEKEL işçileri ile 1 Lira'nı Paylaş! Yalanlara kanma, TEKEL direnişine destek, mücadeleye ortak ol!” yazılı Metal İşçileri Birliği ozalitleri İMES Sanayi Sitesi ve Dudullu bölgesinde ana yol güzergahlarına yapılarak kampanyanın duyurusuna başlandı.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

Bursa'da bildiri dağıtımı

BDSP'nin de bileşenleri arasında yer aldığı Bursa TEKEL İşçileriyle Dayanışma Platformu 12 Şubat günü Bursa Organize Sanayi Bölgesi'nde, cuma namazı çıkışında işçi ve emekçilere bildiri dağıtımını gerçekleştirdi. Metal sektörünün temel fabrikalarından olan Bosch ve Renault'ta çalışan işçiler olmak üzere, bildiriler yüzlerce işçiye ulaştırıldı. Organize sanayi sitesindeki dağıtımın ardından Bursa Fomara Meydanı'na geçilerek burada da bildiri dağıtımını gerçekleştirildi.

Kızıl Bayrak / Bursa

Gebze'de bülten dağıtımı

Gebze İşçi Bülteni sınıf devrimcileri tarafından yaygın bir biçimde kullanılıyor. Bölgede çeşitli fabrikalara dağıtımlar gerçekleştiriliyor. Ayrıca direnişteki işçilere de bülten ulaştırılıyor.

Patronun işten atma saldırısına karşı direnişe geçen Akkardan işçilerine bülten dağıtımını yapıldı. Dağıtım esnasında direnişler üzerine sohbetler gerçekleştirdi. Yanısıra Birleşik Metal-İş Sendikası'nda örgütlü Sarkuysan fabrikasına ve Petrol-İş'te örgütlenen Bericap'a da dağıtım yapıldı. Bericap işçileriyle yeni imzalanan TİS üzerine sohbet edildi.

Kızıl Bayrak / Gebze

Kartal'da işçi toplantısı

Kartal'da 14 Şubat günü TEKEL direnişinin ve mücadele önündeki engellerin tartışıldığı işçi toplantısı gerçekleştirildi. Toplantı, TEKEL direnişi ve taşıdığı önem üzerine yapılan açılış konuşmasıyla başladı. Sınıfın '80 sonrası mücadele deneyimlerine de değinilen konuşmada sendikal bürokrasiye rağmen süren TEKEL direnişinin şimdiden bir kazanım olduğu ve tarihin sayfalarında yer alacağı belirtildi.

Açılış konuşması sonrası tartışma bölümüne geçildi. İşçi ve emekçiler bu bölümde TEKEL direnişinin önemine ve sınıf dayanışmasına vurgu yaptılar. Bugün yaşanan saldırılara karşı direnişin tek yol olduğunu ifade eden bir Emekli Sen üyesi, kendi sendikalarının kapatılmasına karşı yaptıkları fiili eylemlerden bahsetti. Emekli bir TEKEL işçisi ise fabrikalar ve direnişlerde komitenin önemine vurgu yaptı. Fabrikaların geleceğini belirleyen komitenin varlığı olduğunu ifade etti. Emekli işçilerin ardından söz alan genç bir işçi direnişe destek olmak için yapılması gerekenler üzerine konuştu. Sosyalist bir kamu emekçisi ise TEKEL direnişinin kazanımlarına ve direniş sürecinde işçilerin bilinçlerinde yaşanan gelişmeye vurgu yaptı.

Farklı alanlardan işçilerin yan yana geldiği toplantı oldukça canlı bir atmosferde geçti.

Kızıl Bayrak / Kartal

Çiğli'de kahve toplantısı

İzmir BDSP, çalışma yürüttüğü alanlarda TEKEL işçilerinin direnişine destek çağrılarını sürdürüyor. Bu çalışmalardan biri de Çiğli'de Güzeltepe Mahallesi'nde gerçekleştirilen kahve toplantısı oldu.

12 Şubat günü gerçekleşen toplantının açılış konuşması BDSP temsilcisi tarafından yapıldı. Konuşmada TEKEL'deki direniş süreci kısaca anlatılarak bu direnişe neden destek gerektiği ve direnişin zor şartlara rağmen devam ettiği vurgulandı. Daha sonra söz alan BDSP Çiğli Temsilcisi ise bu direnişe destek amacıyla 7 kurumun bir araya gelerek oluşturduğu “TEKEL İşçileriyle Dayanışma Platformu'nun çalışmalarından bahsetti. Güzeltepelili emekçileri platformun çalışmalarına destek vermeye çağırdı.

Tartışmalarda işçi ve emekçilerin sermayenin yalan haberlerinden, direnişi karalama çabalarından kısmen etkilendikleri gözlemlendi.

Toplantının son bölümünde, TEKEL direnişinin kilit noktada olan bir direniş olduğu vurgulanarak, direnişin kayıpla sonuçlanmasının yeni saldırılar için sermayeye cesaret vereceğinin altı çizildi.

Kızıl Bayrak / İzmir

İşçi ve emekçi hareketinden...

Tekno Kauçuk'ta TİS imzalandı

Gebze Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan Tekno Kauçuk Sanayi AŞ'de Petrol-İş Sendikası ile Tekno Kauçuk patronu arasında yeni dönem toplu iş sözleşmesi imzalandı.

175 işçiyi kapsayan 2 yıllık toplu sözleşme sonucunda sözleşmenin birinci altı ayında ücretlere seyyanen 90 TL, ikinci altı ayında enflasyon + 1 puan, ikinci yıl 1. altı ay enflasyon + 2 puan, ikinci altı ay enflasyon + 2 puan şeklinde zam yapıldı. Sosyal haklarda %13 ile % 25 arası zam yapılırken, ihbar tazminatı ve yıllık izinlerde de artış sağlandı.

Balcalı Hastanesi'nde eylemler

Adana'da Çukurova Üniversitesi Balcalı Hastanesi'nde çalışan Dev Sağlık-İş üyeleri 16 Şubat günü saat 08.00'de hastane önünde bir saatlik iş bırakma eylemi gerçekleştirdiler.

Eylem, sendikanın taşeronlaşmaya karşı yürüttüğü mücadeleyi kazanımla sonuçlandırmasına rağmen asıl işveren olan rektörlüğün kararı uygulamaya koymaması ve sağlık çalışanları temsilcileriyle görüşmemesi üzerine yapıldı. Eylem boyunca TEKEK direnişini selamlayan konuşmalar da yapıldı. Eylemlerin her gün devam edeceği söylendi. Eyleme yaklaşık 70 kişi katıldı.

SES Adana Şubesi, Adana Tabip Odası ve Dev Sağlık-İş Çukurova Bölge Şubesi tarafından 17 Şubat günü gerçekleştirilen basın açıklamasında, TEKEK işçilerinin güvencesiz çalışma dayatmasına karşı iki ayı aşkın bir süredir kararlıca direndikleri vurgulandı.

Kızıl Bayrak / Adana

Şişli'de işçiler yol kesti

Şişli Belediyesi'nin temizlik işlerini yapan Atlas Katı Arıtma Tesisleri adlı taşeron firma bünyesinde çalışan işçiler ücret ve sosyal haklarının gaspına karşı 15 Şubat günü eylem yaptılar.

Temizlik işçileri, taşeron firmanın Okmeydanı Piyalepaşa Bulvarı üzerindeki binası önüne gelerek gaspedilen mesai ücretleri ve sosyal hakları için firma yetkilileriyle görüşmek istediler. Firma yetkililerinin işçilerle görüşmeyi kabul etmemesi üzerine yolu kapatıp çöp araçlarının giriş çıkışını engelleyen işçiler kolluk güçleri tarafından engellendiler.

Durak Tekstil'de işçi kıyımı!

Bursa Durak Tekstil'de son bir hafta içinde 11 işçi işten atıldı. Büyük çoğunluğu kadın olan yaklaşık 370 kişinin çalıştığı fabrikada işçiler 2009 yılının Temmuz ayında DİSK'e bağlı Tekstil İşçileri Sendikası'nda örgütlendiler. İşten atma saldırısı 15 Şubat günü gerçekleştirilen eylemle protesto edildi. DİSK Tekstil üyesi işçiler ve destek veren kurumlar alkış ve sloganlarla fabrikaya doğru yürüdüler. DİSK Tekstil Genel Sekreteri Recep Türkyılmaz tarafından gerçekleştirilen basın açıklamasında işçilerin örgütlenme süreci aktarıldı.

Basın açıklamasının ardından fabrika önündeki bekleyişlerini sürdüren işçiler vardiya giriş çıkışı yapacak arkadaşlarını beklemeye başladı. Basın açıklaması ve fabrika önünde beklenildiği süreçte patronun uşağı muhasebe müdürü işçileri kameraya çekerek taciz etti. İşçiler de gereken yanıtı vererek muhasebe müdürünü teşhir ettiler.

Eyleme KESK, BMİS, BAMİS, BATİS, Dev Sağlık-İş ve Halkevleri de destek verdi.

Kızıl Bayrak / Bursa

İşsiz ve güvencesiz öğretmenlerden eylem

Eskişehir İşsiz ve Güvencesiz Eğitimciler Platformu 13 Şubat günü basın açıklaması gerçekleştirdi. Adalar Migros önünde toplanan İGEP bileşenleri ataması yapılmayan öğretmenlerin sayısının gittikçe artmasını ve şubat ayında atama yapılmayacağını duyurulmasını ve atama puanlarının yükseltilmesini protesto ettiler.

Kızıl Bayrak / Eskişehir

Bursa'da özelleştirme protestosu

Bursa Özelleştirme Karşıtı Platform, Uludağ Elektrik Dağıtım A.Ş.'nin % 100 oranındaki devlet hissesinin blok satış yöntemi ile özelleştirilmek istenmesini 12 Şubat günü gerçekleştirdiği eylemle protesto etti.

UEDAŞ önünde yapılan eylemde, "UEDAŞ özelleştirilemez" ve "Enerji haktır, UEDAŞ halkındır / Bursa Özelleştirme Karşıtı Platformu" pankartları açıldı.

Eylemde BÖKP bileşenleri adına basın açıklaması EMO Bursa Şube Başkanı Remzi Çınar ve TES-İş Bursa Şube Başkanı Necati İçöz tarafından gerçekleştirildi.

Kızıl Bayrak / Bursa

Marmaray işçileri valilikle görüştü

Marmaray işçileri işe geri dönmek ve hakları için başlattıkları direnişlerini eylemlerle sürdürüyorlar. Marmaray işçileri 12 Şubat günü ikinci kez İstanbul Valiliği önündeydi.

Yenikapı'daki şantiyeden İstanbul Valiliği'ne yürüyen işçiler "Ücretlerimizin iyileştirilmesi, çalışma koşullarımızın düzeltilmesi için direnişteyiz!" pankartını açtılar.

İşçilerin yürüyüşü polis tarafından zaman zaman provoke edilmeye çalışıldı. Valilik önünde gerçekleştirilen basın açıklaması öncesinde Tekstil Sen Genel Başkanı Engin Gül konuşma yaparak süreci aktardı.

Basın açıklamasını gerçekleştiren Aydın Erhan geçtiğimiz hafta valilikle yapılan görüşmeyi hatırlattı. İstanbul Vali Yardımcısı Ali Yazgan'ın İstanbul İl Teftiş Kurulu üzerinden gerekli incelemeleri başlatacağını söylediği belirtildi. Açıklamanın ardından valiliğe girildi.

Heyetin Yazgan ile yaptığı görüşmenin ardından

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

15 Şubat 2010 / Adana

yapılan açıklamada, Yazgan'ın Polat İnşaat sahiplerinden Hakan Polat'la yaptığı telefon görüşmesi aktarıldı. Polat'ın, işçilerin yevmiyeleri için 33 TL teklif ettiğini söyleyen Yazgan'ın "Bu teklifi kabul ediyorsanız işe dönün yoksa yapacak bir şey yok" dediği ifade edildi. Vali yardımcısının bu teklifi kabul edilmedi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

SES: "Sağlıkta masal bitti"

Sağlık alanında uygulanmaya başlanan 'Tam Gün' uygulaması ve hükümetin bu uygulama hakkında yaptığı yanıltıcı propagandasına karşı SES Adana Şubesi 11 Şubat günü basın açıklaması yaptı.

Açıklamada, sağlıkta ve sosyal güvenlikte masalın bittiği, şimdi yaşanmaya başlananın her geçen gün artan sağlık harcamaları ve sermaye yanlısı sağlık politikalarının yıkıcı etkisi olduğu söylendi.

SES Adana Şube Başkanı Mehmet Antmen, sağlıkta yıkım politikalarının 'Tam Gün' yasası ile daha da ağırlaştırıldığını belirtti.

Kızıl Bayrak / Adana

Arçelik'te zafer işçilerin

Koç Holding'e ait Arçelik fabrikası bünyesinde faaliyet gösteren Yıldırım İnşaat Yükleme Boşaltma Şirketi'nde çalışan Nakliyat-İş Sendikası üyesi işçilerin 1 yılı aşkın süredir sergiledikleri direnişleri sonuç verdi.

Arçelik'in sendika düşmanı tutumuna ve taşeron firmayla sözleşmesini feshederek 178 işçiyi işten atmasına karşı aylar boyunca kararlı bir şekilde direnen Arçelik işçilerinin bir kısmı DİSK'li ve toplu sözleşmeli olarak Arçelik Fabrikası'nda işbaşı yapacaklar.

Arçelik işçileri, son olarak geçtiğimiz Ocak ayında Üsküdar İş Mahkemesi'nde görülen işe iade davalarını da kazanımla sonuçlandırmış ve Tuzla'daki Arçelik fabrikası önünde eylem yaparak işe iade kararının uygulanmasını istemişlerdi.

Tekel Direnişi ve sol hareket

İki ayı geride bırakan Tekel Direnişi'nin anlamı, önemi, işlevi, göstergeleri, dersleri toplumsal ölçekte yaratmış etki ve sarsıntı üzerine söylenemedik şey bırakılmadı denilebilir. Bu direniş üzerinden işçi sınıfı adeta yeniden keşfedildi. İşçi sınıfının direnme, birleştirme, ardından sürüklenme ve toplumu taşıma gücü yeniden tazelandı. Sınıfın

Sarsıntının umut yaratan ve yayan etkisi düzen soluna kadar uzandı. Ana muhalefet lideri başbakanı "seni darbe değil Tekel işçileri devirecek!" diye kütküdü. CHP sözcüleri, Tekel işçilerinin kendilerine ders verdiğini ve çöküş yolu gösterdiğini, gündemdeki parti kurulayının bundan sonuçlar çıkaracağını açıkladılar. Ergenekon mağduru Perinçek, "bu kahep düzen" in "kendini içinde düzeltilmeyeceği"ni Tekel işçilerinden yeniden keşfetti. Tekel

TKİP III. Kongresi Kapanış konuşması...

III. Parti Kongresi bir dönüm noktasıdır

7 Kasım 2009'da kamuoyuna ilan edilen **TKİP III. Kongresi**'nin Cihan yoldaş tarafından yapılan kapanış konuşmasının elden geçirilmiş kayıtlarıdır... Konuşmanın parti güvenliğini ilgilendiren bölümlerine yer verilmedi. Metnin başlığı ve ara başlıkları ise buradaki yayın esnasında konuldu.

Planlanana göre zaman kaybetmişiz hal
gün gün süren analizle bir çalışma yürüttük.
Bu süreye umduğumuzdan da fazlasını
sığdırmayı başardık. Çok kapsamlı
bir çalışma gündemi vardı önümüzde,
bunun için her neyse o iş yapıldı. Ama
maddelerin tümü görüldü, geride yalnızca
bazı alt maddeler ile birkaç özel sorun
kaldı. Öteki her şeyi, özellikle de temel
gündemleri asgari bir yeterlilikle
tartıştık, değerdendirmeler yaptık,
sonuçlar çıkardık, kararlar aldık.
Zamanımız olduysa belki çok daha
fazlasını yapabiliriz, belli
hakimlardan iyi de olurdu
bu. Ama geçmiş deneyimler
bilen biri olarak söylüyorum
bol oldu...

İlahimüslülüğü de yansıtmaktadır bu. Ama ben yine de mevcut düzenden biraz fazla küşemendine dair bir eğilim de görüyorum burada. Bunu doğru buluyorum, zira somut gerçekliğimiz üzerinden sahip olduğumuz düzeyi de önemsiyorum. Nitekim çalışmamız bunu açıkça ortaya da koymuştur. On gün boyunca burada kapsamlı bir gündem üzerinden ve belli bir düzeyi yakalayarak sorunlarımızı ele aldık, tartışmalar ve değerlendirmeler yaptık. Bunu partimizin yaşamış bulunduğu gelişme ve olgunluk düzeyiyle

**TEKEL direnişinin ruhuyla
emeğın baharına yürüyelim!**

Baharın öngörülerinde ilkinin siyasal atmosferinde taze bir bahar havası esiyor. Bu esintiyi yaranlatan direnişçi TEKEL işçileri oldular. Kışın ayazında devlet terörüne maruz kalan, dondurucu suyla atılan TEKEL işçileri kararlılıkla direniş ateşini yaktılar. Bu ateş yıllardır mücadelede olan kalan/tutulmuş işçi ve emekçilerin yöreğini ısıttı. İşçi sınıfı uzun yılların ardından politik ve militan bir mücadele süreci içerisinde buldu kendini. Sonunda dayanışma grevinin gündeme gelmesini sağlayacak denli ileri bir noktaya ulaştı. Siyasal alanda hissedilir bir etkisi olmayan, sermaye ve uşakları tarafından dikkate alınmayacak işçi sınıfı, şu sıralar siyasal yaşamın etkin bir ögesi haline gelmiş bulunuyor. Burjuva sisteminin muhalefeti TEKEL direnişini istisna etmeye çalışırken, siyasal kudreti konusunda kendinden emin görünün hükümet ise zor günler geçiriyor.

TEKEL işçilerinin olanaksızlıklar içerisinde yarattıkları bu direniş mevsimine gür taşımaya ve bu mevzuyla işçi sınıfının başmesele-işsizlik bir kimlik kazanması, örgütsel niceliğinin yükseltilmesi ve militan mücadele düzeyinin geliştirilmesi doğrultusunda değerlendirmeyi, tüm bu acılardan mesafe alabilmeyi gerektirmektedir. Bu süreç bu amaçlarla değerlendirilmeyen, işsiz pratiğinin merkezine bu çerçevedeki görevleri yerleştirmeyen bir sınıf devrimi önderlik iddiası havada kalmaya mahkumdur.

Buradan bakıldığında, sınıf devrimcilerinin öndünlüğüne önemli görev, TEKEL işçilerinin direniş atışeyle kimse ayazında estirdikleri bahar havasını, işçi sınıfı ve emekçi harekati işçi yeni bir dönem başlangıcı yapılabilecek, işçisine girmekte olduğu durum bahar dönemi emegin baharına dönüştürebilmektir.

İşçi sınıfının tarihsel mücadelelerinin mirası olan baharın devrimci günlerini bu çerçevede değerlendirmek, büyük önem taşımaktadır. Bu çerçevede sınıfın bir sınıf kimliği

**Sınıf çalışmasında
derinleşirken...**

Sınıflar ve sömürsüz toplumu kuracak biricik sınıf olan işçi sınıfına kazanamak, onu kendi sınıfı ideolojisi ile donatarak harekete geçirmek stratejik bir önem sahiptir. Partimiz siyasi bir hareket olarak ortaya çıktığı işi andan itibaren bu temel öneme gereğince dikkat çekmiş, Türkiye devrimi hareketinin çarpık yaklaşımlarını ideolojik mücadelenin konusu haline getirmiş ve kendisini bu alanda varetmeye çalışmıştır.

Buğün gelişen yerde, tüm eksiklik ve yetersizliklerine rağmen sınıf, örgütlenmesidir. Biz burada işçi sınıfının üzerinde, daha soğuk olarak Türkiye kapitalizmi belkemiğini oluşturan sektörlerdeki kapitalistlerin üzerinde duracağız.

Buğün metal işçi sınıfı dönük faaliyetleri ve yoğunlaştığı alan durumundadır ve bu yoğunlaşma bilincel olarak işçi sınıfının tercinin birimidir. Bu basında defalarca gündirdiğimiz üzere, sektörü örgütlenme

B. Akın

denetim, saldırılarla birlikte
ağırlaşan çalışma koşullarının
yolaçtığı fiziki ve psikolojik
yapıranma, sendikal tahakkükün
vb. nedenlerle sınıf farklarının
uzun ödemeler bir durgunluk
içinde döndüğü bilinir. Metal
sektörü de bu sorunların
en yoğun yaşadığı, dahası
sermayenin bu sektörün
stratejik komunumun farkında
olarak planlı saldırılar
yürüttüğü bir alandır. MESS
üzzerinden sermayenin en
özellikler

Şubat 2010 EKİM 21

ateşini işçi sınıfının saflarına taşımak.
"TEKEL işçileri gibi direnmek" düşüncesini
yaygınlaştırmak demektir.

çeperinin, giderek sınıfın geniş bölgelerini hareketle geçirmeye yönelik bir yüklenme işlevine sokulması demektir.

Partinin bu baharı emeğin baharını yapmak hedefi çerçevesinde tüm partili güçlere çağrısı, alan çalışmalarına yüklenmek, parti ile sınıf arasındaki mesafeyi kapatmak için siyasal bir seferberliği örgütlemek olmalıdır. Bu, alan çalışmalarında yoğunlaşmayı, işçi ve emekçileri maddi bağlar kurmayı, onları çeşitli kümeler ve platform zemininde örgütlemeyi, giderek işçi sınıfı içerisinde öncül haline getirmeye ve en ileri olanları partiye kazanmayı gerektirmektedir.

Bu görevler için işi geçimsiz, çünkü işçi sınıfının bağimsız-siyasal bir düzey kazanması esas olarak onun partisine yakınlaşması, partileye olan temas noktalarının artması, partinin sınıf ve emekçi hareketine nüfuz ederek onun eteklerine önderlik etmesi anlamın gelmektedir.

Parti cüret ve disiplinle bahar dönemi kazanmak için hareket geçelim! Ekil, yaratıcı ve inisiyatifli bir bahar dönemi kampanyasını örgütlemek için ileri atalım, emeğin baharına yürütelim!

Ankara'da TEKEL gündemli faaliyet...

Ankara'dan
komünistler olara
kesintisiz bir
şekilde partimizin
adı ve şiarları
ile emekçilere
seslenmeye
devam ediyoruz.

gündemine etkili bir şekilde giren, sınıf ve emekçi kitleler üzerinde toparlayıcı bir etki alanı yaratan TEKEK direnişini de faaliyetimize konu ettik. Komünistler olarak süreci çok yönlü bir çerçevede ele aldık. Bir taraftan direnişin seyrine yönelik müdahaleler gerçekleştirenken, öte taraftan direnişin güçlü etkisini sınıfın gündemine taşıdık. Bu gündem

Tekel Dire

İki ayı geride bırakan Tekel Direnişi'nin anlamı, önemi, işlevi, gösterdikleri, dersleri, toplumsal ölçekte yarattığı etki ve sarsıntı üzerine söylenmedik şey bırakılmadı denilse yeridir. Bu direniş üzerinden işçi sınıfı adeta yeniden keşfedildi. İşçi sınıfının direnme, birleştirme, ardından sürüklenme ve toplumu sarsma kapasitesine güven tazelendi. Sınıfın kendini nasıl bulabileceği ve bulduğunda da gücünün nelere muktedir olduğu üzerine iyi bilinen ama kolay unutulan gerçekler yeniden hatırlandı/hatırlatıldı.

Direniş ateşinin güçlü soluğu bilinçler kadar umutları da tazeledi. Toplumu saran gerici kuşatmanın yıldırıcı atmosferi altında bunalıp ezilenler bir nebze olsun soluklandılar, uzun yılların ardından bir parça kendilerine geldiler. Henüz her şeyin bitmediğini, hiç de tüm umutların tükenmediğini söyler oldular. Politik duruşlarını düzen iç çatlaklara hapsedenler, demokrasi adına dinsel gericiliğin iktidar mücadelesi manevralarına yedeklenenler, bağımsızlık, laiklik ya da çağdaşlık adına natocu düzen ordusu ile çürümüş cumhuriyet bürokrasisine umut bağlayanlar, aslında umudun işçi sınıfında ve emekçi kitlelerde olduğunu, Tekel işçilerinin yaktığı direniş ateşinin buna işaret ettiğini, karşılıklı olarak birbirlerine tekrarladılar.

Sarsıntının umut yaratan ve yayan etkisi düzen soluna kadar uzandı. Ana muhalefet lideri başbakanı “seni darbe değil Tekel işçileri devirecek!” diye kükredi. CHP sözcüleri, Tekel işçilerinin kendilerine ders verdiğini ve çıkış yolu gösterdiğini, gündemdeki parti kurultayının bundan sonuçlar çıkaracağını açıkladılar. Ergenekon mağduru Perinçek, “bu kahpe düzen”in “kendi içinde düzeltilemeyeceği”ni Tekel direnişi üzerinden yeniden keşfetti. Tekel direnişi ile birlikte “ordu kurtarır çözümünün kaçınılmaz olarak iflas ettiği”ni derin bir hayal kırıklığını yansıtan sözlerle itiraf etti, bir günahkarın günah çıkarması misali.

Daha da fazlası söylenip örneklenebilir ama bu kadarı yeterli. Görünüşe bakılırsa, kazanılmış haklarını savunmak üzere direnişe geçen ve doğal olarak her türlü devrimci teorik-politik bilinçten yoksun olan bir sınıf kesimi, halihazırda üretimden gelen güçlerini kullanabilecek bir işyerinden bile yoksun bulunan Tekel bütün işçileri, devrimci teorinin en temel bazı gerçekleri konusunda solun tüm kesimlerini eğitip birleştirmiş bulunuyorlar. Komünistlerin geleneksel solun tümüne egemen sınıfa güvensizliğe karşı yirmi yılda ideolojik mücadeleyle başaramadıklarını, Tekel bütün işçileri direnişlerinin daha ilk yirmi gününde başarmış görünüyorlar.

Yine de görüntü yanıltıcı olmamalıdır. Daha ihtiyatlı bir ifade ile söylersek, görüntü bugün için bir gerçek olsa bile kalıcılığı her türlü kuşkuya açıktır. Benzer bir tablonun son yirmi yılda bu sonuncusuyla birlikte en az üç kez tekrarlandığını söylersek, böylece kestirmeden kuşkularımızın nedenini de açıklamış oluruz. Tekel direnişinin yaktığı ateşin aydınlattığı zihinler ve tazelediği bellekler dönüp son yirmi yıla bakarlarsa sınıf hareketi üzerlerine benzer bir

ortak politik heyecan ile teorik mutabakatın, ilkin 1989 Baharı'nda ve ardından 1990 sonbaharında, Zonguldak Madenci Direnişi esnasında da yaşandığını görecektir. Heyecan öylesine güçlü, sınıf hareketinin eylemli çıkışlarla yarattığı umutlar öylesine büyüktü ki, aynı dönemde gerçekleşen '89 çöküşünün dünyada yarattığı gerici ve yıkıcı sarsıntısının Türkiye solunda yankılanması neredeyse iki yıl sonraya kaldı.

O güne ait görünüşteki mutabakatın bir değeri ve kalıcılığı olsaydı, bundan hareketle marksist olmak iddiasındaki tüm Türkiye solu, elindeki güç ve olanaklarla bütün dikkatini sınıf hareketinin politik-örgütsel gelişimine yoğunlaştırmak yoluna giderdi. Böylece de bugün sınıf hareketi kesin olarak çok başka bir yerde olurdu. Bunun kaçınılmaz olarak etkili olacak sonuçları toplumsal ölçekte yansır, toplumsal-siyasal süreçlerin seyri de bir hayli değişirdi. Ama görünürdeki mutabakat aldatıcıydı. Gerçek olansa sınıf hareketinin kendini geçici olarak gösteren gücü idi.

İşçiler bu ülkede sınırlı ölçeklerde bile hareketlendiklerinde, bunun etkisi yalnızca sınıfın geniş katmanları ve öteki emekçi kitlelerde değil, solun tüm kesimleri üzerinde de işte böyle yankılanmaktadır. Dar ölçekleri zorlayan ve soluğunu hissettiren her eylemli sınıf hareketi, kendiliğinden sınırlar içindeyken bile, temel özelliklerinden biri de kendiliğindencilik olan geleneksel solu adeta kendiliğinden kendi eksenine çekmektedir. Ve beklenebileceği gibi buna sınıf üzerine güzellemeler eşlik etmektedir. Fakat hareket bir üst düzeye çıkmak üzere yolunu açamayıp da geriye düştüğünde ise tüm etki çok geçmeden dağılmakta, sarsıntının gücüyle hatırlananlar aynı hızla unutulmaktadır. Aylarla ölçülecek kısa zaman dilimleri içinde “sınıfa yönelim” modası yerini yeniden “sınıftan kaçış” a bırakmaktadır.

Bu kez de öyle mi olacak? Direnişin halihazırdaki güçlü etkisi ve bunun somut sonuçları, bazılarını bu konuda iyimser kılmakta, “sınıftan kaçış dönemi bitti” kesinlemelerine kadar götürmektedir. Sınıftan kaçış döneminin gerçekten bitip bitmediğini henüz bilmiyoruz. Bunu Tekel Direnişi’nin akibeti ile sınıf hareketinin bu akibetle sıkı sıkıya bağlı olacak olan yakın dönem seyri belirleyecektir. Ama bildiğimiz ve son yıllarda özellikle tekrarladığımız bir başka gerçek var. Türkiye’de “sınıf dışı devrimcilik dönemi” kesin olarak bitmiştir. Tarihsel ölçülerle alındığında bu son otuz yıldır böyleydi, 12 Eylül yenilgisi ve onu izleyen yeni koşullar bunun teyidi olmuştu. Ama gelinen yerde artık politik-pratik olarak da bu böyle. Türkiye’de sınıf dışı devrimcilik bitmiş, sosyal-kültürel zeminini yitirmiş, gücünü ve olanaklarını tüketmiştir.

II

Tekel direnişi üzerine kaleme alınan iddialı değerlendirmelerin ortak teması, çoğu durumda da başlığı, direnişin “gösterdikleri” ya da “dersleri” üzerine olmaktadır. Aşağıya alacağımız pasajlar, TKİP III. Kongresi’nin hemen sonrasına ve Tekel Direnişi’den yaklaşık olarak dört hafta öncesine aittir.

İşçi ve sol hareket

Tekel direnişinin “gösterdikleri”ne ya da “dersleri”ne bir de bu pasajların ışığında bakmakta yarar var:

“Devrimci siyasal mücadelenin ihtiyaçları açısından baktığımızda, bugünün Türkiye’sinin en temel sorunu, işçi sınıfının bağımsız bir örgütlü güç olarak mücadele sahnesine çıkamamış olmasıdır. Devrimci bir işçi hareketi, tüm ezilenlerin ve sömürülenlerin biricik birleştirici eksenidir. Aynı şekilde, işçi sınıfının proletarya devrimi ve sosyalizme dayalı bayrağı, ezilenleri ve sömürülenleri ilgilendiren tüm sorunların biricik çözüm programıdır. Bu eksen geliştirilmediği ve bu bayrak yükseltilemediği sürece, kitle mücadelesi bugünkü parçalı yapısını sürdürmekle kalmayacak, sorunlar da hep sürüncemede kalacaktır.

“İşçi sınıfı bugünün Türkiye’sinde kokuşmuş burjuva sınıf düzeninin karşısına dikilecek güç ve kapasitedeki biricik gerçek sınıftır. Ya bu sınıfı bugünkü dağınkılığından, güçsüzlüğünden ve örgütsüzlüğünden kurtararak, siyasal mücadele sahnesine etkin bir güç olarak çıkarırsınız! Böylece sorunların çözümünün, yani devrimin yolunu açarsınız! Ya da devrim iddianız boş bir laf olarak boşlukta kalır! Köklü toplumsal ve siyasal sorunların çözümünü adına ileri süreceğiniz her reçete, oyalayıcı bir aldatmaca olmaktan öteye gidemez.

“**TKİP III. Kongresi**’nin partimiz adına bir kez daha yükselttiği ‘**Parti, Sınıf, Devrim!**’ şiarının tüm anlamı da buradadır. Sınıfa dayalı devrimci parti ve devrimcileşmiş bir işçi sınıfı hareketi, burjuva sınıf düzeni koşullarında, muzaffer bir devrime yürüyebilmenin biricik olanaklı yoludur. Gerisi boş laftır, devrim ve devrimcilik adına boş ve sonuçsuz işlerle uğraşmaktır, zamanı ve kendini boşa tüketmektir.”(11. Yıl Gecesi’nde Parti adına yapılan konuşmadan..., **Sınıfa Dayalı Devrimci Parti, Devrimcileşmiş Sınıf Hareketi!**, Ekim, sayı: 261, Aralık 2009)

Tekel direnişinin dersleri üzerine yazılıp da bir parça anlamı olan hiçbir temel önemde düşünce yoktur ki bu değerlendirmede içerilmemiş olsun. Ama bu değerlendirme Tekel direnişini incelemektedir, bunu yineliyoruz. Marksist olanların ve onun proleter sınıf özünü esas alanların, Marksizmin ve günümüz Türkiye’sinin en temel gerçeklerini dile getirebilmek için Tekel Direnişi gibi özel bir uyarıcıya ihtiyacı olamazdı. Yukarıdaki pasajlar bunun yorum gerektirmeyen açıklıktaki kanıtlamasıdır.

III

Girişte dile getirdiğimiz gibi Tekel işçileri direnişi üzerine yapılmadık değerlendirme, söylenmedik söz bırakılmadı neredeyse. Birçok parti, çevre ya da kişi direnişin dersleri üzerine anlamlı düşünce ve gözlemler de içeren sayısız değerlendirmeler yaptı. Burada bunları, herkesin herkese tekrarlayıp durduklarını yinelemek yerine, stratejik açıdan olduğu kadar güncel açıdan yakıcı temel önemde bir noktayı öne çıkarmakla yetineceğiz.

Bizce direnişin en temel dersi, sınıf hareketinin bağrındaki mücadele olanaklarını ve bunun bugünün Türkiye’sine egemen gerici atmosferi parçalamada ve sermayenin sonu gelmeyen saldırılarını püskürtmede

oynayabileceği muazzam rolü kendi ölçeğinde göstermiş olmasıdır. İşçi sınıfı hareketinin bu açıdan benzersiz olduğunu Tekel Direnişi sarsıntısı bir kez daha tüm açıklığı ile göstermiştir. Başka hiçbir sosyal kesim, ortaya koyacağı hareketin çapı ne olursa olsun, bu rolü oynayamaz, bu etkiyi yaratamazdı, yaratamaz da.

Direnişi hemen önceleyen günlerde Türkiye’de meydan linç gruplarına kalmış görünüyordu. Tekel Direnişi bu havayı süpürüp atmamakla kalmadı çok daha fazlasını da yaptı. Direnişten beri yaygın biçimde başta özelleştirmeler olmak üzere neoliberal kudurganlık sorgulanıyor. Ve bu, otuz yılın ardından ilk kez olarak bu güçte, bu genişlikte ve açık bir moral üstünlükle yapılabiliyor. Direnişten beri Amerikancı dinci hükümetin emekçi düşmanı kimliği ile sahte demokrasi manevralarının içyüzü tartışılıyor, Tekel işçilerinin maskeleri düşürdüğü vurgulanıyor. Aynı şekilde, direnişle birlikte yaygın olarak, her milliyetten, mezhepten, bölgeden işçilerin birleşik eyleminin şovenizmin ve ayrımcılığın en büyük panzehiri olduğu dile getiriliyor. Ve bütün bunlar, sınırlı bir işçi kesiminin görünürde salt kendilerini ilgilendiren sınırlı istemleri üzerinden süren bir direniş sayesinde olabiliyor. İşte bu, işçi sınıfı hareketinin başka hiçbir sosyal hareketle kıyaslanamaz muazzam gücünün, henüz son derece sınırlı olan ölçekler üzerinden bir yansımasıdır.

Bu belki de direnişin solda en yaygın bir biçimde tartışılan ve üzerinde en geniş mutabakat sağlanan dersidir de. Fakat çıkarılması için hiç de Tekel Direnişi türünden özel çıkışları gerektirmeyen bu dersin, hiç değilse şu günden sonra bir anlamı varsa eğer, bunu paylaşılan ellerindeki tüm güç ve olanaklarla sınıfa yönelmeleri, sanayi havzalarında yoğunlaşmaları, sınıf hareketinin politik ve örgütsel gelişimini hızlandırmak, eylemli gücünü açığa çıkarmak için bir seferberlik içine girmeleri gerekir. Siyasal ciddiyet, düşünsel ve siyasal tutarlılık, bugünkü direnişin biricik kurtuluşu ve geleceğidir.

püskürtmek arzu ve hedefindeki samimiyet, tüm bunlar birarada bunu gerektirir.

Tekel Direnişi gerici kuşatmanın nereden, hangi sosyal güçle yarılabilirliğini somut olarak da göstermiştir. Neoliberal kudurganlığı, şovenizmi, dinsel gericiliği, düzen güçlerine ve kurumlarına bağlanan gerici umutları, özetle her biçimiyle burjuva gericiliğini darbelemek, Türkiye’nin uzun yılları bulan boğucu kirli atmosferini temizlemek mi istiyorsunuz, işçi sınıfına gidiniz, her yolla işçileri uyandırmaya, örgütlemeye ve harekete geçirmeye çalışınız.

Türkiye’nin dört bir yanında sayısız sanayi havzası, onbinlerce fabrika ve işletme, milyonlarca sanayi proleterleri var. Hemen tümü de Tekel işçilerinin karşı karşıya bulunduğu aynı sorunlarla ya da benzer tehditlerle yüzyüzedirler. Dizginsiz sömürü, işsizlik, hak gaspları, düşük ücret, kölece çalışma koşulları, tüm sınıfı kesen sorunlardır. Bunlar sınıfın geniş katmanlarında huzursuzluk üreten, öfke biriktiren, mücadele eğilimini besleyen ortak bir zemin oluşturmaktadır. Ama sınıf kitleleri bilinçten, birlikten, örgütlülüğünden, önderlikten, devrimci politik uyarıcılardan yoksundurlar ve sınıf hareketinin tüm güçsüzlüğünün temelinde bu vardır.

Sorun kendiliğinden patlak veren şu veya bu direnişin etrafına geçici olmaya mahkum heyecanlarla ve kısa günün kırıyla kendiliğinden üşüşmek değildir. Sorun bilinçli bir tutumla sınıf kitlelerine, işçi havzalarına, sanayi sitelerine, fabrika ve işletmelere yönelmek, güç ve olanakları mümkün mertebe buralarda yoğunlaştırmak, soluklu ve çok yönlü bir sınıf çalışmasına girişmek, her yolla işçileri örgütlemek ve harekete geçirmek için didinip durmaktır.

Özetle bir bütün olarak sol hareket, Tekel Direnişi’nin ardından yeni bir sınavdan geçecek, direnişten bir ders çıkarıp çıkarmadığı da böylece anlaşılacaktır.

Ekim, Sayı: 263, Şubat 2010
(www.tkip.org sitesinden alınmıştır...)

TEKEL işçileri haramilerin saltanatına karşı direnmeye devam ediyor!

Sermaye iktidarının yürütme organı AKP hükümeti 2002 yılından bu yana yerli ve yabancı sermayeye hizmette kusur etmedi. AKP iktidarı döneminde Türkiye yabancı yatırımcılar için sıcak paranın cenneti haline geldi. AKP, geçen süre içinde kendi yandaşlarını da unutmadı. Bunun son örneği ise 15 yaşında ‘Adresime gelsin bilişim teknolojileri limited’ adlı şirketle ticarete başlayan Cumhurbaşkanı Gül’ün oğlu Mehmet Emre Gül’ün reşit olmasının ardından şirkete genel müdür olmasıydı.

TEKEL işçileri için “yan gelip yatıyorlar, ayda 40 trilyona mal oluyorlar, yetim hakkını kimseye yedirmem” diyen Erdoğan da dünyanın en zengin başkanları arasındaki yerini aldı. Her türlü kamu imkanını kendi kasasına yönlendiren Erdoğan ve müritleri 7 yıllık hükümetleri döneminde servetlerine servet kattılar. Bindiği uçaktan oğluna aldığı gemiciğe kadar başkanlık bütçesini boşaltan Erdoğan, işçi ve emekçilere yönelik saldırılarında da hız kesmedi. Birleşik Metal-İş’in yaptığı bir araştırma da emekçiler ve düzen partilerinin vekilleri arasındaki uçurumu gözler önüne serdi. Araştırmaya göre; 2010 yılı için TBMM milletvekili personel gideri SGK payı hariç 80 milyon TL. Buna göre 1 milletvekilinin maaştan kaynaklı bütçeye aylık yükü 12 bin 231 TL. Bu rakam 4/C kapsamına alınmak istenen TEKEL işçilerine önerilen zamlı ve 11 aylık brüt maaşın toplamının ortalamasına karşılık geliyor. Bu rakam ise 12 bin 159 TL. Yani TEKEL işçisine önerilen 1 yıllık ücret, 1 milletvekilinin aylık maaşına denk.

Eğer burada AKP’nin imza attığı yolsuzlukları, hırsızlıkları, işçi ve emekçilerin sırtından nasıl bir avuç para babasını ve kendilerini daha da zengin ettiğinin bilinen tüm örneklerini sayacak olsaydık, buna sayfalar yetmezdi. Bununla birlikte bir de açığa çıkmayanlar var ki, yağma ve talanın boyutuna dair tüm bilinebilenler ancak buzdağının çok az kısmı demek olur. Mevcut burjuva yasalarının bile mahkûm ettiği yolsuzluklardan kurtulmak için birçok AKP’li vekilin dokunulmazlık zırhıyla nasıl korunduğuda bilinmektedir. AKP genel başkan yardımcılığı görevinde bulunan Şaban Dişli’yi görevinden istifaya götüren sürecin yapılan yolsuzlukların gözlerden saklanamaması nedeniyle olduğu da herkesçe bilinmektedir. Küçük hırsızların el feneriyle, büyük hırsızların deniz feneriyle hırsızlıklar yaptıkları da artık herkesçe malumdur. “Deniz Feneri”nin ışığıyla yoksulların ceplerini boşaltırken suçüstü yakalananların yardımına yine yasalar yetiştirildi. Deniz Feneri davasına gizlilik getirilerek basına haber yasağı konuldu.

Adı yolsuzluğa bulaşan AKP’liler arasında Maliye Bakanlığı görevini yapmış olan Kemal Unakıtan’ın da ismi de bulunmakta. Bir düşünün; emekçilerin ürettikleriyle, yeraltı ve yerüstü zenginliklerimizin satışıyla dolan bir ülkenin kasası, nasıl bir haramiye emanet edilmiştir. Yine kendi halinde emekçiler çocuklarını okullara bilim öğreysin, okuyup iş gücü sahibi olsun, “adam olsun” diye gönderir değil mi? Peki, ya bu eğitim kurumlarından sorumlu olan zat, yani eski Milli Eğitim Bakanı’nın (Hüseyin Çelik) adı da yolsuzluklara karışmışsa... Aslında mesele çok da karmaşık değil. Ne de olsa cemaat imamlarının dediğini yapmaktadır. “Ben ticaret yapmasam, oradan para kazanmasam, bu maaşla (Başbakanlık maaşı)

geçinemem” diyen başbakan, sık sık da “bakkal dükkânı yönetmiyoruz” diyebilmektedir. Yani ticaretle işinin erbabı bir başbakanı var bu ülkenin. İşini bilen bir tüccar olduğu içindir ki işçi ve emekçilere bu kadar düşmandır.

Erdoğan, geçen yıl Ekim ayında ABD firmasından Gulfstream G550 tipi uzun mesafeli uçuş yapabilen bir uçak satın aldı. Uçağın maliyeti, KDV hariç 51 milyon 767 bin ABD doları değerindedir. Başbakanlığa, 9 milyon 318 bin 186 dolar KDV ile birlikte, 61 milyon 85 bin 887 ABD dolarına mal olmuştur. Hatırlanacağı gibi başkanlık ilk önce, “Başbakan Tayyip Erdoğan ve Cumhurbaşkanı Gül için transatlantik uçuş yapabilen uçak alınıyor” haberini yalanlamıştı. Fakat olay sonradan, uçağın satın alındığı THY, alınacak uçak için borsaya bildirimde bulununca açığa çıktı. Sonra aynı Erdoğan, biricik oğluna “gemici” alması haber olunca da bozulmuştu. Ne de olsa altı-üstü, oğluna 500 bin lira peşinatla 2 milyon 100 bin liralık gemiyi alıvermişti. Savunması ise şöyleydi: “Fiyatı 2 milyon 100 bin filan. 500 bin peşinatla ortağıyla beraber 250-250 aldılar. Ben de destek verdim. Koster bu koster. Bu, sektörün içerisinde gemicidir. Küçük bir şey.”

Kendilerine gelince “küçük olan bu meblağların” pek de önemi yok. Çünkü aynı zamanda mücevher işiyle de uğraşan bir hanedandan bahsediyoruz. Bu hanedanın sahibi olduğu gayrimenkullerin çetelesini tutmak da mümkün değil. Amacımız ne Erdoğan hanedanının ne de diğerlerinin sırtımızdan elde ettiği zenginliği, yapılan yolsuzlukları ve hırsızlıkları sıralamak değil. Bir yağma ve talan düzeni bu. Tüm bunları görebilmek için yapılan ihalelerin hangi şirketleri zengin ettiğini, bu ihalelerden hangi

bürokratların kasalarının dolduğuna bakabilmek yeterli. Bunun içinde özel bir çabaya gerek yok. Çünkü tüm bu hırsızlıkları gün ortası, gözlerimizin önünde yapabilecek kadar rahat davranmaktalar. Ama şimdi vereceğimiz örnek bugün TEKEL işçileri için “yan gelip yatarak para kazandılar” diyenlerin nasıl ikiyeüzölce davrandığına çok iyi bir örnektir.

TEKEL işçilerinin güvenceli iş talebine “çalışmadan para kazandılar” yalanıyla cevap verenler söz konusu kendileri olunca meseleyi nasıl da anayasaya, hak-hukuka dayanarak açıklıyorlar. Bu konuda haksız da sayılmazlar. Ne de olsa söz konusu kanunlar, burjuva sınıfın çıkarlarını korumak amacıyla çıkarılmış ve uygulanmaktadır. Sıra işçilere gelince, hak arama eylemleri birer suç unsurudur. Yine “yetim hakkı” edebiyatını sıklıkla yapan Erdoğan ve müritleri, TEKEL işçileri sendikası olarak çalıştıkları sürede kazanılmış haklarını korurken vefat etseydiler, çocuklarının alacakları yetim ücreti ile kazanılmış haklarını kaybedecekleri 4/C statüsünde bir işyerinde çalışırken hayatını kaybettiklerin çocuklarının alacakları yetim ücreti arasındaki uçurumu bilmiyor değiller elbette. Yani diyorlar ki yaşarken sizleri sömürdükümüz gibi ölmeniz halinde de çocuklarınızın alacağı yetim ücretine el koyacağız. Daha ölmeden, TEKEL işçilerinin ölümü üzerine hortumlayacakları paranın bile hesabını yapanların “yetim hakkından” bahsetmesi nasıldır mide bulandırıcı değil mi?

Bugün geline nokta TEKEL işçileri için yapacak tek şey var: Kendilerinin de dediği gibi onurları için direnmek. Fakat söz konusu edilen onur, TEKEL işçilerinin kişisel onuru olmaktan çıktı. Artık TEKEL işçileri kendi sınıflarının, işçi sınıfının onuru için de direnmekteler.

Sendika kanun tasarıları: Eski tas eski hamam!

2821 ve 2822 Sayılı Kanunlar yerine hazırlanan “Sendikalar Kanunu” ve “Toplu Sözleşme Kanunu” tasarıları üzerine sürdürülen tartışma şimdilik biraz durulmuş olsa da, yakında hava yeniden ısınacaktır. Haziran ayında yapılacak ILO Genel Konferansı öncesi, tartışma yeniden başlayacaktır.

Halen yürürlükte olan yasalar kaynağını 1982 Anayasası’ndan alıyor. Yasalar da 1983 tarihli. O dönemki koşullar belli. Darbe sonrası kurulan hükümette MESS başkanlığı görevini yapmış olan Turgut Özal devlet bakanı ve başbakan yardımcısıdır. Ayrıca, bazı bakanlar da yine TİSK ve MESS üyesidirler.

2821 ve 2822 sayılı yasalar daha taslak halindeyken TİSK Başkanı Halit Narin o ünlü “20 yıldır biz ağladık onlar güldü, şimdi gülme sırası bizde” cümlesini söyler ve yasalar için de “1970’li yıllar boyunca uğrunda mücadele ettiği hedefleri gerçekleştiren hükümler getirdi” der. Amaç bellidir; tüm diğer alanlarda olduğu gibi, sendikal alanın da devletin ve sermayenin denetimi altına alınmasıdır.

Bu durum taslağın genel gerekçesinde de açık biçimde ifade edilir ve gerekçede şöyle yer alır: “1982 Anayasası paralelinde yürürlüğe konulan 2821 sayılı Sendikalar Kanunu ile 2822 sayılı Toplu İş Sözleşmesi, Grev ve Lokavt Kanunları endüstri ilişkileri sistemini devletin denetimi altına almıştır.” Bu açıklama ile, mevcut kanunlarla sendikal hareketin devlet ve sermayenin denetimi altına alındığı gayet net şekilde ortaya konulmaktadır. Ancak, önemli olan bu belirlemenin ötesinde, bunu farklılaştıracak, değiştirecek bir düzenlemenin, değişikliğin yapıp yapılmamasıdır. Hazırlanan taslak, 12 Eylül döneminde yürürlüğe konulan yasalardan esasta bir farklılık taşımamakta, kısmi düzenlemelerle geçiştirilmektedir.

2821 ve 2822 sayılı yasaların çıkarılmasının ardından 26 yıl geçti. Özellikle son 10 yılda çok sayıda yasa tasarısı/taslakları hazırlandı. Hiçbiri örgütlenme, toplu sözleşme yapma ve grev hakkı bakımından mevcut yasalardan önemli bir farklılık taşımadı. Hükümetler de bu taslakları yasa haline getirme konusunda zaten pek istekli davranmadı ve sürekli olarak “sosyal tarafların anlaşamadığı” gerekçesine sığındı. Oysa, temel insan hak ve özgürlükleri sözkonusu olduğunda, kurallar ve ilkeler bellidir ve normal süreçlerde yapılması gereken irade gösterip, insan hakları konusunda sermaye ile pazarlık yapmadan gerekli düzenlemeleri yapmaktır.

Ancak, sendikaların ve işçi sınıfının talebi ve baskısı bitmek bilmedi. Hükümet artık sıkıştı. İşçilerin baskısı içerde çeşitli biçimlerde sürmekte iken, dışarıda ise ILO sürekli eleştiriler yaptı, baskı uygulamaya başladı. Ancak, ILO’nun baskısı da işçilerin ve sendikaların mücadelesinin bir sonucuydu. ILO’ya şikayet başvuruları sendikalar tarafından yapıldı. Dolayısıyla ILO da bu baskılar karşısında hükümetleri sıkıştırmaya, zorlamaya başladı.

Son yıllarda her ne kadar çok sayıda yasa tasarısı hazırlansa da, hiçbiri işçilerin ihtiyaçlarını karşılayacak içerikte değildi. Tümüne yakını, mevcut yasalarda kısmi değişikliklerle sınırlı kaldı. Şu an gündemde bulunan taslak da esasta bugüne kadar hazırlananlardan kısmi farklılık taşısa da, esastan bir

farklılık taşımamaktadır. Mevcut taslak yasanın genel gerekçesinde de belirtildiği gibi sadece mevcutlar üzerinden kısmi düzenlemeleri içermektedir.

Taslağın genel gerekçesinde “bu kanun yapılırken, köklü bir sistem değişikliği yapmadan Türk endüstri ilişkileri sisteminin karşı karşıya olduğu sorunlar ve tikanlıklar reform yoluyla aşılma çalışılmıştır” denilmektedir. Genel gerekçede, mevcut kanunlarla sendikal hakların devlet denetimine alındığı ifade edilirken, bu olumsuzluğun giderilmesi için köklü değişikliklerden kaçınıldığı ve mevcut kanunların reforme edildiği belirtilmekte, dolayısıyla kökten değişikliklerden uzak durulduğu söylenmektedir.

Zaten köklü bir değişiklikten bahsedebilmek için, örgütlenme, toplu sözleşme yapma ve grev hakkı önündeki tüm engellerin kaldırılmasının gereği açıktır. Oysa, taslaklarla, ne örgütlenme, ne toplu sözleşme yapma ne de grev hakkında esastan bir değişiklik yapılmamıştır. 12 Eylül’ün baskıcı ve denetim altına alma amaçlı yaklaşımı halen sürmektedir.

Taslaklar örgütlenme hakkı üzerindeki sınırlama ve yasakları sürdürmektedir. Örgütlenme hakkı konusunda işçiler ve memurlar ayrı yasalara tabi olmayı sürdürürken, halen örgütlenen ve sendikalarını kuran birçok kesim sendika hakkından mahrum edilmeye çalışıyor. Bu taslak ile de, sendika kurma hakkı aktif olarak çalışanlarla sınırlanmakta, ev işçiliği yapan ya da ev eksenli çalışan kadınlar, işsizler, gençler, emekliler ve çiftçiler için sendika kurma yasağı sürmektedir.

Bilindiği üzere toplu sözleşme yapma hakkı önünde iki baraj sözkonusudur. Taslak ile bunlardan işkolunda çalışanların yüzde 10’unu örgütlenme zorunluluğu yüzde 1’e indirilmektedir. Yüzde 10’luk barajın yüzde 1’e düşürülmesi önemli gibi görünebilir. Bu düzenleme ile birlikte sendika üye sayılarının da gerçek üyeliklere getirileceği,

sendikaların yüzde 10 barajını aşmak için zorunlu olarak şişirdikleri üyeler yerine gerçek üyelerin açıklanacağı belirtilmektedir. Dolayısıyla tasarı ile yapılan gerçekte yüzde 10 olmayan bir oranın düşürülmesidir. Ancak, işkolu barajının indirilmesi özellikle yeni kurulacak sendikaların toplu sözleşme yapmalarına daha fazla katkı sağlayacaktır. Bu arada belirtmek gerekir ki, hangi oranda olursa olsun barajın korunması açıkça toplu sözleşme hakkının engellenmesidir. Öte yandan ikinci baraj olan işyerinde çalışanların yarısından fazlasını üye yapma zorunluluğu devam etmektedir. Tek başına işyeri barajının korunması bile örgütlenme ve toplu pazarlık hakkının engellenmesidir.

Sendikalar Kanunu Tasarısı ile yapılan değişikliklerden biri de meslek ve işyeri sendikacılığına olanak sağlanmasıdır. Bu değişiklik çeşitli biçimlerde tartışılmaktadır. Ancak bu sendikaların toplu iş sözleşmesi yapabilmeleri de işkolu barajını aşma koşuluna bağlanmıştır. Dolayısıyla meslek ya da işyeri sendikalarının tek başına toplu sözleşme yapma koşulunu sağlamaları mümkün olamayacaktır. Bunun ötesinde, işyeri ve meslek sendikacılığının doğrudan sarı sendikacılığa yol açacağına yönelik değerlendirmeler de yapılmaktadır. Ancak, bir örgütlenme biçiminin kendiliğinden bürokratik, sarı gibi sonuçlara yol açmayacağını ifade etmek gerekir. Her örgütlenme biçimi, kendi ihtiyacı ve nesnelliği içinde değerlendirilmelidir. Yakın dönemde işyeri sendikalarının etkin olduğu ülkelerde militan sendikacılığın yapıldığı örnekler söz konusudur.

Sendikalar Kanunu Tasarısı ile yapılan değişikliklerden biri de meslek ve işyeri sendikacılığına olanak sağlanmasıdır. Ancak bu sendikaların toplu iş sözleşmesi yapabilmeleri de “Kurulu bulunduğu işkolunda çalışan işçilerin en az yüzde birinin üyesi bulunması” ve işyeri barajını aşma koşuluna bağlanmıştır. Bir meslek veya işyeri

sendikasının yüzde 1’lik işkolu barajını aşmasının olanağı olmayacağı açıktır. Bu durumda, işyerindeki meslek ya da işyeri sendikası, o işkolunda örgütlü olan işkolu sendikası ile birlikte toplu sözleşme yetkisi için başvurabilecektir. Dolayısıyla meslek ya da işyeri sendikalarının tek başına toplu sözleşme yapma koşulunu sağlamaları mümkün olamayacaktır.

Toplu sözleşme yapma amacıyla yetki isteminde karşılaşılan önemli sorunlardan birisi de işkoluna ve işyerindeki çoğunluğa olan itiraz mekanizmasıdır. Taslak ile işyeri çoğunluğuna yapılan itirazda bir değişiklik yapılmamaktadır. İtiraz süreçlerinin uzaması sonucu işçilerin yıllarca toplu sözleşme haklarını kullanamadıkları bilinmektedir. Ayrıca uzunca süren mahkemeler nedeniyle, bu süre içerisinde işverenlerin sendikasızlaştırma girişimleri yaygın uygulamalardan birisidir. İşverenlerin sendikal örgütlenmeyi engellemek amacıyla en çok kullandıkları yöntem işyerinde çoğunluğun bulunmadığı gerekçesiyle yaptıkları itirazdır. Bu sorunu çözebilecek önemli bir mekanizma olan referanduma yer verilmemiş olması en önemli eksikliklerden birisidir. Dolayısıyla, bir sendikasızlaştırma aracı olan itiraz mekanizmasının kalması, örgütlenme hakkının fiilen engellenmesi yanında, buna hukuksal olanak da sağlanmasının bir göstergesidir.

Kısaca, gündemde bulunan taslaklar küçük değişiklikler dışında, temel haklar bakımından esastan bir değişiklik öngörmemektedir. Taslaklarda bir dizi ayrıntı değişiklik de yer almaktadır. Bunlardan bazıları şöyledir: Farklı türde sendikalara aynı anda üye olunabilecek. Üyelik ve istifada noter şartı kalkıyor. Dayanışma aidatı ile üyelik aidatı eşitleniyor. İşsiz kalanların üyeliği 1 yıl ile sınırlanıyor. Genel Kurullar 3 yılda bir toplanacak. Sendikalar radyo, TV kurabilecek. Grev oylaması sendikaların tüzüğünde hüküm bulunması halinde ve tüzükte öngörülen koşullara göre yapılacak. Sendika tüzüğünde hüküm yoksa grev oylaması yapılamayacak. Oylama tüm işçiler arasında değil, sendika üyeleri arasında yapılacak. Bakanlar Kurulunun grev erteleme kalkıyor, grevler taraflar ve hükümetin başvurusu ile mahkeme kararı ile yasaklanabilecek. Toplu sözleşmelerde kapsam dışı olmayacak. Toplu sözleşmeler işyerinde çalışan işçilerin bir kısmını kapsam dışı bırakan veya yararlanmayı engelleyen hükümler konulamayacak. Bunların yanı sıra temsilcilerin kısmen korunması, işkollarının azaltılması gibi çok sayıda başka değişiklikler de sözkonusudur.

Tasarının genel gerekçesinde, yapılan değişikliklerin esas olarak ILO sözleşmelerine uyum sağlama amacıyla yapıldığı belirtilse de, barajların ve yetki mekanizmasının devam ediyor olması, toplu sözleşme hakkının kullanımı önündeki engellerin sürmesi ve grev hakkının sınırlandırılması bakımından ILO sözleşmeleri ve denetim organlarının kararlarının yerine getirildiği söylemek mümkün değildir.

Temel sendikal haklardan biri olan grev hakkının kullanımı bugün olduğu gibi, yine uyumsuzlukla sınırlandırılmıştır. Hak grevi, dayanışma grevi, siyasal grev gibi grev türleri ile işyeri işgali gibi eylem ve direniş biçimlerinin kullanımı yine yasaklar arasındadır. Grev hakkının etkin olarak kullanımının sağlanmadığı bir yerde, örgütlenme hakkı fiilen etkisizleşmektedir.

Sonuç olarak, yasa tasarıları ile sendikal alanda özgürlüğün sağlanması sözkonusu değildir ve bu tasarılar yasa haline gelse bile örgütlenme önündeki engeller devam edecektir. Bu değişiklikler ile, uzun dönemdir temel bir talep haline gelen özgürlükçü, demokratik bir yasa talebinin önü kesilecek ve bir dönem daha yasa değişiklikleri gündeme gelemeyecektir.

DİSK Bölge Temsilciler Kurulu gerçekleştirildi

Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK), İstanbul ve Kocaeli Bölge Temsilcilik Kurulları’nın ortak toplantısını 13 Şubat günü gerçekleştirdi. DİSK Yönetim Kurulu’nun Türkiye çapında DİSK Bölge Temsilciler Kurulu’nun toplanması kararı uyarınca gerçekleştirilen toplantı Mecidiyeköy Kültür Merkezi’nde yapıldı.

Toplantı, “işçi direnişleri ve dayanışma” ve “çalışma yasaları ve mücadele” başlıkları altında iki gündem üzerinden gerçekleştirildi.

Toplantı, DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi’nin konuşmasıyla başladı.

TEKEL direnişine de değinen Çelebi, konfederasyon ayrımı yapmadan direniş sürdükçe destek vereceklerini ifade etti. Direnişe dönük önerilerde Türk-İş ile aralarında farklar olduğunu söyleyen Çelebi, başbakanın söyledikleri sözlere karşı Türk-İş’in sessiz kalmaması gerektiğini vurguladı.

Çelebi’nin konuşmasının ardından kürsüye direnişteki işçiler çıktılar. **Asemat**’ta, **Sinter**’de, **Akkardan**’da, **Eko Metal-Depar**’da, **Nema Makina**’da, **Daiyang Metal**’de direnişte olan işçiler kendi süreçlerini ve taleplerini anlattılar.

İlk olarak sözü Bursa’da 400 günü aşkın bir süredir grevde olan **Asemat** işçisi aldı. Grevin bir kırılma yaşadığını söyleyen temsilci, eylemlerin yetersiz kaldığını ve konfederasyon yöneticilerini de eylemlerde aralarında görmek istediklerini ifade etti.

Yine 400 günü geçen bir başka direnişe imza atan **Sinter Metal** işçileri ise sendikalar arası birliğin sağlanmadığını söyledi.

Son dönemde taşeron çalıştırmaya karşı yürüttükleri mücadeleyle ön plana çıkan **Dev-Sağlık İş Sendikası** adına konuşan bir sosyal hizmet emekçisi de sendikalarının yürüttüğü mücadelenin kapsamını aktardı.

Gebze’de kriz gerekçesiyle geçtiğimiz haftalarda işten atılan ve **Akkardan** işçileri de kürsüden söz aldılar.

Düzce’de sendikalaştıkları için işten atılan ve üç ayı aşkın bir süredir direnişte olan **Nema Makine** işçileri de direniş süresince yaşadıkları zorlukları aktardı.

İzmir’de direnişlerini sürdüren **Eko Metal-Depar** ve Çorlu’da sendikalaşma gerekçesiyle işten çıkartılan **Daiyang SKA** işçileri de süreçlerini paylaşarak direnişlerine destek beklediklerini ifade ettiler.

DİSK İstanbul ve Kocaeli Bölge Temsilciler Kurulu ortak toplantısı kararları arasında sermayenin arttırarak sürdürdüğü saldırı politikalarına karşı birleşik bir mücadelenin örgütlenmesi birincil madde olarak ele alındı. 2010 1 Mayıs’ının merkezi olarak Taksim’de gerçekleştirilmesine karar verilirken, 8 Mart’a da kitlesel katılım çağrısı yapıldı.

TEKEL işçilerinin onayı olmayan hiçbir çözümün DİSK tarafından da kabul edilmeyeceği açıklanırken, dayanışmanın geliştirebilmesi için 20 Şubat’ta Ankara’ya gidilmesine karar verildi.

Tez-Koop-İş TEKEL işçilerinin yanında

Tez-Koop-İş Sendikası Başkanlar Kurulu, TEKEL işçilerine dönük bir saldırı karşısında işçilerin yanında olacaklarını açıkladı.

Tez-Koop-İş Sendikası Başkanlar Kurulu, 12 Şubat 2010 tarihinde Bursa’da gerçekleştirdiği toplantının sonuç bildirisinde, 28 Şubat tarihinde, TEKEL işçilerine yönelik olası bir müdahaleye karşı, Ankara’da bulunan tüm yönetici, temsilci ve üyeleriyle birlikte TEKEL işçilerinin yanında olacaklarını ifade etti. TEKEL direnişine yönelik tehditvari açıklamaları kınadığı söyledi.

100. yılı kutlanacak olan 8 Mart’a katılım sağlanacağını belirten Tez-Koop-İş, "Başkanlar Kurulumuz, 8 Mart Kadınların Uluslararası Birlik ve Mücadele Günü etkinliklerini organize etme ve organize edilen illerde ise kitlesel olarak katılma kararı almıştır.” dedi.

Bildiride, asgari ücretin belirlenme yönteminin demokratik olmadığı söylenerek TÜİK verilerinin dikkate alınması, işçi ailesinin de hesaplama dahil edilmesi ve asgari ücretin vergi dışı bırakılması talep edildi.

Direnisteki Akkardan Metal işçileri adına direniş komitesi basın sözcüsü Kemal Kılıç ile konuştuk...

“Akkardan ikinci TEKEL olacak”

- Direnişe başlama sürecinizi anlatabilir misiniz?

- Kemal Kılıç: Fabrikamızda yaklaşık 400 kişi çalışıyordu. Bu sayının dışında ayrıca sözleşmeli çalışan işçi arkadaşlarımız vardı. Kriz ile birlikte ilk olarak sözleşmeli çalışan 70 işçi arkadaşın işlerine son verilmişti. Bu süreçte patron aynı zamanda kısa çalışma ödeneğinden faydalanmak için başvuruda bulunmuştu. Bildiğiniz gibi bu ödenekten 6 aylık sürelerle 2 defaya mahsus faydalanabiliyor. İşveren de yaklaşık bir sene bu ödenekten faydalandı. İkinci 6 ayın dolmasına 1 ay kala 28 Ocak'ta 96 arkadaşımız idari izne çıkarıldı. 29 Ocak'ta da işten çıkartıldıklarına dair tebligatlar elimize ulaştı. Ardından sendikamızla görüşerek direnişe çıkma kararı aldık. Böylece direniş başlamış oldu. Direnişin 2. gününde de işverenin talebi ile bir görüşme gerçekleşti. Görüşmede tazminatlarımızın verileceği ifade edildi ancak bizler kabul etmedik. Bizim şu anda öncelikli talebimiz işe geri dönmek.

- Bildiğiniz gibi son dönemde binlerce işçi sizler gibi kriz bahanesi ile işten çıkartıldı. İşten çıkartılmaların temel gerekçesi olarak da üretimdeki düşüş gösterildi. Sizin fabrikanızda durum nasıldı?

- Kemal Kılıç: Üretimde belirli bir miktarda düşüş olduğunu söyleyebilirim. Ancak öncesinde işten çıkartılan sözleşmeli 70 kişiyi de dahil edersek 178 kişinin işten çıkartılmasını gerektirecek kadar abartılı bir düşüş olduğuna inanmıyoruz. Kaldı ki işverenin sahibi olduğu bir dizi fabrika var. Bunların arasında yanılmıyorsam Banvit, Filiz Bakır, Bossa (Adana) fabrikaları var. Burada kardan zarar etmeme mantığı var. Üretimdeki düşüş ne olursa olsun faturanın bize kesilmesini kabul etmiyoruz. Bu yüzden de tazminat değil işe iade istiyoruz.

- Üretimde düşüş sözünün çok inandırıcı gelmediğini ya da başka bir deyişle tek nedenin bu olmadığını düşündüğünüzü söylediniz. Bunu biraz açar mısınız?

- Kemal Kılıç: Sonuçta fabrikamızda Birleşik Metal'de örgütlü işçiler çalışıyor. Yani örgütlü bir işyeri. Yaklaşık 400 çalışandan 287'si sendikaya üye. Çıkartılan 108 kişiden 12'si idari personel, geri kalan 96 kişi sendikada örgütlü işçiler. Bir süre önce Türk Metal'den gelme (Otosan) bir müdür işe başladı. Bu kişi her fırsatta buradaki örgütlülüğünden duyduğu rahatsızlığı dile getiriyordu. Bu yüzden işten çıkartılmamızda örgütlülüğümüzü tasfiyeye dönük bir kriz fırsatçılığı olduğunu düşünüyoruz.

- Biraz önce de dediğimiz gibi birçok yerde kriz gerekçesi ile işçiler işten çıkartıldı. İşçi ve emekçilere dönük saldırılar hız kazandı. Bununla birlikte de birçok işyerinde de direnişler başladı. Bunların başında da TEKEL direnişi geliyor. TEKEL işçileri zor şartlara rağmen kararlı bir mücadele yürütüyorlar ve bu kararlılıkları ile ciddi bir kamuoyu desteğini de örgütlemeyi başardılar. TEKEL direnişine ilişkin ve/veya TEKEL direnişinin deneyimleri ışığında kendi direnişinize ilişkin neler söylemek istersiniz...

- Kemal Kılıç: Öncelikle sizlerin aracılığı ile TEKEL işçilerinin onurlu direnişini selamlamak isterim. Dediğiniz gibi çok zor koşullara rağmen

kararlılıkları ile daha şimdiden birçok şey kazandılar diye görüyorum. Bu kazanım tüm işçi ve emekçilerin kazanımıdır. Onların kararlılığı ve başarıları bizlere esin ve umut kaynağı oldu. Bu yüzden ki direnişimize başlarken “burayı ikinci TEKEL yapacağız” dedik. Bunu öyle laf olsun diye de söylemedik. Buradaki bütün arkadaşlar bu inancı ve kararlılığı taşıyor. Birçoğumuzun ailesi de burada. İşimizi geri alana kadar geri adım atmayacağız. TEKEL işçileri ile aramızda mesafeler var ama

yüreklüğümüzün beraber olduğuna inanıyorum. Dediğimiz gibi gerekiyorsa burayı ikinci TEKEL yaparız. Bu açıdan da diğer işçi ve emekçi kardeşlerimizin desteklerini fazlasıyla önemsiyor ve bekliyoruz. Örgütlü-örgütsüz tüm işçi ve emekçi kardeşlerimizin desteği ile direnişimizi zaferle sonuçlandırabileceğimize yürekten inanıyoruz.

- Hepimize kolay gelsin. Teşekkür ederiz...

Kızıl Bayrak / Gebze

Akkardan'da direniş başladı

Gebze'de kurulu bulunan ve otomotiv yan sanayi alanında üretim yapan Akkardan fabrikasında kriz bahane gösterilerek sendikal örgütlenmenin tasfiyesine girişildi. Fabrikada çalışan Birleşik Metal-İş Sendikası üyesi 108 işçi işten atıldı.

DİSK'e bağlı Birleşik Metal-İş Gebze Şubesi'nin örgütlü olduğu Akkardan fabrikasında çalışan işçiler, işten atma saldırısına karşı 12 Şubat günü fabrika önünde aileleriyle birlikte direnişe başladı.

28 Ocak'ta ekonomik kriz bahanesi ile 96 işçi ve 12 idari personeli işten çıkartan Akkardan patronu geçtiğimiz yıl Şubat ayından bu yana 'Kısa Çalışma Ödeneği' uygulamasının devam ettiği fabrikada ödenekten yararlanma süresinin dolmasının ardından toplu işçi kıyımına girişti.

Bir komitenin işverenle yaptığı görüşmeden sonra açıklama yapan Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu, “Akkardan'da yeni bir TEKEL yaratılmak istenilmiyorsa işçilerin taleplerinin dikkate alınması gerektiğini aksi takdirde büyük bir direnişle karşılaşılacağını” söyledi.

Feniş işçilerinden Akkardan'a ziyaret

Akkardan işçilerini 16 Şubat günü Çelik-İş Sendikası üyesi Feniş işçileri ziyaret etti. Akkardan fabrikasına yakın bir mesafede bulunan Fen-İş fabrikasından vardiya çıkışında destek ziyaretinde bulunan işçiler sloganlarla Akkardan önüne geldiler.

Burada ik olarak BMİS Gebze Şube Örgütlenme Sekreteri Nihat Akyol söz alarak Feniş işçilerini selamladı. Ardından söz alan Feniş işyeri baş temsilcisi Fırat Güneş direnişteki Akkardan işçileri ile dayanışma içerisinde hareket edeceklerini söyledi.

Bu ziyaretin ardından Nakliyat-İş'ten işçiler de direniş alanına gelerek kısa süreli bir destek ziyaretinde bulundular. Dayanışma duygularını dile getirdiler. Diğer yandan, fabrika önünde direnişlerini sürdüren Akkardan işçilerine içeride çalışan arkadaşları da destek veriyor. Vardiya çıkışlarında fabrika önünde hep beraber sloganlar atılıyor.

Direnişçi kadın işçilerden 8 Mart çağrısı...

Kadın-erkek elele örgütlü mücadeleye!

“Kadın işçiler olarak her alanda mücadele etmeliyiz!”

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar günü yıllar önce işçi ve emekçi kadınlarımızın mücadeleleriyle kabul edildi. Seçme ve seçilme hakları bile olmayan kadınlar var. Bırakalım özgürlüğü, oy bile kullanamıyorlardı. İşte bu insanlar başkaldırdıkça bir sürü insanımız canından olmuştur ve oralardan beridir işçi ve emekçi kadınlar bugüne gelebilmiştir. Onların sayesinde bugün sokağa rahatça çıkabiliyoruz, işyerlerinde rahat çalışabiliyorsak, azıcık oradaki canlarını feda eden insanların sayesinde.

Şimdi günümüzde kadınlar olarak işyerlerinde, evde bir sürü sıkıntı yaşıyoruz. Kadın işçi olarak erkeğin yanında biz kadınları basit görüyorlar. Hep itiliyoruz; ikinci sınıf muamelesi görüyor, ikinci planda kalıyoruz. Ustalar bile örneğin ücret konusunda ya da çalışma koşullarıyla ilgili erkek bir işçiyle konuşurken daha ılımlı oluyor. Kadın işçiyle konuşunca tavırlı ve aşağılayıcı konuşuyorlar. Herkesin yaşadığı gibi ben de bunları yaşadım. Kadın işçiler olarak bu tür şeylerden korkmamamız lazım; tepki göstermemiz lazım.

Biz paydos saatinde bile imza atmadan dışarı çıkamıyorken, iş saatinde kendi ustalarımızı kendi özel keyiflerine göre erkek işçi arkadaşları alışıverişe gönderiyorlardı. “Evet geleceğiz, bir şey yapacağız, işlerimiz var” şeklinde bir sürü dil döküyorduk. Her şekilde yaşadık; iş konusunda da, diğer bütün konularda da. O bölümden bu bölüme gönderiliyorduk. Kendi bölümümüzde iş sıkışmışken, haydi başka bir bölüme gönderiliyoruz! Sonra kendi işimizin başına döndüğümüzde “işinizi yarım bırakmışınız, bitirmemişiniz!” deniliyordu. Bu şekilde, bağırmalar ve çağrılar ile sanki sabahtan beri işin başındayız da yapmıyormuşuz gibi gösterilmeye çalışılıyordu.

Direniş geçmem üzerine patron da aynı şekilde, beni bir kadın işçi olarak küçük görerek “bir sürü insan var; elinin hamuruyla seninle mi uğraşacağım!?” diyerek arkadaşlarımla arasında benimle küfürlü konuşmuştu. Ama yine de yılmadan, korkmadan hakkımızı savunmalıyız.

Kriz de bahane! Patronlara yansıdığı söyleniyor ama onlara yansısaydı durum böyle olmazdı. Bu krizde bazı patronlar atölye açıyor sayısını yükseltiyor; mesela canlı şahidi zabıta işçileri “O gün kriz bahanesiyle 30 kişi işten atıldık ve aynı gün 60 kişi işçi alındı”. Örgütlü işçilerden destek var fakat diğer örgütsüz işçilerin dünyadan haberi yok. Onlar neden örgütlenmiyorlar; hala hiç haberlere bakmıyorlar? İşlerini kaybetmekten korkuyorlar. Sürekli işyerlerinde söylenenler böyle ama kesinlikle korkmamaları lazım. Krizi patronlar yaratıyor.

Mücadele etmedikten sonra elimizde ne var ne yok alacaklar. Evlerde de mahkum olacağız. Eski çağ ortamına geri döneceğiz. Sendikalaşmak ilk önce toplantılardan geçiyor. Kadın işçiler olarak bizler de bulunduğumuz her alanda mücadele etmeli, örgütlenmeli ve haklarımız için mücadeleyi, direnmeyi seçmeliyiz. Tıpkı 8 Mart'ı yaratan kadın işçiler gibi.

Bu vesileyle, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü şimdiden kutluyorum.

DESA direnişçisi Emine Arslan

“Taleplerimizi haykırmak için alanlara!”

Bu yıl 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün 100. yıldönümünü kutlayacağız. Yıllar önce yitit, mücadeleci kadınların bize bıraktığı bu mirası daha güçlü bir şekilde ileriye taşıyabilmek için bizlere büyük sorumluluklar düşmektedir.

Sonuçta bu miras ödenen bedeller sayesinde bizlere bırakılmıştır. Bu anlamda 8 Mart'ı daha bir coşkuyla kutlamalıyız.

Emekçi Kadın Komisyonları'nda çalışma yürüten ve 8 ayı aşkın bir süredir direnişte olan bir kadın işçi olarak çifte sömürüye maruz kalan tüm işçi ve emekçi kadınlarımızı 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde omuz omuza mücadeleye çağırıyorum.

Sömürünün hakim olduğu bu kapitalist sistemde
hep ikinci sıraya itilişimize inat en ön saflarda
taleplerimizi haykırmak için 8 Mart'ta alanlara...

Kadın-erkek elele örgütlü mücadeleye!

Direnen Entes işçisi Gülistan Kobatan

“Narin ellerimizle dünyaya şekil verelim!”

Narin ellerimizle dünyaya şekil verelim. Küçük bir emek dünyası yarattık narin ellerimizle. Geleceğimizi oya gibi işledik fabrikalarda. Hep küçük kaldı emek dünyamız, çünkü erkeklerin gölgesinde kaldık.

Hayatta mücadele ettik, ekmek kavgamızı verdik. Evde ve sokakta didiştığımız erkekler, ekmek kavgasında bizimle beraber oldu. Elele verip beraber mücadele ettik. Ancak bu şekilde güçlü oluruz. Erkek de kadın da bu gerçeği görmeli.

Tam da bugün emekçi kadınlar gününde bize
bugünün neden verildiğini düşünmeli kadınlar.
Geçmişte evlerine ekmek götürebilmek için

Medine'yi kim mi katletti?

Onu sessiz kalanlar öldürdü, öldürüyor, öldürecek...

16 yaşında gencecik bir kadın Medine Memi. Elleri arkadan bağlı oturur vaziyette toprağın 2 metre altında bulundu bedeni. Babası ve dedesi tarafından diri diri toprağa gömülmüştü Medine. Ciğerlerine ve midesine toprak dolmuştu. Üzerine atılan toprağın altında yaşayabilmek için bir nefes daha almaya çabalararken... Bir nefesçik daha gencecik ömründen... Katillerinin bahanesi bilindikti, ‘Medine erkeklerle konuşuyordu, namusun temizlenmesi gerekiyordu’. Hüküm kesildi cezası diri diri gömülmekti.

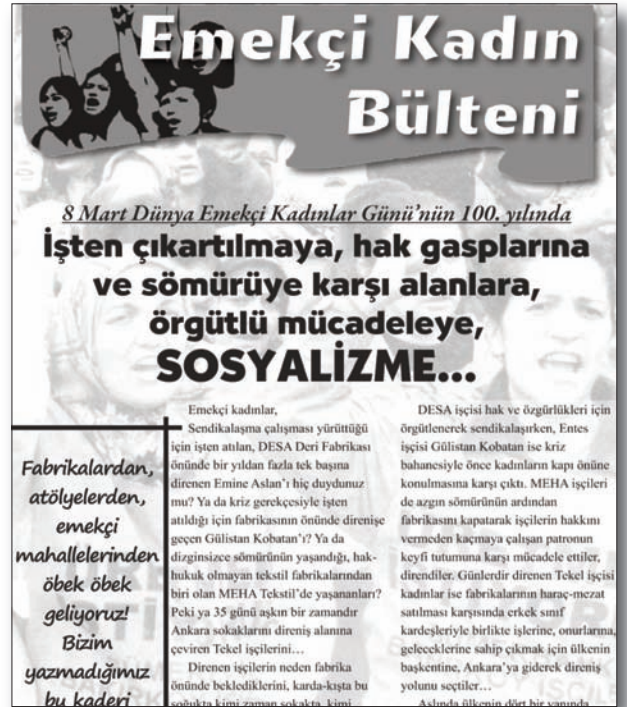
Medine'nin ölümü üzerine birçok sebep aranıyor. Kimileri annesini döven dedesini polise şikâyet ettiği için öldürüldüğünü söylüyor. Devlet "kayıtlarda Medine'nin başvurusu varsa neden Medine korunma altına alınmamış, ölüme terk edilmiştir" sorularından kurtulmak için araştırma başlatıyor. Tablo bilindik. Her zamanki gibi polisin hiçbir ihmali çıkmıyor, "güvenlik görevlilerimiz gereğini layıkıyla yapmıştır" deniliyor. Başka bir sonuç çıkması da şaşırtıcı olurdu zaten. Kimileri erkeklerle konuşmuş öldürülmüş diyor, kimileri erkeklerle konuşması imkânsızdı Medine'yi evden dışarı bile çıkarmazlardı, hiç okula bile gönderilmemişti diyerek Medine'nin 'namusunu' 'aklamaya' çalışıyor.

Medine'nin katilleri baba ve dede bulunuyor ancak "azmettirici kimdir" diye sorulmuyor. Suç ve suçlu aranıyor. Kimse dönüp gerçek katillere yani kadının bedenini satan, sözde namus naraları atarak cinayetlere davetiye çıkaran, ürünlerini pazarlarken dahi kadın bedenini kullanan, kadını evde, işte, sokakta, fabrikada köleliğe mahkûm eden, fuhuştan gelir elde eden, yozlaşmanın kaynağı devleti, insanlığı yok eden kapitalist sistemi sorgulamıyor. Suçlular ellerindeki kanla karşımızda duruyor. Ezmeye, yok etmeye katletmeye devam ediyor. Bataklık yerli yerinde dururken bataklığın sahipleri göstermelik olarak 2 sineği hapse tıkıyor.

Ancak bizler devrimci kadınlar olarak gerçekleri görüyoruz ve haykırıyoruz. Medine'nin katili kapitalizm ve sermaye devletidir. Onlar bir-iki sinekle göz boyamak için çabalayadursunlar. Bizler öfkemiz ve kinimizle Medineler'e ve Güldünyalar'a ve daha nicelerine verdiğimiz sözle bataklığınızı kurutmaya getiriyoruz. Kurusun ki bu bataklık, solmasın gencecik filizlerimiz Medinelerimiz.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Emekçi Kadın Komisyonları'ndan bir işçi

8 Mart hazırlıklarından...

Gebze’de 8 Mart’a hazırlık çalışmaları...

8 Mart’ı sınıfsal anlamına ve devrimci özüne uygun biçimde kutlamak, işçi ve emekçi kadınları hakları ve geleceklarine sahip çıkmaya çağırmak için Gebze’de 8 Mart Hazırlık Komitesi oluşturuldu. Erken bir tarihte toplanan komite 8 Mart’a kadar nasıl bir çalışma örgütleyeceğini tartıştı. Tartışmaların sonucunda alınan kararlar ve çıkarılan çalışma planı kısaca şöyle:

1) Şubat’ın başına kadar çevremizdeki işçi ve emekçi kadınlarla 8 Mart üzerine genel sohbetler ve tartışmalar yapılacak, *Emekçi Kadın Bülteni* kullanılacak.

2) 15 Şubat’a kadar ev toplantıları tamamlanacak.

3) 8 Mart’a kadar da şenlik ve mitingin çalışmalarına yoğunlaşılacak.

Bu planlamalar çerçevesinde 1 Şubat’a kadarki süreyi emekçi kadınlarla bağlarımızı güçlendirip ileri taşıyarak, 8 Mart ön hazırlık sürecini örmeye çalıştık. Benzer biçimde daha önce yapamadığımız ‘Ekim Devrimi ve Kadının Kurtuluşu’ seminerini (8 Mart’la birleştirerek) bu sürede gerçekleştirdik.

Emekçi Kadın Bülteni’ni fabrika dağıtımları yoluyla doğrudan işçi kadınlara ulaştırıyoruz. Geçtiğimiz hafta yaptığımız ilk fabrika dağıtımında oldukça sıcak tepkiler aldık. Vardiya çıkışındaki dağıtımda az sayıda kadın işçi vardı. Buna rağmen erkek işçilerin yoğun ilgisiyle karşılandık. Yanımıza gelip sohbet eden ve eşine vermek üzere bülten isteyen erkek işçilerin olması anlamlıydı.

İkinci adım olarak hedeflenen ev toplantılarının şimdiye kadar ikisini yaptık. İki farklı bileşenle yaptığımız toplantıların belirgin özelliği birincisinde ev kadınlarının olması ikincisinde işçi kadınların olmasıydı. Ev kadınlarının tartışmalara katılımı ve düşüncelerini ifade edişi sınırlı olurken, işçi kadınlar canlı tartışmalar yürüterek bunun aktif katılımcısı oldular. Böylesi toplantıların ihtiyaç olduğunu ve devamının gelmesini istediler. Son olarak aksayan bir başka toplantıyı hafta sonuna kadar yapmayı planlıyoruz.

Fabrika ya da işyeri toplantıları şu an için eksik kalan kısmı. Buna karşılık örgütlü fabrikalarda 8 Mart’ı konu alan etkinlik ya da kutlamalar için girişimlerimiz devam edecek.

8 Mart’a kadar çalışmalarımız tüm yoğunluğuyla sürecekt.

Gebze 8 Mart Hazırlık Komitesi

OSİM-DER EKK'dan hazırlık toplantısı

OSİM-DER Emekçi Kadın Komisyonu, 14 Şubat Pazar günü, 8 Mart çalışmalarına ilişkin bir hazırlık toplantısı aldı.

Öncelikle komisyonun toplantılarına ilk kez katılan işçilere komisyonun işlevi hakkında bilgi verildi. Ardından 8 Mart’ın tarihi ve sınıfsal özü hakkında tartışmalar gerçekleştirildi. Bu kapsamda, kadının neden ikinci cins konumunda olduğu, kapitalist düzenin kadınlara ne rol biçtiği, son beş yıldır 8 Mart’ta neden iki ayrı miting gerçekleştirildiği ve Türkiye’de feministlerin 8 Mart’ı nasıl ele aldıkları tartışıldı.

Tartışmaların ardından 8 Mart’a yönelik planlamalar yapıldı. 28 Şubat tarihinde gerçekleştirilecek merkezi etkinliğe güçlü bir katılımla sağlanması, emekçi

mahallelerde toplantıların örgütlenmesi ve bu toplantılarda “Yaşamın yarısından kavganın yarısına” adlı sinevizyonun gösterilmesi kararlaştırıldı.

Bunlara ek olarak, toplantılarda TEKEK direnişini anlatma gerekliliğinin altı çizilerek fabrika toplantılarının örgütlenmesi kararlaştırıldı.

OSİM-DER Emekçi Kadın Komisyonu

Sefaköy’de hukuk semineri

Küçükçekmece Emekçi Kadın Komisyonları tarafından, 14 Şubat Pazar günü, Avukat Ceren Uysal’ın konuşmacı olarak yer aldığı “Yasalarda kadın hakları ve emekçi kadınların mevcut sorunları” başlıklı bir hukuk semineri gerçekleştirildi.

Sunumuna “Yasalar masa başında hazırlanan kurallar değil, o anki sınıf mücadelelerinin ortaya çıkarmış olduğu tablonun ürünüdür” sözleriyle başlayan Uysal, kapitalizmin yasalarında korunmaya alınmak istenenin toplumun tüm kadınları değil burjuva sınıfa mensup kadınlar olduğunu belirtti.

Kadınların asıl sorun yaşayan kesiminin emekçi kadınlar olduğuna vurgu yapan Uysal, kriz sürecinde işten çıkarılanların %70’inin kadın olduğunu söyledi.

Emekçi kadınların sorunlarını ancak erkek sınıf kardeşleriyle birlikte mücadele vererek aşabileceğini belirten Uysal bu noktada TEKEK direnişinin oldukça iyi bir örnek olduğunu ifade etti.

“Kadına yönelik şiddet ve baskının ortaya çıkarmış olduğu sorunları çözmek noktasında verilen mücadelelerin kadın sorununu üreten kapitalist

sisteminin kendisini hedef almadan başarı ve çözücü bir şansını bulunmamaktadır.” diyen Uysal, sunum kapsamında kadın işçilerin yasal haklarına ilişkin bilgilendirmelerde de bulundu.

Emekçi kadınların ilgiyle takip ettiği seminer soru-cevap kısmının ardından sona erdi.

Kızıl Bayrak / Küçükçekmece

Ankara’da TEKEK işçisi kadınlarla söyleşi

Ankara BDSP, 11 Şubat Perşembe günü, TEKEK işçisi kadınların katılımıyla bir söyleşi gerçekleştirdi.

Etkinliğin ön hazırlık sürecinde çıkarılan afişler Türk-İş Genel Merkezi önündeki direniş alanına yaygın bir biçimde yapıldı. Ayrıca el ilanları TEKEK işçilerine ulaştırılarak etkinlik çağrısı yapıldı.

Jeoloji Mühendisleri Odası’nda gerçekleştirilen etkinlikte, TEKEK işçisi kadınların direnişte tuttuğu yer üzerinde durularak işçi kadınların talepleri üzerine sohbetler yapıldı. TEKEK işçisi kadınlar, aile baskısına rağmen direniş yerinde olduklarını ve haklarını almadan kesinlikle dönmeyeceklerini söylediler.

Kadınlara mücadelede ön saflarda olma ve örgütlenme çağrısının yapıldığı etkinlikte Emekçi Kadın Komisyonları’nın hazırladığı sinevizyon gösterimi de sunuldu.

Etkinlik bir “Tiyatro Sekiz Oyuncuları” üyesinin Dario Fo’nun “Ben Ulrike, bağıyorum” adlı oyununu sergilemesinin ardından sona erdi.

Kızıl Bayrak / Ankara

Kadın-erkek el ele örgütlü mücadeleye!

Bu yıl 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü’nün ilan edilşin 100. yılı. Bundan tam 100 yıl önce New York’ta dokuma işçilerinin başlattıkları mücadele geleneğini şimdi TEKEK işçileri devraldı. TEKEK’de çalışan kadın işçiler onurlu ve iyi bir gelecek için dokuma işçilerinin başlattıkları mücadele bayrağını devletin bütün baskılarına ve tehditlerine rağmen sürüyor.

Kriz bahanesiyle kapının önüne ilk konulan yine biz kadın işçiler oluyoruz. Düzenin saldırıları ilk olarak kadın işçileri vuruyor. Çünkü, düzenin kadına biçtiği rol “evinde oturur ev işlerini yapar, kocasının sözünden dışarı çıkmaz”dır. Evde köle gibi çalıştığı yetmiyor gibi bir de fabrika ve işyerlerinde en ağır koşullarda güvencesiz ve düşük ücret karşılığında köle gibi çalıştırıyorlar. En ufak bir ekonomik sıkıntı yaşansa ilk elden işten atılan kadın işçiler oluyor. Bu sorunlar ezelden beri kadını ikinci cins olarak gören bu sistemden kaynaklanıyor. Tarihte en iyi direnişlere imza atan yine erkek sınıf kardeşleriyle birlikte direnen kadın işçilerdir. Zonguldak direnişlerinden, 15-16 Haziran’a Aymasan’dan Novamed’e, DESA’dan Sinter’e, Meha’ya, Entes’e ve TEKEK’e kadar yine önde sınıf kardeşleriyle birlikte omuz omuza mücadele bayrağını daha yükseklerle kaldırma onurunu kadın işçiler taşıyor.

TEKEK işçilerinin direnişinin anlamı biz işçi sınıfı için büyüktür. Çünkü, 2009’da patlak veren ekonomik kriz sonucunda bu krizin faturası işçi ve emekçilere kesildi. Birçoğu işinden atıldı. Yaşanan bu krizle birlikte sermaye yeni saldırılarla işçi ve emekçilere saldırmaya devam ediyor.

Bugün TEKEK işçileri sermayenin saldırılarından kendi paylarına düşeni aldılar. Yaklaşık bir aydan daha fazla Ankara’nın soğuk ve sert havasına rağmen örnek alınacak bir direniş sergiliyorlar. Sermayenin bütün saldırılarını ancak örgütlü bir mücadele sonucunda geri püskürtebiliriz. TEKEK’de çalışan kadın işçileri yaşadıkları sorunlar ne iltir ne de son olacak.

Sermaye düzeni kadın işçileri üretimden dışlamak için her türlü saldırıyı hayata geçiriyorlar. Ankara’da direnen kadın işçilerden sermaye düzeni o kadar korkuyor ki “onlar bizim kardeşlerimiz, bacılarımız, onları sokaklarda görmek bizi üzüyor” diyor başbakan yardımcısı Bülent Arınç. Erdoğan ise, “oradaki türbanlı işçi kadınları sürekli öne sürüyorlar” ifadesini kullanıyor. Sorun türbanlı işçi kadınlar değil, kadın işçilerin haklarıdır. Mücadele etmek onları korkutan bir durum. Sermaye sınıfı kadınların mücadeleye atılmalarından korkmaktadır. Sürekli duygusal sömürü yaparak kadın işçileri mücadeleden soğutmaya çalışıyorlar. Fakat tarihte en büyük direnişe imza atan yine kadın işçilerdir. 100. yılında 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü’ne bu bilinçle hazırlanmamız gerekiyor. Biz işçi ve emekçilere dayatılan bu saldırıları ancak birleşik ve örgütlü bir mücadele ile geri püskürtebiliriz. Bütün sınıf kardeşlerimizle omuz omuza mücadelemizi büyütmeliyiz.

YTÜ'de ceza terörü

Yıldız Teknik Üniversitesi idaresi bahar döneminde 8 öğrenciye 2 haftadan 1 yıla kadar cezalar verdi.

Bahar döneminin başlaması ile üniversite girişlerinde tüm öğrencilere YEK kullanımı dayatılacağı ve YEK'i olmayan öğrencilerin ise kesinlikle üniversitelere ziyaretçi(!) kartı ile alınacakları idare tarafından günler öncesinden resmi olarak ifade edildi. Güz döneminde arkadaşlarının eğitim haklarının gaspedilmesine karşı örgütlenen **YTÜ Öğrencileri** 15 Şubat Pazartesi günü turnikelerden atlayarak üniversitelere giriş yaptılar. Polis-idare işbirliğince öngörülemediği bu tutum karşısında ÖGB'ler fiziki olarak öğrencileri engellemek isteseler de beklemedikleri durum karşısında geri durdular. İçeride de YEK'i ve soruşturmaları bildiri, afiş ve duvar gazeteleri ile teşhir eden YTÜ Öğrencileri, eğitim haklarının gaspedilmesine karşı öğrencileri parasız eğitim mücadelesine davet ettiler.

YTÜ Davutpaşa kampüsünde öğrenciler giriş kapısında şehir içi otobüslerden indirilip elektronik turnikelerden geçirilerek üniversitelere alınıyorlar. Şoförlerin zorla otobüslerden indirilen öğrencileri beklememesi nedeniyle her sabah binlerce öğrenci mağdur oluyor. Kimi fakültelerde ders aralarında da yapılan her giriş çıkışta yine aynı dayatma ile karşılaşıyor. Aynı fakültede uygulamanın iptal edilmesi için dilekçe toplayan 5 akademisyen hakkında ise soruşturma açılmış durumda.

YTÜ'de ders kayıt sistemi USİS nedeniyle her dönem kayıtlar sırasında mağdur olan öğrenciler kimi zaman öğrenim sürelerini kendileri dışındaki aksaklıklardan dolayı uzatmak durumunda kalıyorlar. 17 Şubat Çarşamba günü üniversiteye ders kayıtları için öğrencilerin yoğun olarak gelmesi ile birlikte eğitim hakkı gaspedilmiş YTÜ Öğrencileri içeride faaliyet yürüten arkadaşlarına kapı önünden destek oldular ve cezaları teşhir ettiler. Üniversiteye henüz sadece ders kayıtlarındaki sıkıntılardan ötürü sınırlı sayıda öğrenci gelmiş olmasına rağmen kuyruklar oluştu.

YTÜ Ekim Gençliği

Kocaeli Genç-Sen TEKEl direnişini kampüse taşıdı

Kocaeli Üniversitesi'ndeki Genç-Sen'liler, 16 Şubat günü gerçekleştirdikleri bildiri dağıtımı ile TEKEl direnişinin sesini kampüslerine taşıdılar. Umutepe Yerleşkesi ve Anıt Park Yerleşkesi'nde dağıtılan bildirilerle öğrencilere TEKEl işçilerinin haklı mücadelesi anlatıldı. Dağıtımlarla birlikte birçok öğrenciye Genç-Sen'i tanıtmaya fırsatı da yakalanmış oldu.

Kocaeli / Ekim Gençliği

DLB çalışmalarından...

İstanbul'da yoğun afiş ve yazılama

İstanbul Devrimci Liseliler Birliği, 13 Mart günü gerçekleştireceği “*Geleceğimiz ve özgürlüğümüz için*” başlıklı lise kurultayının hazırlık çalışmalarını ajitasyon ve propaganda faaliyeti ile sürdürüyor.

Merkezi olarak çıkarılan “Paralı eğitiminiz, staj ve atölye sömürünüz, eleme sınavlarınız sizin olsun, gelecek bizim! / DLB” şiarlı afişler yaygın bir şekilde kullanılıyor.

Bu çerçevede, 12-13 Şubat günlerinde, Esenyurt Köyiçi, Örnek Mahallesi ve İncirtepe Mahallesi'ndeki lise çevrelerinde DLB afişleri ve yazılamları yaygın bir biçimde yapıldı.

Esenyurt DLB

Ankara'da “Liselilerin Sesi”

satışı

Ankara Devrimci Liseliler Birliği, 13 Şubat

Cumartesi günü, Kızılay Yüksel Caddesi'nde “*Liselilerin Sesi*” dergisinin militan satışını gerçekleştirdi.

Yaklaşık 1 saat süren satış boyunca ajitasyon konuşmaları ile liselilere seslenildi. Konuşmalarda paralı eğitim teşhir edilirken liselilere TEKEl direnişiyle dayanışma çağrısı yapıldı. Dergi satışı boyunca birçok liseliyle tanışma şansı da yakalandı.

Ankara DLB ayrıca, TEKEl Direnişi ile Dayanışma Komitesi tarafından direniş alanında yapılan *Kızıl Bayrak* satışlarına da düzenli olarak katkı sunuyor.

Ankara DLB

13 Şubat 2010 | Esenyurt

ÇÜ'de zam karşıtı eylemler

Çukurova Üniversitesi'nde okul açılmadan önce yapılan ulaşım ve yemekhane zammına karşı öğrenciler protestoları sürüyor.

Geçtiğimiz hafta kampüs içerisinde bir basın açıklaması gerçekleştiren Genç-Sen'liler, 15-16 Şubat günlerinde ise “Zamdan adam” fanzininin dağıtımını gerçekleştirdiler. Konuşmaların yapıldığı dağıtımlarda bir tiyatro oyunu da sergilendi.

Devrimci, demokrat gençlik örgütleri tarafından oluşturulan “Zamlara Karşı Öğrenci Platformu”, 16 Şubat günü yemekhane önünde “simit-ayran” eylemi yaptı. Öğrenciler yemekhane içine girerek ajitasyon konuşmaları gerçekleştirdiler ve öğrencilerden çatal-bıçaklarını masalara vurarak kendilerine destek vermelerini istediler.

Yapılan zamların geri çekilmesi talebiyle dilekçeler toplandı. Daha sonra yemekhane önünde simit-ayran yiyen öğrenciler, bu eylemin hergün devam edeceğini söyleyerek eylemi sonlandırdılar.

Yurtsever Cepheli Öğrenciler de zamların geri çekilmesi talebiyle imza kampanyası gerçekleştiriyor.

Çukurova Üniversitesi Ekim Gençliği

Adana'da “Geçit yok!” kampanyası

Okulların açılmasıyla beraber Ekim Gençliği ve Devrimci Liseliler Birliği tarafından Adana'da sürdürülen “Geçit yok!” kampanyası çalışmalarına hız verildi.

11 Şubat günü, “Ticari eğitime geçit yok! / Ekim Gençliği” afişleri Çukurova Üniversitesi'nde Son Durak Kafe, Fen Edebiyat Fakültesi ve R1 - R2 derslikleri çevresinde yaygın olarak kullanıldı. Uzun zamandır açık politik faaliyetin polis saldırısıyla karşılaştığı kampüste yapılan afişlerin, Ekim Gençliği okurlarının kampüsten ayrılmasının ardından ÖGB ve sivil polisler tarafından yırtıldığı öğrenildi. “Ulaşım zamlarına geçit yok! Herkese ücretsiz ulaşım hakkı! / Ekim Gençliği” şiarlı pullar da hafta boyunca kampüs içerisinde yaygın olarak kullanıldı.

Üniversitede yürütülen faaliyetin yanısıra “Katsayı oyunlarına geçit yok! Üniversiteler de gelecek de bizim olacak / DLB” ile “Eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim için Devrimci Liseliler Birliği'nde örgütlenmeye / DLB” pulları da çarşı merkezinde yaygın olarak kullanıldı. Ayrıca hafta boyunca “*Liselilerin Sesi*” dergisinin dağıtımları da yapıldı.

Ekim Gençliği - Devrimci Liseliler Birliği / Adana

Avrupa TEKEL işçisinin yanında!

TEKEL direnişi ikinci ayını geride bırakırken Türkiye sınırlarının ötesinde de işçi emekçilerin desteğini arkasına alıyor. Avrupa'da birçok merkezde TEKEL direnişiyle dayanışma eylemleri ve etkinlikleri düzenlenirken bir yandan da direnişe destek için maddi yardım toplanıyor.

Berlin

BİR-KAR'ın da içerisinde yer aldığı Berlin TEKEL Direnişiyle Dayanışma Komitesi, **10 Şubat** Çarşamba günü, Kreuzberg'de dayanışma mitingi gerçekleştirdi. **Kottbuser Tor**'da gerçekleştirilen miting açılış konuşmasıyla başladı. Konuşmada, benzer sorunların başta Avrupa ülkeleri olmak üzere tüm dünyada yaşandığı ifade edildi. Konuşmanın ardından, **IG Metal**'den Siemens'te çalışan bir işçi temsilcisi, **Montagsdemo**'dan bir katılımcı, **Yekkom** temsilcisi, **ver.di** üyesi bir emekçi, **MLPD** ve Sol parti milletvekili **Sevim Dağdelen** de söz alarak TEKEL direnişini selamladı. Mitingde son olarak TEKEL direnişini anlatan bir film gösterisi yapıldı.

Komite çalışmalarına **12 Şubat** Cuma günü Mercedes işçileriyle gerçekleştirilen toplantı ile devam etti. Toplantı **IG Metal** işçi temsilcisi ve **Mercedes** fabrikasında **Alternativ** dergisini çıkaran Mustafa Efe'nin, Mercedes'teki gelişmeleri içeren açılış konuşması ile başladı. TEKEL direnişini anlatan bir sinevizyon gösteriminin ardından komite adına bir konuşma yapıldı. Toplantı soru cevap bölümünden sonra, Mercedes işçileri adına TEKEL işçilerine dayanışma mesajı verilerek bitirildi.

Daimler Berlin işçileri de **14 Şubat**'ta yayınladıkları mesajla TEKEL işçilerini selamladılar. **Daimler-Marienfelde Alternatif grubu** adına yapılan açıklamada, kendilerini de benzer saldırıların beklediği belirtilerek, sendikaların her zamankinden daha örgütlü bir tavır sergilemesi gerektiği ifade edildi. Kendi sendikalarında da saldırılara onay verenlere karşı mücadele ettiklerini belirten işçiler, enternasyonal dayanışmanın güçlendirilmesi gerektiğini vurguladılar.

TEKEL direnişinin sesi, **Pazartesi Eylemleri**'ne de (**Monstagedemo**) taşındı. **15 Şubat**'ta Alexander Platz'da gerçekleştirilen eylemde, Hartz IV ve Dresden şehrinde yapılan Nazi karşıtı yürüyüş üzerine konuşmalar yapıldı. Eylemde yaygın bildiri dağıtımı yapılırken 17 Şubat günü Kottbuser Tor Koti'de gerçekleştirilecek dayanışma mitingine çağrı da yapıldı.

16 Şubat Salı günü ise **Osram** ve **Gillette** fabrikalarının önünde gerçekleştirilen bildiri dağıtımı ile TEKEL direnişiyle dayanışma mitinginin çağrısı yapıldı. Ayrıca **Berlinale Uluslararası Film Festivali**'nde de bildiri dağıtımı yapıldı.

Kızıl Bayrak / Berlin

Velbert

13 Şubat günü Velbert'te, **Alevi Bektaşî Kültür Merkezi** ile **BİR-KAR** tarafından TEKEL direnişiyle dayanışma etkinliği gerçekleştirildi. Etkinlik TEKEL işçileri tarafından kaleme alınan mücadele çağrısının okunması ile başladı.

BİR-KAR temsilcisi tarafından TEKEL direnişi üzerine değerlendirme yapıldı ve işçi sınıfı mücadelesinin önemi anlatıldı. Yanlızca işçi sınıfının ve onun mücadelesinin, toplumun diğer emekçi kesimlerini kendi ekseri etrafında birleştirebileceği ve bunun TEKEL direnişi üzerinden bir kez daha ispatlandığı belirtildi.

Alevi Bektaşî Kültür Merkezi yöneticisi ise bu tür toplantıların anlamlı ve gerekli olduğunu ancak bu sayede devrimcilerin döneme ilişkin düşüncelerini anlayabileceklerini söyledi. TEKEL işçileriyle dayanışmanın örgütlenebilmesi için daha yoğun bir çaba sarfedileceğini belirtti.

Toplantı canlı tartışmaların yaşandığı serbest kürsü bölümüyle bitirildi.

BİR-KAR / Velbert

Frankfurt

12 Şubat Cuma akşamı, **BİR-KAR**, **AGİF**, **ADHF**, **ATİF**, **COURAGE**, Darmstadt Pazartesi eylemcileri, **MLPD** ve Kreis Rhein-Main TEKEL direnişiyle dayanışma etkinliği düzenledi.

Etkinlik açılış konuşmasının ardından sinevizyon gösterimiyle devam etti. TEKEL direnişine destek ziyareti gerçekleştiren IG Metal üyesi bir işçi de izlenimlerini anlattı. Etkinlik gerçekleştirilen müzik dinletileriyle devam etti.

Güneş Tiyatrosu, Barış Evi ve Pazartesi Eylemcileri de (Montagsdemo) TEKEL işçilerine gönderilmek üzere maddi olarak katkı sağladı. Etkinlikte TEKEL işçilerine ulaştırılmak üzere 485 Euro toplandı.

BİR-KAR / Frankfurt

Bielefeld

Bielefeld'teki kitle örgütleri ve sendikalara TEKEL işçilerinin yayınladığı mücadele çağrısını ulaştırarak direnişle dayanışma içinde olmaya çağırarak Bielefeld BİR-KAR, IBZ'te TEKEL işçilerinin eylem fotoğraflarından oluşan fotoğraf sergisi açtı. Yanısıra geliri TEKEL işçilerine iletilmek üzere bir etkinlik düzenlendi. İleriki günlerde ise şehir merkezinde haftanın üç günü bilgilendirme amaçlı stand açılacak.

Kızıl Bayrak / Bielefeld

Essen

MLPD tarafından her hafta düzenlenen Pazartesi yürüyüşlerine (Montagsdemo) katılan BİR-KAR, TEKEL işçilerinin direnişi hakkında bilgilendirme yapıyor ve direnişle ilgili çıkartılan materyalleri yaygın biçimde dağıtıyor. Ayrıca, 27 Şubat 2010 tarihinde gerçekleştirilecek TEKEL işçileriyle dayanışma etkinliğine dönük çalışmalar da devam ediyor.

BİR-KAR / Essen

Stuttgart

19-21 Şubat günlerinde işçilerden ve sendika Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

16 Şubat / Berlin

yöneticilerinden oluşan "Dayanışma Delegasyonu" Stuttgart'tan Ankara'ya giderek TEKEL işçilerine bir ziyaret gerçekleştirecekler. 28 Şubat günü ise **MLPD**, **ATİF**, **BİR-KAR** ve **Iranischer Rat-STGT**, TEKEL işçileriyle dayanışma etkinliği düzenleyecek.

BİR-KAR / Stuttgart

Paris'te TEKEL'e destek eylemi

15 Şubat Pazartesi günü, Paris TEKEL İşçileri ile Dayanışma Komitesi tarafından Türkiyelilerin yoğun olarak yaşadığı 10. bölge Strasbourg St. Denis semtinde dayanışma eylemi gerçekleştirildi. St.-Denis kemer önünden gerçekleştirilen yürüyüş esnasında TEKEL işçilerine destek amacıyla 360 Euro toplandı.

Kızıl Bayrak / Paris

TEKEL işçilerinin direniş çağrısı Basel'de

TEKEL direnişiyle dayanışma kampanyası İsviçre'de devam ediyor. Kahve gezileri, bildiri dağıtımları, maddi destek kampanyaları, çeşitli eylem ve etkinlikler şeklinde yürüyen faaliyet, TEKEL işçilerinin geçtiğimiz gün yayınladığı mücadeleyi büyütme çağrısının ve imza metnlerinin ardından hızlandırıldı.

Bu çerçevede çağrı ve imza metninin sendikalara, yerli ilerici ve devrimci kurumlara dağıtılarak destek talep edilmesi ve stant açılması yönünde karar alındı. Türkiyeli kahveler dolaşarak sözlü propaganda eşliğinde direnişe çağrı bildirileri dağıtıldı ve imza toplandı. TEKEL'e destek faaliyeti İsviçre'de emeklilik hakkını gasp etmeye yönelik çıkarılmak istenen yeni saldırı yasasının teşhiriyle de birleştirildi.

BİR-KAR / Basel

Dünyada işçi ve emekçi eylemleri yayılıyor

Kapitalizmin krizinin yarattığı fatura dünya çapında işçi ve emekçilere ödetilirken pervasızlaşan sermayenin saldırılarına karşı birçok ülkede grev ve direnişler yaşanıyor.

Bulgaristan:

Bulgaristan'ın güneyindeki Kardzhali kentinde bulunan Bulfanko tekstil fabrikasında işçiler ücretlerin ödenmemesi üzerine greve gitti. İşçiler Ekim ayından bu yana aylıklarını alamıyorlardı.

Kahire:

Kahire'de Tanta Linen, Flax und Oil Comp işletmelerinde çalışan 400 tekstil işçisi özelleştirilmelere ve özelleştirmelerin sonuçlarına karşı oturma eylemi yaptı. İşçiler işletmenin yeniden kamulaştırılmasını istiyorlar. İşçiler ayrıca işten atılan arkadaşlarının yeniden işe geri alınmasını ve ücret alacaklarının ödenmesini talep ediyorlar.

Burma:

Rangun'da 2000 tekstil işçisi bir haftadır grevdeler. Farklı atölyelerde çalışan işçiler daha fazla ücret ve daha iyi çalışma koşulları talep ediyorlar. Bu atölyelerde çoğunluğu 15-27 yaşları arasında kadınlar, büyük oranda gündelikçi olarak çalıştırılıyorlar. Grevci işçiler oturma eylemi ile grevlerini sürdürüyorlar. Grevin ikinci günü Burma polisi yüzlerce silahlı adamını fabrika sahasına yığdı.

Polonya'da sağlık emekçilerinin grevi

Polonya'da 5 hastanede çalışan hemşire ve ebeler daha fazla ücret talep ederek greve gittiler. Sağlık emekçileri 2006 ve 2007 yılında kendilerine söz verilen ücret artışının gerçekleştirilmesini talep ediyorlar. Hastane yetkilileri grevi yasadışı ilan etti.

Amerika'da 700 öğrenciden protesto

Las Vegas Üniversitesi'nde öğrenim gören 700 öğrenci eğitime ayrılan bütçede kısıtlama planlarını protesto ettiler. Öğrenciler için bütçede kısıtlamaya gidilmesi üniversite ücretlerinin yükselmesi ve işyerlerinin yok edilmesi tehlikelerini doğuruyor.

İşçiler Total binasını işgal etti

Avrupa'nın üçüncü büyük petrol şirketi Total'in, Fransa'nın kuzeyindeki liman kenti Dunkerque'de bulunan rafinerideki büroların, 150 kadar işçi tarafından işgal edildi. Rafinerinin kapatılmayacağına ilişkin açıklama gelmediği sürece işgal sonlandırılmayacak. Rafineride çalışan 600'e yakın işçi, 12 Ocak'ta başlattıkları grevi sürdürürken, Fransa'da şirkete ait tüm rafinerilerdeki işçiler, Dunkerque işçilerine destek için 17 ve 18 Şubat tarihlerinde greve gittiler.

Belçika'da demiryolu işçileri grevde

Belçika'da demiryolu işçileri 18 kişinin ölümüyle sonuçlanan kazayı protesto etmek için grevde. Yapılan

incelemelerde güvenlik sisteminin kazaya yol açan trende bulunmadığı ortaya çıktı. Ekonomik kriz gerekçesiyle trenlerde güvenlik teknolojisine yeterli yatırım yapılmamasını, emekli olanların yerine yeni personel alınmamasını ve fazla mesaiye zorlanmalarını protesto eden demiryolu sendikasının 15 Şubat pazartesi günü gerçekleştirdiği grev nedeniyle tren seferleri büyük oranda durdu.

Lufthansa pilotları greve çıkıyor

Alman havayolu şirketi Lufthansa'da çalışan pilotlar grev kararı aldı. Lufthansa bünyesinde çalışan pilotlar, 9 yıl aradan sonra ilk kez geniş çaplı bir eylem kararı aldı. Alman Kokpit Birliği, birliğe üye pilotların çoğunluğunun eylem kararını desteklediğini duyurdu. Haklarının genişletilmesini ve iş güvencelerinin artırılmasını isteyen pilotlar, ayrıca maaşlarına da yüzde 6 oranında zam talep ediyorlar.

Şubat 2010 / Belçika

Yunanistan'da grevler yaygınlaşıyor!

Yunanistan'da, Ekim ayından beri işbaşında bulunan Pasok hükümetinin ve AB'nin "Ekonomik İstikrar ve Kalkınma Programı" adı altında sunduğu işçi ve emekçilere saldırı niteliğindeki kemer sıkma politikaları büyük protestolarla karşılanıyor. Haftalardır yaşanan tüm eylemlerin ana talebi tasarruf planının geri alınması.

Hükümetin, kamu sektöründe çalışanların primlerinde kesinti ve sosyal güvenlik sisteminde değişiklik yapma kararına karşı, kamu çalışanlarının 10 Şubat'ta greve gitmesi ülkede yaşamı felç etti. Kamu Çalışanları Konfederasyonu (ADEDY), Yunanistan Komünist Partisi (KKE) ve Yunanistan Mücadeleci İşçiler Cephesi'nin (PAME) çağrı yaptığı greve, 410 bin kamu emekçisinin yüzde 80'i katılırken bazı alanlarda ise katılım yüzde 100'e ulaştı.

Atina ve Selanik başta olmak üzere birçok kentte onbinlerce kişi sokağa çıkarak protesto gösterisi yaptılar. ADEDY'nin gösterisinde kitleye gaz bombaları ve coplarla saldıran polis iki kişiyi yaraladı. Tekstil işçileri sendikası başkanı yaptığı açıklamada "Ya onlar ya biz, biz işsizlik, yoksulluk ve sefaletle itilirken tekelle kapitalizme altın rakamlar yazdırmayacağız" diyerek "Sonuna kadar mücadele!" çağrısı yaptı.

10 Şubat'taki greve İşçi Sendikaları Konfederasyonu katılmadı ve 24 Şubat'ta bir genel grev çağrısı yaptı. Buna rağmen inşaat ve gıda gibi birçok sektörden işçiler 10 Şubat'ta işçi sınıfı ve kamu emekçilerin bölünmesine karşı çıkarak greve gittiler. PAME ve ADEDY de GSEE'nin 24 Şubat'taki genel grev çağrısına uyarak greve katılacaklarını açıkladılar. 24 Şubat'ta yapılacak olan genel grev "AB Komisyonunun tasarruf planına hayır!", "Yunanistan hükümetinin tasarruf planına hayır!", "Bankalar ve kapitalisteler ödesin!", "Gerçek ve kalıcı çözüm sosyalizmde!" temel şiarları altında gerçekleşecek.

Yunanistan, İspanya ve Portekiz ile birlikte Euro bölgesinde ekonomik krizden en çok etkilenen ülkelerin başında geliyor.

Borç krizinin ortaya çıkmasıyla birlikte Euro Bölgesi'ndeki ekonominin ve AB'nin belirlediği şartların yerine getirilmesi adı altında Yunanistan'ın ekonomisi fiilen AB'nin denetimine girmiş bulunuyor. Hazırlanan "tasarruf planı"nın hayata geçirilmesi doğrudan Brüksel tarafından denetlenecek. Bu, Yunanistan hükümetinin artık ekonomi politikalar konusunda devre dışı bırakıldığını, bütün denetimin AB ve IMF'ye geçtiğini gösteriyor.

Yunanistan hükümeti, Avrupa Birliği'nin desteğini alabilmek için büyük çaba gösterirken, AB'nin güvenini kazanmak amacıyla açıkladığı kemer sıkma önlemleri ülkede şimdiden büyük tepkilere yol açıyor ve önümüzdeki süreçte işçi ve emekçilerin daha kitlesel, daha yaygın ve militan mücadelelere kalkışacağı ise kesin.

Şubat 2010 / Yunanistan

Emperyalist/siyonist güçler giderek saldırganlaşıyor...

İranlı emekçilerin kuşatmaya karşı direnişi desteklenmelidir!

Nükleer programını gerekçe göstererek uzun süredir İran'ı taciz eden emperyalist/siyonist güçler, son günlerde bu ülkeye karşı sıkı bir ambargo uygulayabilmek için seferber olmuş görünüyorlar. Hem Washington hem Tel Aviv'deki şefler, BM Güvenlik Konseyi onayıyla "yasal" kılıfa uydurulmuş sıkı bir ambargo ile İran'ı kuşatmanın yollarını arıyorlar.

"Bütün seçenekler masada" söylemi ile askeri saldırı tehdidini sürdüren ABD, Irak ve Afganistan'da saplandığı bataklıktan çıkamadığı için, henüz bu yola başvurmayla cesaret edemiyor. Zira Amerikan savaş makinesinin Afganistan, Irak bataklığında hırpalandıktan sonra İran'da yeni bir maceraya girişmesi, dünya jandarmalığını sürdürme yeteneklerini felce uğratabilir. Siyonist İsrail'in ısrarlarına rağmen ABD'nin şu ana kadar askeri saldırıdan kaçınmasının temel nedeni, "İran bataklığı"nda boğulma korkusu olsa gerek. Eğer başarıma şansları olsaydı, kuşku yok ki, İran halkları üzerine bomba yağdırmakta biran bile tereddüt etmezdi bu caniler.

Savaş baronları bölge ülkelerini İran'a karşı kışkırtıyor!

ABD Dışişleri Bakanı Hillary Clinton ve Genelkurmay Başkanı Mike Mullen, Dışişleri Bakan Yardımcısı William Burns gibi rejimin etkili isimlerini aynı günlerde Ortadoğu'ya gönderen Barack Obama, başında bulunduğu yönetimin İran'ı bölge ülkelerinden yalıtma amacıyla yürüttüğü kışkırtma faaliyetlerini üst seviyeye çıkardı.

Katar'ın başkenti Doha'da düzenlenen "Amerika ve İslam Dünyası Forumu"na katılan Hillary Clinton, burada yaptığı konuşmada, Tahran yönetiminin icraatlarının uluslararası toplumu, İran'a karşı ek yaptırımlar uygulamaya zorladığını öne sürdü. Kendi uydurduğu gerekçeye dayanarak, İslam ülkelerinin İran'la ilişkilerini gözden geçirmelerini talep etti.

Mahmud Ahmedinejad yönetimini bölgenin istikrarını tehdit etmekle suçlayan Hillary Clinton, İran'da yönetimin askeri diktatörlük haline gelmekte olduğunu da savundu. ABD'nin Honduras'taki faşist askeri darbeyi desteklediği ortada iken, dahası Washington'un "sadık dostu" kabul edilen Suudi Arabistan halen ortaçağ kalıntısı zorba bir rejimle yönetilirken, İran'a bu konuda suçlama yöneltmesi gülünç bulundu.

"İran tehdidi"ni bahane ederek Körfez ülkelerine füze savunma sistemi kurulması gerektiğini savunan Hillary Clinton, bölgeyi ABD üsleri ve yıkıcı silahlarla donatmak istediklerini de ortaya koydu. Hem silah şirketlerine yeni ihaleler kazandırmak hem Arap devletlerinden parasını tahsil edecekleri Amerikan silahlarıyla İran'ı tehdit etmek derdinde olan Clinton'ın uygulamaya çalıştığı plan, bölgenin ciddi bir risk altına olduğunu kanıtıyor. Ancak bu plan, tehlikenin İran'dan değil ABD'den kaynaklandığını da gözler önüne seriyor.

Körfez ülkelerinin yanısıra Suriye, Lübnan, İsrail, Mısır, Ürdün gibi bölge ülkelerini de dolaşan ABD'li görevliler, Obama yönetiminin, Ortadoğu ülkelerini

İran'a karşı kışkırtıp suç ortaklığına razı etmeye özel bir önem atfetmeye başladığını kanıtıyor.

Çin'e Suudi Arabistan petrolü rüşveti...

Körfez ülkelerindeki temaslarının ardından yardımcılarını İsrail, Ürdün ve Mısır turuna gönderen Hillary Clinton, bölgenin esas gücü olan Suudi Arabistan'a özel bir ziyaret gerçekleştirdi.

Suudi Arabistan ziyaretinde İslam Konferansı Teşkilatı (İKT) Genel Sekreteri Ekmeleddin İhsanoğlu ile görüşen Hillary Clinton, ABD'nin bu teşkilata önem verdiğini söyledi.

Barack Obama'nın İKT'ye özel temsilci olarak atadığı Rashad Hussain'i takdim eden Clinton, İran'ı kuşatma girişiminin başarıya ulaşması için İKT'yi de paravan örgüt olarak kullanma niyetinde olduklarını gösterdi.

Ancak ABD'nin Suudi rejiminden asıl istediği, İran'a katı BM yaptırımları uygulanması halinde, petrol ihtiyacında meydan gelecek açıkların karşılanacağı yönünde Çin'e güvence verilmesidir. Zira Çin yönetimi, günde 400 bin varil ham petrol satın aldığı İran'a yaptırım uygulanmasına karşı çıkıyor.

Obama yönetimi, Suudi Arabistan petrolünü kullanarak Çin'i kendi safına çekmeye çalışıyor, ancak bu çabanın olumlu karşılık bulma ihtimali düşük görünüyor.

İran'a ek yaptırımlar uygulamanın yeterince çabuk bir çözüm getirmeyeceğini savunan Suudi Arabistan Dışişleri Bakanı Prens Suud el Faysal ise, İran'dan kaynaklanan tehdidin yaptırımlardan 'daha acil bir çözüm' gerektirdiğini iddia etti.

'Acil çözüm'den ne kastettiğini açıklamayan Suudili bakan, Çin'in İran'la ilgili ne yapacağı konusunda Suudi Arabistan'ın telkinlerine ihtiyacı olmadığını ifade ederek, ABD'nin önerisine pek sıcak bakmadığını hissettirdi.

Suudili bakanın ABD'nin hoşuna gitmeyen sözleri ise, Ortadoğu'nun nükleer silahlardan arındırılması çabalarına İsrail'in de dahil edilmesi gerektiğini vurgulamasıdır.

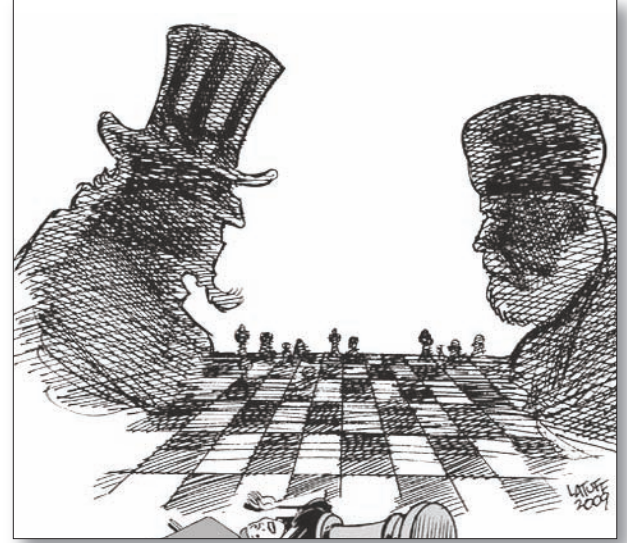
Açık ki, bu vurgu emperyalist/siyonist güçleri hoşnut etmeyecek cinstendir. Fakat buna karşın kapalı kapılar ardında gerçekleşen Clinton-el Faysal görüşmesinin içeriği hakkında bilgi verilmemesi, orta kirli pazarlıklar olduğuna işaret ediyor.

Sıkı ambargoya Rusya onay vermiyor...

İran'la çok yönlü ilişkiler içinde bulunan Rusya yönetiminin, ABD-İsrail ikilisi ile bazı AB üyelerinin istediği sıkı ambargoya onay vermesi, bu koşullarda pek olası görünmüyor. Nitekim Moskova'yı ziyaret eden İsrail başbakanının bu yöndeki ısrarlı istemlerine rağmen Rus yetkililer, İran'a daha kapsamlı yaptırımları gerektirecek bir durum olmadığını açıkladılar.

ABD ordusu ile savaş aygıtı NATO'nun Rusya'yı kuşatma stratejisi izlerken, Moskova yönetiminin İran'a karşı ABD-İsrail ikilisinin safında yer alması mümkün değil. Kuşatma stratejisinden duyduğu

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

rahatsızlığı, olası bir saldırı riski hissetmesi durumunda nükleer silah kullanacağını ilan ederek açıklayan Rusya, ancak ABD'den önemli tavizler koparabilirse, İran'a karşı cepheden tutum alabilir. Rusya'nın verili koşullardaki tutumu devam ettiği sürece BM Güvenlik Konseyi onaylı yeni bir ambargo kararı olası görünmüyor.

Bu arada Ankara'daki Amerikancılar da, İran'a yönelik sert önlemler içeren BM kararından yana değil. Zira böyle bir karara uymak da uymamak da, işbirlikçi Türk burjuvazisi için bir dert olacak. Zira BM kararı, Ankara'daki Amerikancıları, "İran'la ilişkiler ya da ABD güdümünde taşeronluk" arasında tercih yapmaya zorlayacak

Olası bir ambargo İranlı emekçileri vuracak!

İran'a ambargo uygulansa bile, bunun bedelini İran egemen sınıfları ya da devlet aygıtının üst mevkilerini işgal eden mollalar ödemeyecek. Zira böylesi bir yaptırımın faturası yoksullara, emekçilere ve ezilenlere ödetiliyor.

Örneğin 1991-2001 tarihleri arasında Saddam Hüseyin yönetimine karşı 10 süreyle uygulanan vahşi ambargonun bedelini yoksullar, yaşlılar ve çocuklar hayatlarıyla ödemişlerdi. Üçte ikisi çocuk 1.5 milyonu aşkın Iraklı'nın katledilmesiyle sonuçlanan ambargo, ne Saddam Hüseyin ve destekçilerini ne Irak'ın egemen sınıflarını sarsmıştı. Kitlel salıyımın hedefi Iraklı yoksul emekçiler olmuştur.

Irak deneyiminin de gösterdiği gibi, ambargo, ancak mollalar rejiminin işine yarayabilir. Ekonomik yönden bazı kayıplar olsa bile, gerici rejime karşı emekçiler safında büyüyen öfkenin hedefinden sapıtılması kolay olur. En azından emekçilerin bir kesiminin, emperyalist/siyonist güçlere karşı çıkmak adına rejime yedeklenme eğilimine girmeleri sürpriz olmaz. Yani hem emekçilerin ödediği bedeller daha da ağırlaşacak, hem gerici mollalar rejimine karşı mücadele belli bir dönem için zayıflayacak.

Dolayısıyla hem İran işçi ve emekçilerinin zorba mollalar rejimine karşı yükselttikleri mücadeleyi desteklemek, hem de emperyalist/siyonist güçlerin İran halklarını hedef alan gerici saldırısına karşı net bir tutumla durmak gerekiyor.

Halkların celladı NATO Afganistan'da savaşı tırmandırıyor!

28 Ocak'ta Londra'da "Afganistan'ın geleceği" konulu konferans düzenleyen ABD ile suç ortakları, silah bırakmayı kabul eden Taliban güçlerine "zeytin dalı" uzatmaya hazır olduklarını ilan ettiler. Buna göre, Taliban saflarını terkedip ABD kuklası Hamid Karzai yönetimiyle işbirliği yapmayı kabul eden savaşçılara hem para yardımı yapılacak hem iş imkanı sağlanacak...

Taliban güçlerine "zeytin dalı" uzatan emperyalist işgalcilerin, yakıp yıkarak sağlayamadıkları egemenliği rüşvet dağıtarak tesis etme girişimleri, beklenene göre karşılıksız kaldı. Zira önerilen rüşvete itibar eden olmadığı gibi, Taliban güçleri rüşvet önerisine, - başkent Kabil'in özel korunan bölgesi dahil olmak üzere- birçok kentte eşzamanlı saldırılar düzenleyerek karşılık verdiler.

Gerçekte savaş makinesi NATO komutasındaki işgalciler de, "zeytin dalı" uzatma girişiminin kayda değer bir sonuç yaratmayacağını biliyorlardı. Ancak kapsamlı bir saldırı hazırlığı içinde bulunan işgalciler bu girişimden farklı şekilde de olsa yararlanmanın çabası içindedirler. İşgalciler, bu girişimi, *"biz zeytin dalı uzattık, Taliban güçleri saldırılarla karşılık verdi. Bu durumda 'teröre karşı savaş' ı daha kararlı bir şekilde sürdürmek dışında bir seçeneğimiz yok"* demenin olanağına çevirmeye çalışıyorlar.

Nitekim Londra konferansının hemen ardından işgalci ordular Afganistan'ın Marjah bölgesini hedef alan son yılların en büyük saldırısını başlattılar.

Askeri helikopterler, zırhlı araçlar, mayın tarayıcılarla Helmand vilayetinin Marjah bölgesini kuşatan işgal orduları, bölgeyi Taliban güçlerinden arındıracaklarını iddia ediyorlar.

Washington'daki savaş baronlarının "yeni savaş stratejisi" için "test" niteliği taşıdığı söylenen bu saldırıyla Taliban'a büyük bir darbe vurulması hedefleniyor. İşgal güçlerini 30 bin askerle takviye eden Barack Obama yönetimi, savaşı tırmandırarak Afganistan kentlerinde denetimi sağlamayı hedeflese de, daha önce denenilen benzerleri gibi bu plan da fiyaskoyla sonuçlanmaya mahkum görünüyor.

Direnişin merkezi kabul edilen Marjah bölgesindeki saldırıya 15 bin Amerikan, İngiliz ve Afgan askerinin katıldığı bildirildi. Bölgeyi Taliban güçlerinden arındıracaklarını öne süren işgal güçlerinin şefleri, yol kenarlarına yerleştirilen bombalardan çok kaygılandıklarını da itiraf ediyorlar. İşgal karşıtı direnişin üssü kabul edilen bir bölgeyi Taliban güçlerinden temizlemek büyük bir iddia, ancak işgal ordularının şefleri bile buna pek inanmış görünmüyor. Örneğin İngiliz generallerinden biri, bu hedefe ancak 12 aylık bir savaşın ardından ulaşılabilceğini söylüyor. NATO şefleri ise, ev yapımı patlayıcıların oluşturduğu tehlikenin beklenenden çok daha yüksek olduğunu gizlemiyorlar.

Direnişçilerin çok sayıda patlayıcıyı yollara yerleştirdiğini dile getiren savaş aygıtının şefleri, Taliban güçlerinin keskin nişancılara başvurarak askerlerin Helmand vilayetindeki Marjah bölgesinde ilerleyişini ciddi şekilde sekteye uğrattığını da itiraf ediyorlar.

Bu söylem, işgalci güçlerin Afganistan kentlerinde kontrolü sağlama iddiasından yoksun olduklarının kanıtıdır.

Başkent Kabil'i bile kontrol edemeyen işgalciler,

"Müşterek" adı verilen bu saldırıda da sivilleri toplu şekilde katlediliyor. Sadece basına yansıyan son iki olayda 17 kişinin öldürüldüğü açıklandı. ABD ordusunun roket ateşiyle 12 sivil katletmesinin ardından, NATO uçakları toprağı kazan köylülere bomba yağdırdı. "Yanlış istihbarat" aldıklarını öne süren işgalci katiller, beş sivil öldürüp ikisini yaraladılar.

Sivil halkı katletmekte her zaman "başarı" gösteren NATO güçlerinin, Taliban savaşçılarıyla çatıştıklarında sonuç farklı oluyor. Sivilleri toplu bir şekilde katletmek ise, Afganistan halklarının emperyalist işgale ve işgalcilere duydukları kinin artmasına, dolayısıyla Taliban güçlerinin daha da güçlenmesine yarıyor.

Amerikan kuklası Hamid Karzai başkanlığındaki yönetimin devşirdiği Afgan asker ve polisleri de savaş alanına süren NATO şeflerinin, Afganları birbirine kırdırma kararlılığında oldukları gözleniyor. Yapılan açıklamalarda, Taliban güçlerinden "temizlenen"

alanların Afgan asker ve polisleri tarafından kontrol edileceği söyleniyor. Yani devam etmesi kaçınılmaz olan çatışmalardan kaçınan NATO güçleri, devşirme Afgan asker ve polislerini Taliban'la karşı karşıya bırakma hesabı içindedirler.

ABD savaş makinesinin öncülük ettiği "halkları köleleştirme seferi"nin başarısı için "yeni strateji" geliştiren Barack Obama yönetimi, aynı zamanda savaş aygıtı NATO'yu da içinde çırpındığı Afganistan bataklığından kurtarmanın telaşı içindedir. Zira emperyalist ABD rejiminin dünya jandarmalığını sürdürebilmesi için hem halkları köleleştirme savaşının başarıya ulaşması hem NATO aygıtının bataklıktan kurtarılması gerekiyor.

Oysa ne ezilen halklar alçaltıcı olan köleliği kabul edecek ne savaş aygıtı NATO'nun Afganistan'dan "onurlu çıkış" yapabilme olanağı var. Yani emperyalist saldırganlarla suç ortaklarının açmazları derinleşmeye devam edecek.

Dresden'de Avrupalı faşistlere geçit verilmedi!

Almanya'nın doğu illerinden Dresden'de Avrupa'nın en büyük ırkçı-faşist yürüyüşü 13 Şubat günü engellendi. Dresden'in bombalanmasının 65. yılı vesilesiyle ırkçı faşistlerin yapmayı planladıkları yürüyüşü protesto etmek için **"Dresden geçit vermiyor Oluşumu"** çağrı yaptı ve çağrıya 600 örgüt ve tek tek 2 bin kişi imza attı.

Sayıları 12 bini bulan antifaşistler yurt içinden ve yurt dışından gelen 6 bin faşistin yürüyüşünü dondurucu soğuğa ve polisin azgınca saldırılarına rağmen, barikatlar kurarak engellediler. Saat 17.00'de güçlü protestolar nedeniyle faşistlerin yürüyüşünün iptal edildiği haberi gelene kadar da alanlar terkedilmedi. 10 bin kişi neonazilerin toplanma yerinin çevresinde insan zinciri oluşturdu.

8 bin polisin görevlendirildiği yürüyüş sırasında polis antifaşistlere coplarla, biber gazı ve su panzerlerini üzerlerine sürerek vahşice saldırdı. Polis saldırısı sırasında çok sayıda kişi yaralandı. 21 antifaşist yaralama, toplanma yasasına muhalefet, görevini yapan memura karşı direniş gibi nedenlerle gözaltına alındı. Bu, engellenen ilk Avrupa Neonazi yürüyüşü oldu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Türkiye’de demokratikleşme sorunu hakkında kısa notlar... -2-

M. Can Yüce

Ermeni Soykırımı, resmi ideolojinin, başka bir ifadeyle TC’nin kuruluş felsefesi, hikâyesi ve kurumlaşması ile doğrudan ilişkilidir. Bu sorunla gerçek anlamda hesaplaşmadan demokratikleşme konusunda söylenecek her söz ve takınılacak her tutum koca bir yalandan öte bir anlam ifade etmez, etmiyor.

İki: TC’nin kuruluş felsefesi ile kuruluş hikâyesini daha derinlemesine ve doğru kavramak için “Milli Savaş” sürecini, bunun doğrudan Osmanlı Devleti ve politikalarıyla, kadrolarıyla doğrudan ilişkisine bakmak, bu konuda sonradan türetilen hurafeleri, yani resmi tarih yalanlarını bütün bilimselliği ile ortaya koymak, en azından bu konuda tutarlı bir resmi tarihle hesaplaşma sürecini başlatmak kaçınılmaz olmaktadır. Bu yapılmadan resmi çizgi ve bundaki ısrarı, bunun kurumsal ve egemenlik mekanizmalarını kavramak mümkün olmamaktadır. Milli Savaş olarak tanımlanan sürecin Osmanlı’nın 1. Emperyalist Paylaşım Savaşı’ndaki yeri ve bu konudaki resmi politikası arasındaki doğrudan ilişki kavranmadan, bu sürecin devlete dayanan, devlet kurumları ve kadrosu eliyle yürütülen bir savaş olduğu kavranmadan, diğer ulusal hareketlerden öзде farklı boyutları da kavranamaz. Dolayısıyla TC’nin kuruluş felsefesi ve hikâyesi de tarihsel derinliğiyle kavranamaz. Bu kavrayış eksikliği, kaçınılmaz olarak, en yumuşak yorumla, demokratikleşme istek ve duruşunda ciddi bir eksiklik ve samimiyetsizlik anlamına gelir. İttihat Terakki’nin ulus devlet programı, 1. Savaşta yer alışın bu programla bağlantıları, Ermeni Kırımı, savaştaki yenilgi, Mondros Mütarekesi ile Misak-ı Milli arasındaki ilişki, Milli Savaş sürecinde Yunan ve Ermeni düşmanlığının bu programla ve daha sonra kurulan TC ile özel bağlantıları gibi temel tartışma noktaları resmi tarih ve resmi çizgiyle, yine askeri-bürokratik, özel savaş aygıtıyla hesaplaşmanın temel koşullarından biridir.

Üç: Cumhuriyetin kuruluşu ve resmi çizginin kurumlaşması, yani inkârcı ve imhacı çizginin kurumlaşması, Tek Şef, Tek Parti diktatörlüğünün kurumlaşması ile Kürt direnişlerinin bastırılması, Kürdistan’ın yeniden ve ulusal inkâr ve imha programı ile sömürgeleştirilmesi arasındaki doğrudan, şaşmaz ve özel ilişkinin kavranması ve bu kavrayışın Türkiye’nin demokratikleşme programındaki şaşmaz yerinin ortaya konulması, en sıradan demokrat olmanın, demokratlıkta samimi ve tutarlı olmanın olmazsa olmaz koşulu olmaktadır. Kısaca ortaya konulan bu bağlantılar kavranmadan demokrasi ve demokratikleşme konusunda samimi olmak mümkün değildir.

1925 Şeyh Said Direnişinin bastırılması için çıkarılan Takrir-i Sükûn Kanunu, TC’nin tarihinde çok kritik, daha doğrusu çok belirleyici bir noktaya işaret etmektedir. Bu Kanunla, sadece Kürdistan’da değil, Türkiye’de de tek bir farklı sesin çıkması ve herhangi bir yaprağın kıpırdaması nihai olarak yok edilmek ve susturulmak istenmiştir ve bu, “Ulusal bir program, değişmez bir hedef olarak konulmuştur. Bu, Cumhuriyetin özüdür! Sükûnetin egemenliği ile anlatılmak istenen budur. Burada Tek Şef, Tek Parti diktası ile Tek ulus yaratma hedefi iç içe geçmekte,

bunlar ayrılmaz, birbiriyle dinamik bir etkileşim içinde olan “bölünmez” bir bütünlüğü anlatmaktadır. Kürt direnişlerinin bastırılması gerekçesi Türkiye halkı, işçileri ve emekçilerini ezmede de bir silah, bir gerekçe olarak kullanılmıştır. (Bugün de öyle: Tekel işçilerinin direnişini bastırmak için “Terör” bahanesinin uydurulması hiçbir biçimde rastlantı değildir; bu tarihsel çizgiye ve güncel gerekçeye dayanmaktadır.) Takrir-i Sükûn Kanunu bunun ilk ve en kapsamlı ve etkileri günümüze kadar süren uygulamasıdır. Dün “Şakileri Tedip ve Tenkil” için geliştirilen kurumsal, askeri ve idari tedbirler ile bugün “Terörle Mücadele” bahanesiyle geliştirilen kurumsal, askeri, politik ve idari “tedbirlerin” özünde aynı olması ve sürekli aynı gerekçelere dayandırılması bir rastlantı mı, yoksa bir saplantı mı?

TC’nin askeri despotik bir cumhuriyet olarak kurumlaşması ve her tıkanma ve kriz noktasında bu gerekçelerin kullanılması bir rastlantı mı? Askeri despotik cumhuriyet ile Kürdistan’ın sömürge yapısı arasındaki doğrudan ve şaşmaz ilişki kavranmadan demokratikleşme konusunda söylenecek her söz koca bir demagojiden başka bir anlam ifade etmez...

Burada **“Başka bir ulusu ezen bir ulus, özgür olamaz”** özdeyişi ile çok çarpıcı bir tarzda yüzleşmiş oluyoruz. Sadece dün değil, bugün de işçilerin, emekçilerin en sıradan hak istemleri ve mücadelelerinin bastırılmasında Kürdistan Direniş

hareketlerinin, Şaki veya Terör olarak damgalanarak bahane gösterilmesi bir rastlantı mı? Yoksa devletin “duyarlılıklarına” ve onun üzerinden toplumun derin “hafızasına” yapılan şiddetli bir göndermeli müdahale mi? Yine bu “gönderme”, askeri-despotik, faşist, her açıdan tekçi, mutlak merkezîyetçi, özel savaşçı iktidarı ve her uygulamasını meşrulaştırma kaygısı değilse nedir?

Askeri-despotik, mutlak tekçi ve merkezîyetçi cumhuriyetin bu yapısının en temel nedeni Kürtlerin varlığı ve direnişleri, direniş potansiyeli gösterilmektedir. Peki, en genel anlamda dikta ile Kürdistan gerçekliği arasındaki bu ilişki kavranmadan ve buna net, açık ve dolaysız bağa tavır almadan, demokrat olmanın ve demokratikleşme sözünde samimi olmanın bir olanağı var mı?

Kısacası, devletin askeri-despotik yapısı ile Kürt sorunu arasındaki bu doğrudan bağ kavramak, buna açık ve net tavır almak demokrat olmanın olmazsa koşuludur! Bu yaklaşım ve tavır alış, hiç kuşkusuz sadece ilkesel bir zorunluluk değil, daha önemlisi pratik bir ihtiyaç ve kaçınılmazlık olmaktadır.

Cumhuriyetin askeri ve despotik bir yapı olarak örgütlenme süreci, aynı zamanda her türlü muhalefet ve farklı seçeneğin bastırılması tarihi ve bunu meşrulaştırma sürecidir de...

Devam edecek...

16 Şubat 2010

Maxmur ve Kandil’den gelen 17 kişi hakkında dava

Maxmur ve Kandil’den gelen Barış Grubu üyelerinin 17’si için PKK propagandası yapmaktan 5 yıla kadar hapis cezası istendi.

Diyarbakır Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından hazırlanan iddianamede, 30 Aralık 2009 tarihinde Barış Grubu’nun İHD Diyarbakır Şubesi’nde düzenlediği basın toplantısında PKK propagandası yapıldığı ileri sürüldü. Grup adına açıklama yapan Gülbahar Çiçek’i basın toplantısındaki “Siz nasıl değerlendirirsiniz değerlendirin, Öcalan, 3.5 milyon Kürt halkının siyasi iradem dediği bir şahıstır. Bu şahsa yönelik her davranış Kürt halkına maddi ve manevi zararlara yol açmaktadır” ifadeleri suç kapsamında değerlendirildi.

Hasta tutsaklara özgürlük!

Adana'da hasta tutsaklar için

Adana'da hasta tutsaklar için her hafta cumartesi günü yapılan eylemlerin sonuncusu 13 Şubat günü İnönü Parkı'nda gerçekleştirildi. Eylemde hayatını kaybeden İsmet Ablak'ın son mektubu okundu.

"Hasta tutsaklara özgürlük, işkenceye son!" pankartının taşındığı eylemde, cezaevlerindeki hasta tutsakların serbest bırakılması talebi dile getirildi. Açıklamadan sonra oturma eylemi gerçekleştirildi.

İstanbul'da yürüyüş sürüyor

12 Şubat günü, 17 yaşındaki kan kanseri hastası Abdullah Akçay'ın serbest bırakılması için gerçekleştirilen eyleme Ayçay'ın ailesi de katıldı.

Taksim Tramvay Durağı'nda bir araya gelen kurumlar, en önde, "Hasta tutsaklar serbest bırakılsın" pankartı ve dövizler taşıdılar. Eylemde ayrıca İngilizce hasta tutsaklara özgürlük şiarlı pankart da taşındı. Kitle sloganlarla İstiklal Caddesi boyunca yürüdü. Kitle, Mephisto Kitapevi önünde de oturma eylemi gerçekleştirdi. Oturma eylemi sırasında Çav Bella marşı söylenirken, hasta tutsakların isimleri okunduktan sonra "Özgürlük!" sloganı atıldı.

Galatasaray Lisesi önüne gelindiğinde basın açıklamasını okuyan Avukat Naciye Demir, 14 yaşında tutuklanan Abdullah Akçay'ın kan kanseri olduğunu ve kemoterapi gördüğünü ifade etti. Demir, Akçay'ın tutukluluk koşullarında tedavisinin mümkün olmamasına rağmen, serbest bırakılmayarak katledilmek istendiğini vurguladı.

Ankara'da Abdullah Akçay'a özgürlük istendi

Ankara'da da 12 Şubat günü gerçekleştirilen hasta tutsaklarla dayanışma eyleminde Abdullah Akçay'ın maruz kaldığı tecrit işkencesi teşhir edildi.

Eylemde, "Hasta tutsaklar serbest bırakılsın!" pankartı taşınırken, hasta tutsaklara özgürlük istendi.

Yüksel Caddesi'nde yapılan basın açıklamasında tecridin sürdüğü ve hasta tutsakların katledildiği ifade edildi. AKP iktidarının tecridi tutsakları hasta ederek katletmeye dönük bir araç olarak kullandığı belirtilirken, tutsakların tedavisinin engellendiği söylendi.

Kızıl Bayrak / Adana – İstanbul - Ankara

Devrimci irade teslim alınamaz!

Kandıra F Tipi'nde süngerli oda işkencesi

Halkın Hukuk Bürosu, 15 Şubat günü yaptığı yazılı açıklama ile Kandıra F Tipi'nde müvekkilleri Sadık Kan, Özcan Bayram ve Erhan Karaağaç'ın işkenceye uğradıklarını ifade etti.

Açıklamada, 11 Şubat Perşembe günü Kandıra 1 No'lu F tipi Hapishanesi'nde yapılan genel aramada 15-20 infaz koruma görevlisinin Özcan Bayram ve Sadık Kan'a saldırdığı ve üzerlerinden mont ve çorapları alınarak, süngerli oda olarak tabir edilen işkence odalarına atıldıkları söylendi. Arkadaşlarının süngerli odadan çıkarılarak hastaneye götürülmesini isteyen Erhan Karaağaç'ın da bu dayaktan nasibini alarak darp edildiği ifade edildi.

Açıklamanın sonunda Sadık Kan, Özcan Bayram ve Erhan Karaağaç'a yönelik saldırıların takipçisi olunacağı belirtildi.

İzmir Kırıklar F Tipi Hapishanesi'nde işkence sürüyor

İzmir Kırıklar F Tipi Hapishanesi'nde yeni atanan müdürün gelmesiyle beraber artan tecrit işkencesi 12 Şubat günü, Tecrite Karşı Mücadele Platformu (TKMP) tarafından protesto edildi.

Sincan F Tipi Hapishanesi'nden birinci müdür olarak İzmir Kırıklar F Tipi Hapishanesi'ne tayini çıkan Ayhan Çapacı, "Burası F Tipi olmaktan çıkmış!" sözleriyle Sincan'da uyguladığı baskı ve terörü Kırıklar'a taşıdı.

TKMP bileşenleri, "İşkencenin adresi Kırıklar Hapishanesi! Tecrit öldürür dayanışma yaşatır / TKMP" yazılı pankartı açtı. Basın açıklamasında Ayhan Çapacı'nın Kırıklar F Tipi'nde müdür olmasının ardından derinleştirilen baskı koşulları anlatıldı. Kaloriferlerin yanmadığı, mektup, görüş yasaklarının arttığı, hasta tutsakların tedavisinin engellendiğinin belirtildiği basın açıklamasında oğlu Musa Demirhan'ın görüşüne giden Seher Demirhan'ın anlattıklarına yer verildi. Görüş kabinindeki bozuk telefonun değiştirilmesini isteyen Musa Demirhan'ın annesinin gözleri önünde dövüldüğü ifade edildi.

Kızıl Bayrak / İzmir

Polisi koruyanlar, avukata soruşturma açtı

Polisin ne yaparsa yapsın devletin güvenli kanatlarının altında olduğu, Çağdaş Gemik davasının seyrinden bir kez daha görülebilir. İşkence yapan, taciz eden, infaz eden polis, devletin farklı mekanizmaları tarafından korunuyor. Valilikten, Adalet Bakanlığı'na kadar sermaye devletinin birçok kurumu bekçi köpeklerini kolluyor. Polis tarafından öldürülen 18 yaşındaki Çağdaş Gemik'in ailesinin avukatı Munip Ermiş'e "valilik aleyhine kamuoyu oluşturmak"tan açılan soruşturma da bunun bir örneği.

Çağdaş Gemik, 27 Ekim 2008'de "dur" ihtarına uymadığı iddiasıyla polis Mehmet Ergin'in açtığı ateş sonucunda öldü. Polisin onlarca yargısız infazlarından biri daha yaşanırken, soruşturma sürecinde Antalya Vali Yardımcısı Mehmet Seyman 6 Kasım 2008'de savcılığa "Gizli" ibareli bir yazı yazarak, her daim üstüne güzellmeler yapılan "bağımsız" yargı üzerinde etki oluşturmaya çalıştı.

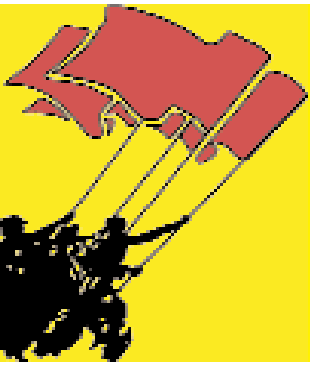
"Polis Ergin tarafından 'ikaz amaçlı olarak havaya ateş edilmiş' açılan ateş sonucu Gemik'in motosiklet üzerinde kaçarken boynundan yaralanarak olay yerinde hayatını kaybettiği anlaşılmıştır. Olayla ilgili soruşturma işlemleri hakkında bilgi verilmesi hususunu arz ederim." ifadelerinin yer aldığı notla ilgili Gemik ailesinin avukatı Munip Ermiş şikayetçi oldu.

Valiliğin olayı "kaza" gibi göstererek soruşturmayı etkilemeye çalıştığını belirten Seyman'ın şikayetine karşı Antalya Valiliği ise "yazıyı yanlış yorumladığı" gerekçesiyle Ermiş'ten şikayetçi oldu. Valilikten sonra polisi koruma görevi Adalet Bakanlığı tarafından sürdürüldü. Katilleri aklamak, polis cinayetlerinin üstüne gidenlerin ise sesini kısmak için can sipharane tüm olanaklarını devriye sokan sermaye devleti Ermiş hakkındaki şikayet başvurusunu kabul etti.

Avukatlık Kanunu'na göre Ermiş'in izin olmadan soruşturulmadığından şikayet başvurusu Adalet Bakanlığı'na gönderildi. Bakanlık ise 21 Aralık 2009'da gönderdiği yanıtta, Ermiş'in, valiliğin polis memurunu aklamaya çalıştığı hususunda açıklamalar yaparak soruşturmanın seyrini etkilemeye yönelik Antalya Valiliği aleyhine kamuoyu oluşturmaya çalıştığını savundu.

Sadece bu örnekten bile polis şiddeti üzerinden yürütülen soruşturmaların, süregiden davaların akıbetinin ne olacağını tahmin etmek oldukça kolaylaşıyor.

Mücadele Postası

Pendik PSAKD'de kahvaltı

Pendik Pir Sultan Abdal Kültür Derneği'nde 14 Şubat günü yapılan kahvaltı ile dernek içerisindeki gençlik çalışması tartışıldı.

Toplantıda gençliği derneğe çekebilmek için neler yapılabileceği tartışıldı. TEKEL direnişine destek olmak gerektiği konuşuldu.

Derneklerde yapılan çalışmaların yeterli olmadığı, gençlerin ilgisini çekebilecek etkinliklerin yapılması gerekliliği ele alındı. Dernekte kültürel faaliyetlerin yeterli olmadığına söylendiği toplantıda, insanların sadece etkinlikten etkinliğe değil sürekli gelebilecekleri bir kurum yaratılması gerektiği belirtildi. Bunun için gençliğe ve özellikle yönetime çok iş düştüğü ifade edildi. İnsanları derneğe çekmek için öncelikle onlara gitmek gerekiyorsa bunun yapılması gerektiği söylendi.

Kahvaltıya, Pendik'ten sınırlı katılım sağlandı. Kartal, Kadıköy, Sultanbeyli PSAKD şubeleri ile BDSP de toplantıya katıldı.

Toplantıda, diğer şubelerden gelen gençler gerçekleştirdikleri faaliyetlerden bahsettiler.

Kızıl Bayrak / Pendik

Antakya'da afişleme çalışması

Sınıf devrimcileri 13 Şubat günü Samandağ Antakya yolu üzerinde bulunan ve işçi emekçilerin geçiş güzergahı olan bir üst geçit ve çevresinde yaklaşık 50 afiş kullanıldı. Faaliyet esnasında birçok dolmuş ve özel araç sınıf devrimcilerini selamlarken çevreden geçen birçok emekçiyle de sohbet imkanı bulundu. Sınıf devrimcileri, devletin katliamcı yüzünü teşhir edip, Alaattin Karadağ'ın sokak ortasında infaz edilmesinden bahsettiler.

Afiş çalışmasını bitiren BDSP'liler alandan ayrıldıktan hemen sonra bölgeye gelen sivil polisler, afişlere azgınca saldırdılar.

Kızıl Bayrak / Antakya

EKSEN Yayıncılık Büroları

Şair Nedim Cd. Küçük İş Merkezi Kat 3 No: 40
Beşiktaş / İSTANBUL (Ekim Gençliği Bürosu)

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/BURSA
Tel: 0 (224) 220 84 92

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 ADANA Tel: 0 (322) 363 19 94

Belediye İşhanı Kat: 5 No:4 İzmit / KOCAELİ

Failleri korumaktan vazgeçin!

Cumartesi Anneleri, kayıpların akıbetinin açıklanması ve sorumluların yargılanması talebiyle 255 haftadır devam ettikleri oturma eylemlerini Galatasaray Lisesi önünde sürdürdü.

“Failler belli, kayıplar nerede” pankartının açıldığı oturma eyleminde, kayıpların fotoğrafları ve karanfiller taşındı. Cumartesi Anneleri, eylemlerinin 255. haftasında; 1997 yılında gözaltında kaybedilen 73 yaşındaki Fikri Özgen'in dosyasının Ergenekon Davası kapsamına alınmasını istedi.

13 Şubat günü yapılan basın açıklaması öncesinde, 5 Ocak 1981'de gözaltında kaybedilen Cemil Kırbayır'ın ağabeyi Mikail Kırbayır konuşma yaptı. Kırbayır, kardeşinin nereye gömüldüğünü devletin bildiğini söyledi. Kendisini de kardeşinin mezarının yanına gömmelerini istedi.

Eylemde İHD Gözaltında Kayıplara Karşı Komisyon adına basın açıklamasını 12 Eylül 1994'te gözaltında kaybedilen Kenan Bilgin'in avukatı, Kamil Tekin Sürek okudu. Sürek, Özgen ailesinin, evlerinin 1992 yılındaki olaylarda taranmasından sonra Diyarbakır il merkezine göç ettiğini ifade etti. Özgen'in, 27 Şubat 1997 tarihinde kızının evinden saat 09.30 sıralarında ayrıldığını söyleyen Sürek, babasının arkasından balkondan bakan kızının; 34 BHV 60 plakalı, siyah camlı beyaz renkli Toros marka bir araçtan inen sivil ve silahlı kişilerin Özgen'e kimlik kontrolü yaptığını gördüğünü söyledi. Özgen'in araca bindirerek götürüldüğünü, ailesinin tüm çabalarına rağmen, Özgen'den bir daha haber alamadığını söyledi.

Sürek, JİTEM'in kadrolu çalışanı Abdülkadir Aygan'ın itiraflarında Fikri Özgen'i, Diyarbakır Jandarma İstihbarat Tim Komutanı Yüzbaşı Zahit Engin'in öldürdüğünü ifade ettiğini hatırlattı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

İMF-DB protestosuna müebbet hapis istemi

6 ve 7 Ekim 2009 tarihlerinde gerçekleştirilen İMF-Dünya Bankası Zirvesi protesto gösterilerinde polis helikopterine havai fişek ile saldırdığı iddia edilen Ali Haydar Ben hakkında müebbet hapis cezası istendi.

İstanbul Cumhuriyet Savcısı Hikmet Usta'nın hazırladığı iddianamede Maoist Komünist Parti (MKP) ile bağlantılı oldukları iddia edilen 8 göstericiden biri olan Ali Haydar Ben, havai fişekli saldırıyı düzenlediği iddiasını kabul etmedi. Ben hakkında silahlı örgüt üyesi olmak, patlayıcı madde kullanmak, genel güvenliği kasten tehlikeye sokmak, örgüt propagandası yapmak suçlarından 12 yıldan 36 yıla kadar hapis cezası talep edildi.

Diğer 7 göstericinin, 7 yıldan 33 yıla kadar değişen yıllarda hapisle cezalandırılmaları istenirken, gerekçe olarak örgüt üyesi olmak, örgüt propagandası yapmak ve patlayıcı madde bulundurmak gösterildi.

TEKEL işçisinin yolunda...

Kadın-erkeklerle
8 Mart'ta alaral!